

1968 பிப்ரவரி 14]

3. அவையுரிமைக் கேள்வி—திரு. சி. சுப்பிரமணியம் மீதும், 'இந்து' பத்திரிகை மீதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மீதும், 'இந்து' பத்திரிகை மீதும் உறுப்பினர் திரு. இரெ. இளம்வழுதி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள அவை உரிமைக் கேள்வியும் (பிரிவிலேஜ் மோஷன்), மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் கோவை நிகழ்ச்சியைப்பற்றிக் கொண்டு வந்துள்ள ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானமும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், 'அவையின் முன்னவர் ஆகியோருடைய ஒப்புதலுடன் 16-2-1968 வரை தள்ளி வைக்கப்படுகின்றன.

4. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆளுநர் அவர்களின் பேருரையின் மீதான விவாதத்திற்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவினால் ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் பங்கீடு செய்யப்பட்டு, இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைத் தவிர, ஏனைய கட்சிகளுக்கு அவரவர்களுடைய எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலே எவ்வளவு நேரத்திற்கு உரிமை உண்டு என்று கணக்குப் போட்டு, அந்த நேரத்தை அதிகரித்து, அதாவது, 50 சத வீதம், பாதி அளவு நேரத்துடன் கூட்டி, நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் இதுவரையில் அந்தந்தக் கட்சியினர் உரையாற்றிய நேரம் என்னிடமுள்ள கணக்கில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நேரம் அந்தக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம்—7 மணி.

இதுவரையில் உரையாற்றிய நேரம்—1 மணி 4 நிமிடம்.

காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம்—4 மணி.

இதுவரையில் எடுத்துக்கொண்ட நேரம்—42 நிமிடம்.

சுதந்திரா கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம்—2 மணி.

இதுவரையில் எடுத்துக்கொண்ட நேரம்—34 நிமிடம்.

இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம்—1 மணி.

இதுவரையில் எடுத்துக்கொண்ட நேரம்—44 நிமிடம்.

மற்றவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை. அவர்கள் இன்னும் பேசவில்லை. எனவே இன்றைய விவாதத்தில் பங்கு கொள்கிற உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடம் என்ற காலவரையறைக்குள் உரையாற்றும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தைப்பற்றி தாங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதில் ஒரு விளக்கம் தேவையாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பது காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்றுதான். ஏனைய

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 பிப்ரவரி 14]

கட்சிகள் ஒருமுகமாகத்தான் வோட் அளித்து வந்திருக்கின்றன. அவைகள் ஐக்கிய முன்னணி என்ற பெயரில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, சட்டசபையிலுள்ள எதிர்க்கட்சிக்கு பாதி நேரம் நிச்சயம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். பாக்கி இருக்கும் பாதி நேரத்தில் அவர்கள் கலந்து கொள்ளலாம். பேசுவதற்கு மட்டும் தனி உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் இயங்குவது ஐக்கிய முன்னணி என்ற பெயரால். 7 மணி நேரம் ஆளுநர் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டால் 7½ மணி நேரம் எதிர்க்கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am afraid I have to refute the statement of the hon. Leader of the Opposition, because there are a number of opposition parties here. It may be possible that sometimes we vote with the Government, because we agree with the Government. Similarly there may be a possibility of the Congress Party also voting with the Government. If the Government do the right thing, the Congress Party also will vote with the Government. Because we vote with the Government, it does not mean that we belong to the Dravida Munnetra Kazhagam. The possibilities of the Congress Party voting with the Government are much more than our (Swatantra) Party voting with the Government.

திரு. என். சங்கரய்யா : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தாங்கள் மட்டும்தான் எதிர் வரிசையில் உட்கார்ந்திருக்கும் கட்சி என்று குறிப்பிட்டார். இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் தி.மு.க.-வுடன் தேர்தலில் உடன்பாடு கொண்டிருந்தாலும், சட்டமன்றத்தில் ஒரு சுயேச்சையான எதிர் புரத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிற கட்சியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியை அதரிக்கவும் செய்யலாம், எதிர்க்கவும் செய்யலாம். ஆனால், இங்கே எதிர்க்கட்சியாகத்தான் இருக்கிறோம். அந்த நிலைமையை வைத்துக் கொண்டு விவாதம் நடக்கும்பொழுது நேரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். எதிர்க்கட்சிகளின் வரிசையில் இருக்கக்கூடிய கட்சி என்ற முறையில் குறிப்பிட்ட நேரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி ஒன்றாகத்தான் இருக்கும், எதிர்க்கட்சி ஒன்றாக இருக்கலாம், பலவாக இருக்கலாம். அப்படி ஆளும் கட்சி என்று இன்னொரு கட்சி இருக்காது. அப்படியிருந்தால் அது ஆளும் கட்சியோடு சேர்ந்துவிடுமே தவிர, தனியாக ஒரு கட்சியாக இருக்காது. மற்றபடி இருக்கிற கட்சிகளெல்லாம் எதிர்க்கட்சிகள் என்ற தகுதியின் அடிப்படையில்தான் இருக்கின்றன. கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்ன மாதிரி, அவை ஆளும் கட்சியை அதரிக்கவும் செய்யலாம், எதிர்க்கவும் செய்யலாம். எதிர்க்கட்சி என்ற தகுதியின் அடிப்படையில்தான் அவை எதிர்வரிசையில் இங்கே இருக்கின்றன.

1968 பிப்ரவரி 14]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினவாக்கில் காங்கிரஸும், டி.எம்.கே.-யும் ஒன்று சேர்ந்துவிட்டதுபோலப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய கட்சியின் கொள்கையை எங்கள் பெயரில் காட்டுவது பொருத்தம் அல்ல. சுதந்திராக் கட்சி எப்படியாவது இருக்கலாம். ஆட்சேபணை கிடையாது. தேர்தல்முலம் பிரதான எதிர்க் கட்சியாக இங்கே நாங்கள் அமர்ந்திருக்கிறோம். அதைத்தான் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன், உறுதியுடன் சொல்கிறேன். இதுவரைக்கும் ஆளும் கட்சியை எந்த விஷயத்தில் எதிர்த்திருக்கிறார்கள்? சுதந்திரா கட்சி எதிர்த்ததே இல்லை. விளம்பரத்திற்காக வேண்டுமானால் அந்த நேரத்தைக் கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளலாம். நிச்சயம் கொள்கை அளவிலே இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Thiruvallargal A. V. P. Asaithambi, M. P. Sivagnanam and S. Balasubramanian rose on a point of order.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது, ஒரு உறுப்பினர் ஏதோ விளம்பரத்திற்குப் பேசுகிறமாதிரி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது அங்கத்தினருடைய உரிமையைப் பாதிக்கும். ஆகவே, அந்த மாதிரி பேச்சை குறிப்பிவிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்ற பிரச்சினையின் பேரில் தாங்கள் தீர்ப்பு கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளம்பரம் என்ற சொல் முறையற்ற சொல் அல்ல.

Dr. H. V. Hande rose.)

MR. SPEAKER : Thiru Balasubramanian has priority because he rose on a point of order earlier.

* திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், இந்த மன்றத்தை விளம்பரத்திற்காக மற்றக் கட்சியினர்கள் பயன் படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது முறைதானா? அது மற்ற கட்சிகளின் மீது நோக்கம் கற்பிப்பது ஆகாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் ஒரு நடைமுறைக் கேள்வியைக் கொண்டுவருகிறார்கள்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவர் அவர்களே, தங்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுப்பிய வினாவின்மீது. எதிர்த்து வோட்டு அளித்தால் எதிர்க் கட்சி, எதிரிக் கட்சி அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். இரண்டாவதாக, எதிர்த்து வோட்டுப் போடாத கட்சி எதிர்க் கட்சி இல்லை எதிர்த்து வோட்டுப் போட்ட கட்சி எதிர்க்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1968 பிப்ரவரி 14]

கட்சி என்றால், நடுநிலைமை வகிக்கும் கட்சிக்கு இங்கு என்ன பெயர் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. மூன்றாவதாக, இங்கு பேசுவதற்கு உரிமை பெறுவதற்கும், எதிர்த்து வோட்டுப் போடுவதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எதிர்த்து வோட்டுப் போடவில்லை என்றால், ஓராண்டுதான் ஆகியிருக்கிறது. அந்த ஓராண்டுக் காலத்திற்கு எதிர்த்து வோட்டுப் போடாத அளவுக்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பாக, அந்த அளவுக்கு ஆளும் கட்சி எங்களைத் தழுவி நடக்கிறது. அதற்காக எதிர்த்து வோட்டுப் போடக் கூடாது என்று அடிமை ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்ற அர்த்தம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : My point of order is this. Is it fair to allot extra time to the Leader of the Opposition not taking into account the four hours that is allotted for the Congress Party? What is the reason for giving this extra opportunity? Why should not that opportunity be given to the leader of our party (Swatantra) also?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே விவாதங்கள் நடக்கும்போதெல்லாம், பல முறைகளில், முதல் அமைச்சர் அவர்கள், உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, மாலையில் தினத்தாள்களில் வந்த, அதைக் கண்டுக்க வேண்டுமானால் பேசலாம், மற்றபடி பொருள் இல்லை என்று பல சமயங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடுகள்.) என்னுடைய கட்சித் தலைவர் சொன்னது சரி என்று சொல்வதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் தீர்ப்புச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, யார் யாருக்கு எவ்வளவு நேரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி தீர்மானிக்க பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கும்போது, அதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் பெரிய விவாதம் இடத் தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முறைப்படி சாதாரணமாக, ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகமாக நேரம் கொடுப்பதென்பது மாபு. அதுவும் முறையாக இருக்கும் எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு அதிக நேரம் கொடுப்பது மரபின் அடிப்படையில் எழுந்தது. எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்த அளவில் கொடுத்து அங்கே ஒரு பங்கு என்றால், இங்கே 1½ பங்கு என்ற அளவில் இருக்கும். அதுவும் பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின் ஆலோசனையின் பேரில், சபாநாயகர் தீர்மானிப்பார்கள். இப்பொழுது உறுப்பினர்கள் நேரத்தைச் செலவழிக்க வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : விளம்பரத்திற்காகப் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் கட்சியைப் பொருத்தவரையில், நாங்கள் எங்கள் அரசியல் கருத்துக்களோடு இயங்குகிறோம்.

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. என். சங்கரய்யா]

மற்றபடி தேர்தலில் தங்கள் சுயேச்சையான திட்டப்படி எங்கள் கட்சி போட்டியிட்டது என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னதுபோல—நான் சொன்ன சொற்கள் சுருக்கெழுத்தில் இருக்கும்—என்னுடைய அறிவிப்பில், 'எதிர்க் கட்சி' என்ற சொல்லையே நான் பயன்படுத்தவில்லை. 'அந்த, அந்தக் கட்சி' என்று சொன்னேன். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் செய்த முடிவுக்குத் தக்கவாறு, எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சருக்கும் ஒதுக்கும் நேரத்தைத் தவிர, மற்ற கட்சிகளுக்கெல்லாம், அவரவர்கள் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கவாறு, நேரத்தை ஒதுக்கி, மேலும் 50 சதவிகிதம் அதிகமாகக் கொடுப்பது என்பது முடிவு. அதன்படி நான் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நேரம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், அதைக் குறிப்பிட்டு, தேவைப்பட்டால் ஏதாவது மேற்கொண்டு பேசத் தேவையிருந்தால், மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கூட்டச் சொன்னால் கூட்டுகிறேன். அங்கே இறுதியாக முடிவு செய்ய முடியும். இங்கே அலுவல்களைக் கவனிக்க இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5. அரசினர் மசோதா.

தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு விவசாய வருமான வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/1967)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு விவசாய வருமான வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/1967) மீதான ஆய்வுக்குழுவின் அறிக்கையை * சபைக்கு அளிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அறிக்கை பேரவைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே நான் அறிவித்தபடி இன்றைய விவாதத்தில் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 10 நிமிடம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, விவாதத்தைத் தொடருகிறேன். உறுப்பினர் திரு. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் அவர்கள் தொடர்ந்து அவர்களுடைய உரையை ஆற்றுவார்கள்.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் என்னுடைய உரை இடையிலே நிறுத்த வேண்டிய நேரம் வந்ததால் நிறுத்தப்பட்டது. தன்னுடைய உரையிலே, மாண்புமிகு கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், விவசாயத்திற்கு இன்றைய அரசாங்கம் என்னென்ன திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறது என்பதைத்

* 1968 பிப்ரவரி 14-ம் தேதியிட்ட அரசிதழ் (தனிவெளியீட்டில்)

வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 14]

தெளிவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லா விலே, நம் மாநிலத்திற்கே அது உணவுக் களஞ்சியமாக இருப்பதால், தீவிர சாகுபடித் திட்டம், விதை தானிய விநியோகத் திட்டம், உரம் கொடுக்கும் திட்டம், ஊற்றுக் கிணறுகளுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டம், இப்படி விவசாய அபிவிருத்திக்கு கடன் கொடுக்கும் திட்டம் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொருளுக்கு தானியம், உரங்கள் கொடுத்தல், மாடு வாங்கக் கடன், கிணறு வெட்டக் கடன், முட்டு வழிச் செலவுக்குக் கடன் இம்மாதிரி பல வற்றைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களைல்லாம் காங்கிரஸ் சர்க்கார் திட்டங்களே தவிர, மாற்றுத் திட்டம் என்ன? ஏ.டி.டி. 27, இன்னும் தீவிர சாகுபடித் திட்டம், ஒட்டுச் சோளம் திட்டம், இன்னும் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களெல்லாம் காங்கிரஸ் சர்க்கார் போட்ட திட்டங்கள் தானே ஒழிய, இன்றைய சர்க்கார் தீவிரமாக, மாற்றாக, புதிதாக எந்தத் திட்டங்களையும் போட்டு இருப்பதாக கவர்னர் பெருமான் உரையில் காணப்படவில்லை. விவசாயிகள் எதிர்பார்ப்பது, இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்தில் புதிய சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய விவசாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க செய்வார்கள் என்பது. அப்படி நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வில்லை. விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நல்ல மார்க்கெட்டு கிடைக்கவில்லை. சரியான பருவ மழை இன்மையால் விளைச்சல் குறைவாகப் போய்விட்டது. முட்டுவழிச் செலவும் அதிகமாகப் போயிருக்கிறது. ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்கு பெருகியிருக்கிறது. இன்றைய சர்க்காரில் விவசாயிகள் எதிர்பார்ப்பது என்ன? அவர்களுடைய தரம் உயர வேண்டும். அவர்களுடைய வருவாய் உயர வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கும் இன்னல்கள், சிக்கல்கள் தீர வேண்டும். நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்த காங்கிரஸ், நாட்டில் 20 வருஷ காலம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த காங்கிரஸ், விவசாயிகளுக்காக எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போட்டு, அணைகளைக் கட்டி, நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கி, எவ்வளவோ செய்திருந்தும், நீங்கள் போடும் திட்டங்கள் போதும், முன்னேற்றக் கழகம் பல திட்டங்கள் சொல்கிறார்கள், விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான நன்மைகள் செய்கிறோம் என்கிறார்கள், அவர்கள் ஆட்சிக்கு வரட்டும், என்று மக்கள் ஆட்சியை மாற்றி, ஆட்சிப் பொறுப்பை உங்களிடம் கொடுத்தார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் எதிர்பார்ப்பது, விலைவாசி குறைந்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கை சுமுகமாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொள்முதல் முறையால் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயி தன்னுடைய தேவைக்கு மேல் 25 க்விண்டாலுக்கு மேல் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அதை அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும், 'டிக்ளரேஷன்' செய்ய வேண்டும் என்று விதி அமைப்பு இருக்கிறது. அதுபற்றி எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தெரியாது. கிராமப்புறத்தில் வாழும் விவசாயிகளுக்கு, தன்னிடம் அதிகமாகத் தானியம் இருந்தால், அதை அதிகாரிகளுக்குத் தெரி

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. தி. தீர்த்தமூரி கவுண்டர்]

விக்க வேண்டும் என்று எல்லோருக்கும் தெரியாது. அப்படிப் பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து, அங்கேயுள்ள அதிகாரி கொள்முதல் செய்தால்கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால், போலீஸ் அதிகாரி, பதுக்கல் என்கிற பெயரில் விவசாயிகளின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து, கோர்ட்டுகளில் வழக்குத் தொடர்ந்து, விவசாயிகளுக்கு இடைபூறுகளை உண்டாக்குகிறார்கள். எங்கள் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே சில சிறிய வியாபாரிகள் தாலுக்காவிற்குள் கொண்டு போகலாம் என்பதால், கூடையிலும், தலைமேலும் கொண்டு வியாபாரம் செய்தார்கள். சந்தையில் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அவர்களைத் தடுத்து, அவர்கள் பிழைப்பைத் தடங்கல் செய்யக்கூடிய வகையில் கொள்முதல் அதிகாரிகள் செய்யும் காரியங்கள் விவசாயிகளுக்கும், மக்களுக்கும் தொந்தரவாகவும், துன்பமாகவும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இன்னல்கள் நீங்க, அவர்களுடைய பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க, அவர்களுடைய தரம் உயர வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத் திலே சென்ற ஆண்டு பருவமழை சமாராக இருந்தும், விளைச்சல் சரியாக இல்லை. பயிர்கள் சாவியாகி விட்டது. அரசாங்கக் கடன்களை, கூட்டுறவுச் சங்கக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க போதுமான சக்தி அவர்களிடம் நிச்சயமாக இல்லை. ஏனென்றால், அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை இல்லை; நல்ல விலை கிடைக்காததால், அரசாங்கக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. உற்பத்தித் தானியத்திற்கு அரசாங்கம் கொள்முதல் விலை கொடுப்பது போதாது, அதைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் நல்ல விலை கொடுக்க மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்வார்கள். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், மாநில சர்க்காரே அதற்குப் பொறுப்பேற்று, விவசாயிகளுக்குப் போனஸ், ரிபேட், போன்ற வகையில் சேர்த்துக் கொடுத்து, விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையாக இருக்கவில்லை. எடுத்தற்கெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், விவசாயிகளை அது திருப்தி செய்துவிட முடியாது. விவசாயிகளினுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்தால்தான், அவர்களுடைய குறையைப் போக்கினால்தான், அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்கினால்தான், இன்றைய அரசின் பேரில் அவர்கள் ஓரளவு திருப்தி கொள்ளுவார்கள். இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டு போகுமானால், விவசாயிகளுக்கு அதிகருப்தி நாளடைவில் அதிகமாக வளரத்தான் செய்யும்.

சட்டம், ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்படுகிறது என்று நமது கவர்னர் பெருமான் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு என்ற பெயரில் விவசாயிகளைத் துன்புறுத்தாமல், அவர்கள் மீது

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 14]

வழக்குத் தொடராமல், அவர்களுக்கு இடையூறு செய்யாமல், நல்ல பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகள் அதிலே தலையிட்டு கெடுபிடி செய்யக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, கொள்முதல் விஷயத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். எந்தப் பகுதியில் எந்த விவசாயி எவ்வளவு பதுக்கி வைத்திருந்தார்? விவரம் தெரியாதவர்கள் உண்மையிலேயே பதுக்கி வைத்திருந்தார்களா? அல்லது கெடுபிடி இருந்ததா? விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஒட்டுமொத்தமாகக் கொள்முதல் விஷயத்தில் போலீஸைக் கொண்டு கெடுபிடி செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை மேலும் மேலும் திருப்பிக் கூறாமல் முழு விவரம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : என்னுடைய தாலுக்காவில் சின்னக்குப்பத்தில் நடக்கிறது. அச்சலப்பட்டி கிராமத்தில் நடக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பெயர்களைச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : பெயர் விவரம், இன்னும் எல்லா விவரங்களும் கொடுக்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சிக்கப்பட்ட கிராமத்தில் ஒருவர்கைது செய்யப்பட்டு, ஜாமினில் விடப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் தர்மபுரியில் நடந்திருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரியில் நடந்திருக்கிறது. விவரம் வேண்டுமானால், அமைச்சர் விரும்பினால், அமைச்சரிடம் நேரடியாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கைது செய்யப்பட்டு, கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரும் அளவுக்கு நிலைமை இருந்திருக்கிறது என்னும்போது, பதுக்கல் இருந்தால்தான் அந்த நிலைமை இருக்கலாமே தவிர, பதுக்கல் இல்லாமல், வேண்டுமென்றே எந்த அதிகாரியும்—போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, ரெவினியூ அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி—கெடுபிடியிலே இறங்க முடியாது. அவர்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குச் சூசகமான பதில் உறுப்பினர் அவர்களே சொல்வதாகத்தான் தெரிகிறது. அதற்காகத்தான் கேட்டேன். எந்த விவசாயி விட்டில், எவ்வளவு வைத்திருந்தார்? எந்த முறைகளைக் கையாண்டார்? கனம் உறுப்பினர் பேசுகிறபோது, விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு இருப்பு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை, மற்ற விவரம் தெரியாதிருக்கிறது என்றார்கள். விவரம் தெரியாத விவசாயிகளுக்கெல்லாம் கனம் உறுப்பினர் போன்றவர்கள் பொதுக் கூட்டத்தின் வாயிலாக எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ரெவினியூ அதிகாரிகளும் சொல்லுகிறார்கள். சட்ட மன்றத்திலும்

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

அதபற்றிப் பேசி விவரம் கொடுத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு சொல்லியும் கூட, 'விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது' என்றால், ஒன்றுமே தெரியாதவர்களுக்கு எப்படிப் பதுக்கி வைக்க மட்டும் தெரியும் என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. 'அதற்காகத்தான் கேட்கிறேன், யார் யார் வீட்டில் எவ்வளவு பதுக்கி வைத்திருந்தார்கள் என்ற முழு விவரம் கொடுத்தால், அதைப்பற்றி விசாரிக்க நலமாக இருக்கும்.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : டிக்ளரேஷன் கொடுக்கவில்லை. பதுக்கல் என்ற பெயரில் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர, அவர்களிடத்தில் அதிகமாக இருந்தால் ரெவினியூ அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்துகொள்ளுவதை நான் குறை கூறவில்லை. விவசாயிகள் மீது கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடருவது முறையாகாது என்பதை மட்டும் அமைச்சர் அவர் கருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : டிக்ளரேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறை இருக்கிறபோது, டிக்ளரேஷன் கொடுக்கா திருப்பது தவறு என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதிகாரி நெல் கொடுக்கும்படி கேட்ட நேரத்தில், "ஒரு மணி நெல் கூட கிடையாது" என்று விவசாயி ஒருவர் சொன்னார். அவருடைய கட்டடத்தில் வைத்துக் கொள்ளாமல் வேறு ஒரு கட்டடத்தில் வைத்திருந்தார். 500 மூட்டை நெல் பதுக்கி வைத்திருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்தது. போலீஸ் அதிகாரி போய் 'சோதனை போடுங்கள்' என்று சொல்லி, சோதனை செய்ததில் 700 மூட்டை கண்டுபிடிக்கப் பட்ட இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அப்படித் தவறு நடக்கும் காரணத்தால்தான், பதுக்கல் இருந்தால் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : ஆனால், நான் தெரிவித்தது 700 மூட்டை விஷயம் அல்ல, 50 மூட்டைதான். ஓரிடத்தில் 50 மூட்டை. இன்னொருடத்தில் 55 மூட்டைதான். அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற மாதிரி பெருவாரியாக, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேலாக இருப்பு வைத்துக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும், சட்டதிட்டப்படி அவர்களுடைய தேவைக்கு மேலாக, தங்களுடைய ஸ்டாக்கைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு மேலாக இருப்பு இருந்ததாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் அனுமிக் கேட்டபோது, 'அவர், "இது எங்களுடைய அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டதல்ல, சென்னையிலே இருக்கும் தனி இலாக்கா—இரகசிய போலீஸ் இலாகா—நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள், நாங்கள் அந்தப் போலீசை ஒன்றும் சொல்ல முடியாது, சென்னையிலே இருக்கும் தலைமை அதிகாரிதான் செய்ய வேண்டும்" என்று சொல்லிவிட்டார். ஜில்லா போலீஸ் அதிகாரியும் அவ்வாறே சொல்லிவிட்டார். விவசாயிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக் கூடாது,

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்] [1969 பிப்ரவரி 14]

கொள்முதலை ரெவினியூ அதிகாரிகள் சுமுகமாகச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை யாகும். விவசாயிகள் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கோர்ட்டில் வியாஜ்யம் தொடர்ந்து, வக்கீல் வைத்து, அதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவு இவற்றிலிருந் தெல்லாம் விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி, பாதுகாப்பு, நியதி என்ற முறையில் இன்றைக்கு எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையைப் பார்த்தால், நாட்டிலே பல அமைதியற்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, கோவையில் நடந்த சம்பவம், பழனியில் நடந்த சம்பவம், திண்டுக்கல்லில் நடந்த சம்பவம், தூத்துக்குடியில் நடந்த சம்பவம் எல்லாம், ஏதோ மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்வதாகப் பத்திரிகையிலே, குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த பத்திரிகைகளிலும், அதை ஆதரிக்கக்கூடிய கட்சிப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதப்பட்டு வருகிறது. மாணவர்கள் ஓரளவு படித்தவர்கள். பண்புள்ளவர்கள். நியதி நெறித்தவர்கள். இந்த நாட்டின் எதிர்காலப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்கள். இந்த தேசத்தின் நிலைமையை உணராதவர்கள் அல்ல. அவர்கள் அப்படிச் கிளர்ச்சி செய்து அராஜகச் செயல் களுக்குச் செல்வார்களா என்று யோசித்துப் பார்த்தால், நிச்சயமாக மாணவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்குச் செல்ல மாட்டார்கள். மாணவர்கள் பண்பாளர்களாகவும்தான் நிச்சய மாக இருந்து வருவார்கள். ஆக, அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள், ஏதோ உள்ளூர ஒரு அராஜகச் செயல், ஒரு விஷமச் செயல் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. அப்படிப் பட்ட நடைமுறைகளை யெல்லாம் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாணவர்கள் யாரும் இந்தக் கிளர்ச்சியில் கலந்துகொள்ளவில்லை, அவர்களெல்லாம் படித்தவர்கள், பண்பாளர்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் பண்பாளர்கள் என்று உறுப்பின ராவது சொன்னோரே, அதற்காக நன்றி. ஆனால், மாணவர்களை ஏதோ தவறாகத் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் கூறி விட்டார் என்பதற்காக மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடத்துவதாக எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வருகிறது. இது கழக ஏடுகளில் மட்டும் வருகிறது என்பதல்ல. காங்கிரஸ் ஏடுகளில் மாத்திரம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் செய்வதாக வருகிறதே தவிர, ஆனால், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர், கோயம் புத்தூர் சம்பவம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “மேடையை நோக்கி வந்த மாணவர்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “மேடையை நோக்கி, தாக்குவதற்காக வந்த மாணவர்கள்” என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர் களுக்குக் கவனம் ஊட்டுகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 14]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை பொட்டி நான் விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். நானும் அந்த மேடையில் இருந்தேன். மேடையிலே வந்த கூட்டத்தை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே தவிர, மாணவர்களை அவர்கள் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாணவர்கள் தாக்குதலிலே ஈடுபட்டார்கள்; அவர்களை நோக்கி மக்கள் சென்றார்கள்— அவர்களைத் தாக்குவதற்கு; போலீசார் மாணவர்களை விட்டுவிட்டு மாணவர்களைத் தாக்கச் சென்ற மக்களைத் தாக்கினார்கள் என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால், மாணவர்கள்தான் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள் என்று அந்த அறிக்கையிலிருந்து புலனாகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : “ மக்கள்மீது ” என்று திருத்திக் கொண்டதற்காக நன்றி. மக்கள் மேடை மீது வந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தாக்குவதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மேடையிலிருந்த மக்கள், தங்களை நோக்கி வந்த மாணவர்களை நோக்கிச் சென்றார்கள். போலீசார் மாணவர்களை விட்டுவிட்டு, மக்களைத் தாக்கினார்கள் என்பது சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டு. மாணவர்கள்தான் அந்தக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள் என்று அந்த அறிக்கையிலிருந்து புலனாகிறது என்பதற்காகத்தான் விளக்கம் தந்தேன்.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “ நான் சொன்ன வார்த்தை மாணவர்களைப் புண்படுத்துவதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி நான் வருந்துகிறேன் ” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ மாணவர்கள் அதை அதிகப்படுத்தினால் நான் சொன்னதை வாபஸ் கூடப் பெற்றுக் கொள்ளுவேன் ” என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதன் பிறகு, மதுரையில் கலவரம் நடந்திருக்கிறது. அது காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டம் அல்ல. தமிழ்நாடு தேசிய தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ் நடத்திய ஊர்வலத்தில், மாவட்ட கலெக்டர் போலீஸ் இலாக்கா தலைமை அதிகாரி அவர்கள் மீதெல்லாம் கல் எறியப்பட்டது. அப்படி கல் எறியப்பட்டது; பலருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது. ஏராளமான பொருள்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது. மதுரை ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டிக் காரியாலயம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டது. அழிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட அராஜகச் செயல்களை மாணவர்கள் செய்தார்கள் என்றால், அது மாணவ சமுதாயத்திற்கே ரொம்ப இழுக்காகும். அதை மாணவர்களின் செயல் என்று யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள்; ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியாது. ஆகவே, ஏதோ விஷமிகள் செய்கிறார்கள். தவறான வழியில் விஷமிகள் செய்கிறார்கள். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களா. வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களா என்று நான் சொல்ல முடியாது.

[திரு. தி. தீர்த்தவிரி கவுண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 14]

எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்தாலும், அப்படிப்பட்ட அராஜகச் செயல்களின் மூலம், இழிசெயல்களின் மூலம் சமுதாயத்தில் ஒரு பீதியை உண்டாக்குகிறார்கள். சமுதாயத்தில் ஒரு நல்ல அமைதியான நிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமானால், சமுதாயத்தில் ஒரு சமூகமான நிலைமை நிலைக்க வேண்டுமானால், அராஜகச் செயல்களை நாம் தடுத்தாகவேண்டும். அராஜகச் செயல்கள் என்னும்போது, காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் தீவைத்துக் கொடுத்துவது, செருப்பு விசுவது, கல் எறிவது என்ற இப்படிப்பட்ட நிலை வளர்ந்தால் என்ன ஆகும்? அராஜகச் செயல் ஒரு கட்சியின்மீது ஏவி விடப்படுமானால், அந்தக் கட்சி வளரத்தான் அதெல்லாம் சாதகமாக இருக்கும். அதை எல்லோரும் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். சாங்கிரஸ் கட்சி இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே வளர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கும். அதற்கு மக்களின் ஆதரவும் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கும்.

மு.ப.
11-00

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாநிலத்திலே சென்ற தடவை இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஊருக்கு ஓர் ஆரம்பப்பள்ளியையும், ஓர் உயர் நிலைப்பள்ளியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். இப்படி கிராமங்கள்தோறும் ஏராளமான உயர் நிலைப்பள்ளிகளை ஏற்படுத்தி, எல்லோரும் படிப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். வருடம் ஒன்றுக்கு எஸ். எஸ். எல். சி. பரீட்சை பாஸ் செய்பவர்கள் 1½ லட்சம் பேர். ஆனால் கல்லூரியில் 25 ஆயிரம் பேருக்குத்தான் இடம் இருக்கிறது என்று கல்லூரித் தலைவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பாக்கி 1¼ லட்சம் அல்லது 1 லட்சம் பேருக்கு படிப்பதற்கு மாற்றுத் திட்டம் ஏதாவது செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்திருந்தால் காங்கிரஸ் சர்க்காரில் வேலை வாய்ப்புக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ், இண்டஸ்ட்ரியல் என்டேட், பாஸ்டெக்னிக்ஸ்குக் கைத்தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தி வேலைவாய்ப்புக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் மூலமாக பள்ளியாசிரியர் வேலை தேடிக்கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு சேலம் ஜில்லாவில் மட்டும் செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் சுமார் ஆயிரம் பேருக்குமேல் வேலை கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். பொறியியல் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கவில்லை; பி.இ. படித்தவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கவில்லை. இன்னும் ஐந்து வருஷம் போனால், எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். இம்மாதிரி படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க ஒரு மாற்றுத் திட்டம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். இல்லையானால், நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகிவிடும். இன்றைக்குச் சர்க்கார் வேலையில் இருக்கக் கூடியவர்கள்கூட, ரிட்ரென்ச்மெண்ட் என்ற பெயரால் நீக்குகிறார்கள். எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்புத் தேடித்தர வேண்டும். எல்லோருக்கும் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. தி. தீர்த்தநி கவுண்டர்]

கொடுத்தாக வேண்டும். படித்தவர்களுக்கெல்லாம் எதிர்காலத்தில் வேலை கிடைக்காது என்ற நிலைமையை உண்டாக்கக் கூடாது. உயர்நிலைப்பள்ளியில் படித்து வெளியேறும் மாணவர்கள் வேலையில்லாமல் நாட்டில் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் வேலைவாய்ப்பு தேடிக் கொடுக்க முற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து நிர்வாகங்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கம் தாராளமாகக் கடன் உதவி வழங்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய கிராண்டு எல்லாம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டவும், நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்யவும், உரம் வாங்கவும், தானிய விதைகள் வாங்கவும், உழவு மாடு வாங்கவும் கடன்வசதிகளை நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து, வட்டார வளர்ச்சி நிலையங்களுக்கு இன்னும் கூடுதலான கிராண்டு தொகையை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன் வசதியை கூட்டுறவு நில அடைமான பாங்குகளின் மூலமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன்களை கிராம நாயகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வட்டார வளர்ச்சி மூலமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும். மேலும், கூட்டுறவு நாயகச் சங்கங்களில் கொடுத்து வந்த குறுகிய காலக் கடன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாகூல் கடன் எல்லாம் 6 மாதத்திற்குள்ளாக திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய நிலைமை விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. விவசாயி நிலத்தில் விளைந்த தானியத்தை உடனடியாக விற்கவும் முடிய வில்லை. நல்ல விலை வரும்வரைக்கும் காத்திருக்க முடிய வில்லை. வாங்கிய கடனை 6 மாதத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்தியாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம், ஓராண்டுக் கடன் என்ற முறையில் வழங்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைத் திட்டப்படி, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருளுக்குக் கொடுக்கும் விலை போதுமானதாக இல்லை. விவசாயிகளின் உற்பத்திப் பொருளுக்கு நல்ல விலை கொடுத்தாக வேண்டும். மேலும், கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில், கரும்புக்கு வரிவிகிதத்தை உயர்த்தியிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கரும்புக்கு இப்படி வரி போடுவதால் அது உற்பத்தியைப் பாதிக்கும்; உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும், விவசாய வருமான வரியை அரசாங்கம் கைவிட்டுவிட யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். விவசாய வருமான வரியை அரசாங்கம் கைவிட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1968 பிப்ரவரி 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுவதற்கு 25 நிமிட நேரம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்து, திரு. மலைச்சாமி.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : பெருமைக்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைமிகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் நன்றியுடையவனாக இருக்கின்றேன். இந்திய அரசியலில், குறிப்பாக தமிழகத்தில் முப்பது ஆண்டிக் காலமாக தமிழ் நாட்டில் ஓர் இருகை உருவாக்குகின்ற இந்தி ஆதிக்கத்தில், தமிழக அரசு இன்றைய நிலையில் எப்படி இருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக மேன்மைமிகு ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். 1937-ம் ஆண்டிலிருந்தே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தியை எதிர்த்து வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு அரசியல் கட்சியாக மக்கள் சமுதாயத்தின் மத்தியில் வந்து இந்தியை எதிர்க்கிறோம் என்பதில் எவ்வளவு ஆழமான உண்மை இருக்கிற தென்பதை இந்திய தேசியம் பேசுபவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். நான் அவர்களுக்கு ஒரு சிலவற்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள், ஆண்டுவந்தபொழுது கேரள அரசாங்கத்திற்கும், மைசூர் அரசுக்கும் எல்லைத் தகராறு இருந்து வந்தது. அங்கே தேசியம் பாழாகவில்லை. இப்பொழுது மைசூருக்கும் மகாராஷ்டிரத்திற்கும் எல்லைத் தகராறு இருக்கிறது. அங்கே தேசியம் பாழாகவில்லை. ஆனால் தமிழகத்திலே மட்டும் இந்திய தேசியம் பாழாகி விடுமென்று அவர்கள் சொல்லும்போது மக்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பேசும் இந்திய தேசியம், தமிழக மக்களின் இதயத்திலே நெருப்பூட்டுவதற்குத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, 'மாணவர்களுக்குப் பயந்து கொண்டதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த மொழித் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது' என்று கூறினார்கள். இந்த மொழித் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தது மாணவர்களுக்குப் பயந்து அல்ல; மானத்துக்குப் பயந்துதான் கொண்டுவந்தோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். தமிழனுக்கு மானம் உண்டு என்பதை தமிழ் இலக்கியங்கள் எல்லாம் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் மானத்தைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு ஒன்று வருகிறது. "ஓர் ஆண் குரங்கும் ஒரு பெண் குரங்கும் இன்பமாக வாழ்ந்து வந்தனவாம். ஓராண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு, அவைகளுக்கு ஒரு அழகான குட்டி பிறந்ததாம். ஒரு நாள் ஆண் குரங்கு இரை தேடப் போகும் நேரத்தில் ஒரு மலை உச்சியிலிருந்து விழுந்து இறந்துவிட்டதாம். அந்தச் செய்தியை மற்றொரு குரங்கு, இறந்த குரங்கின் மனைவியிடம் தெரிவித்ததாம். அதைக் கேட்டவுடன் அந்தப் பெண் குரங்கு, தன் கையிலிருக்கும் குட்டிக் குரங்கை எடுத்து, அருகில் இருந்த உற்றார் உறவினரிடத்தில்

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. பெ. மலைச்சாமி]

கொடுத்துவிட்டு, மலை உச்சிமீது ஏறி, அங்கிருந்து விழுந்து தன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டதாம்”—இம்மாதிரியான மான உணர்ச்சி தமிழ்நாட்டுப் பெண் குரங்குக்குக் கூட இருந்தது என்று சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அந்தக் குரங்குக்கு இருக்கும் மானம்கூட தமிழர்களில் சில மனிதர்களுக்கு இல்லையே என்பது குறித்து மிக்க வேதனைப் படுகிறோம். காரணம் மானம் என்பது ஒன்றுபட்ட நிலைமையை உருவாக்கிக் காட்டுவது. அந்த மானத்தை அழிப்பதற்கு இந்திய அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டுகிறார்கள். எப்படி பாகன் யானையை அடக்குவதற்கு அங்குசத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறானோ அதுபோல் தமிழக மக்களை ஆட்டிப் படைக்க இந்திய அரசியல் சட்டம் என்ற அங்குசத்தைக் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டம் எப்படிப்பட்டது என்பதை 1952-ஆம் ஆண்டே சட்டப் பேரறிஞர் Ivor Jennings—

‘The Indian Constitution vests control, in the hands of the Hindus of the north’

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டம் வடவர்களின் ஆதிக்கத்திற்குத்தான் பயன்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு தமிழகத்தில் இருக்கிற மக்களை அடிமையாக்க வேண்டுமென்ற ஆசை இந்திய அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் மொழிப்பிரச்சினை கிளப்பப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு மொழி என்ற அடிப்படையில் பிரஞ்சு நாட்டில் இல்லாத ஓர் ஒற்றுமையை, கனடா நாட்டில் இல்லாத ஓர் ஒற்றுமையை ருஷ்ய நாட்டில் இல்லாத ஓர் ஒற்றுமையை இந்தியாவிலா காணப் போகிறார்கள்? அவர்கள் எல்லாம் பன்மொழியை ஆட்சி மொழியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறபோது இங்கு மட்டும் ஒரு மொழி தான் தேசிய மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்கிற அவசியம் என்ன? இங்கு இருக்கிறவர்கள் சொல்கிறார்கள், இந்தியாவில் அதிகமாகப் பேசப்படுகிற மொழி இந்தி மொழி. ஆகவே இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டம் என்ன என்பதைத்தான் 1965-ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சியிலே தான் தமிழகம் கண்டு விட்டதே. 1965-இல் இந்திய அரசியல் சட்டம் தமிழகத்தில் எத்தனை பிணங்களை உருவாக்கிக் காட்டியது, 1965-இல் இந்திய அரசியல் சட்டம் இந்திய நாட்டில் எத்தகைய ரத்த வெள்ளத்தை ஓட்டி வைத்துக் காட்டியது? இத்தகைய அரசியல் சட்டம்தான் நமக்குத் தேவையா என்பதைத் தயவுசெய்து தேசியம் பேசுகின்ற நண்பர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத்

தடுக்க ஈயந்தி யுறார்

வாயைக் திறந்து சும்மா, கிளியே

வந்தே மாதர மென்பார்

என்று நடிப்புச் சுதேசிகளைப் பற்றி பாரதியார் பாடினார். அதில் இன்று தாயைக் கொல்லுகின்ற பஞ்சம் இல்லை. தமிழ்த் தாயைக் கொல்லுகின்ற லஞ்சகம் இந்திய நாட்டில் தலைநிரித்தாடுகிறது. இவர்களும் வந்தேமாதரம் என்று சொல்கிறார்கள். வந்தே

[திரு. பெ. மலைச்சாமி]

[1968 பிப்ரவரி 14]

மாதரத்தை வைத்து, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை வைத்து தமிழக மக்களின் இதயத்தில் கால் வைத்தால்—அதைத் தமிழன் தாங்கிக் கொண்டிருக்கமாட்டான். எத்துணை ஆண்டுகள் பேராட வேண்டுமென்றாலும் போராடுவான். அவனது உள்ளத்திலே ஓடி வரும் உணர்ச்சிகள், பெருகி வரும் உணர்வுகள் எத்தகையது என்பதை நாடே 1965-ஆம் ஆண்டு கண்டிருக்கிறது. அதை இங்கிருந்து பார்த்தவர்களும் இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள். இந்த அரசு மாணவர்களுக்குப் பயந்து கொண்டதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டது என்பதாக, மானத்திற்குப் பயந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாட்டில் உண்மையிலேயே ஜனநாயகம் தழைக்க வேண்டுமானால், நாட்டில் இருக்கிற எல்லாப் பகுதி மக்களும் ஓரளவு ஒரு ஒருமைப்பாட்டோடு வாழவேண்டும் என்று அறிஞர் விவ்விங்ஸ்டன் சொல்கிறார். ஒரு நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி மக்களே உணவு உண்டால், குறிப்பிட்ட பகுதி மக்களே நல்வாழ்க்கை நடத்தினால் அது உண்மையான ஜனநாயகம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்வான். வடக்கே இருப்பவர்கள் இந்தி மொழியைக் கொண்டு நம்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்பினால்—தெளிவாக நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் வடக்கே அவர்களுடன் அதை எதிர்த்து வாதாடி வந்த நேரத்தில் தமிழக மக்கள் எல்லாம் அவருக்கு வீர வரவேற்பு அளித்தார்கள். தமிழக மக்களின் நன்றி உணர்ச்சி பொங்கிய வரவேற்பை அளித்தார்கள். கேடயம் தந்தார்கள். வாள் தந்தார்கள். அதைப்பற்றிக்கூட தேசிய வாதிகள் கிண்டலாகச் சொன்னார்கள். “கத்தியைக் கொடுத்துவிட்டார்கள், இனி கிண்ணம் தான் பாக்கி” என்பதாக என்னமாகச் சொன்னார்கள். உண்மையை உணர்ந்தார்களா? தமிழக மக்களின் மானத்தைக் காப்பதற்கு தமிழகமே ஒன்று கூடிவிட்டது என்பதை இந்திய அரசு தெளிவாக உணர்ந்துவிட்டது. இங்குள்ள தேசியவாதிகள் தான் உணர்ந்தும் உணராதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பாரதியார் சொன்னாரே,

அச்சமும் பேடி மையும்

அடிமைச் சிறுமதியும்

உச்சத்திற் கொண்டா ரட—கிரியே

ஊமைச் சனங்க ளட.

என்பதுபோல பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழர்களின் மானத்தைக் காப்பதற்காக—தமிழக மக்களின் கருத்தை ஒன்று திரட்டி இந்தப் பேரவையிலே ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்தபோது—தேசிய ஒருமைப்பாடு என்று பேசும் இந்த தேசியவாதிகள் ஊமையாக இருந்தார்கள். அதை அடிமை என்று சொல்ல மாட்டேன். காரணம் அவர்கள் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் காலேத் தொட்டு வினை வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். நமக்கு மானம் பெரிதா? இந்திய அரசியல் சட்டம் பெரிதா? எது பெரிது என்கிற கேள்வியை ஒவ்வொரு தமிழனும் தன் மார்பைத் தட்டிப் பார்த்துக்கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மானம்தான் பெரிது என்ற அடிப்படையில் இங்கே இந்த மொழித் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இங்கிருந்து தேசியம் பேசுகிறவர்கள் தமிழர்களின் மானத்தைக் காப்பதற்கு அதை

[திரு. பெ. மலைச்சாமி]

ஆதரித்திருக்கவேண்டாமா? இன்றைக்கு இந்திய அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டி ஆட்சியைக் குலைக்க சிந்திக்கிறார்கள். ஒரு வேடன் வில்லையும், அம்பையும் எடுத்துக்கொண்டு காட்டிற்குச் சென்றான் வேட்டையாட. ஒரு அழகான பறவை உல்லாசமாகத் திரிந்து சுற்றிய பறவை ஒரு மரத்தில் உட்கார்வதைக் கண்டானும். அந்தப் பறவையைக் கொல்வதற்கு வில்லை எடுத்து, அம்பையும் பூட்டினானும். அவன் குறி பார்த்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் அவனது காலடியில் இருந்த கருநாகம் அவனைத் திண்டிவிட்டது. அதுபோல் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஓர் அழகான பறவையாக—தமிழர்களின் மானத்தைக் காத்து நிற்கும் பறவையாக—இருக்கிறார். இன்றைக்குத் தேசியம் பேசுகின்றவர்கள் வேட்கை மாறினால் தயவு செய்து உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுகிறேன். உங்கள் கால் அடியில் கரு நாகங்களும் கிடக்கும் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் பெருமையோடு, துணையோடு, சேலத்தையும், திண்டுக்கலையும் வைத்து இங்கே யுள்ள ஆட்சியை வீழ்த்திவிடலாம் என்று முயற்சித்திருக்கலாம் இந்திய அரசியலிலே ஒரு பெரும் பள்ளத்தை உண்டாக்கிவிடுவீர்கள். இந்த நாட்டில் இருளை ஒழிக்கவேண்டுமானால், இருளை மாய்க்க வேண்டுமானால், இருளைத் தூர்த்த வேண்டுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சீரிய அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற மொழித் தீர்மானத்தை நீங்கள் ஏற்றுத்தான் அகவேண்டும். நீங்கள் சொல்கிற தேசிய ஒருமைப்பாடு உண்மையிலேயே ஏற்பட வேண்டுமானால் தமிழக அரசின் தீர்மானத்தை நீங்கள் ஏற்றுத் தான் அகவேண்டும். இங்கிலாந்து நாட்டினர் அயர்லாந்து நாட்டின் உரிமையில் கால்வைக்க முற்பட்டபோது அறிஞர் டிவேல்ரா ஐரீஸ் மக்களைப் பார்த்து, “ஐரீஸ் மக்களே, அயர்லாந்து பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்றால், முதலில் ஐரீஷ் மொழி காக்கப்படவேண்டும்” என்று சொன்னார். இன்று தமிழக மக்களைப் பார்த்து அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதைத்தான் சொல்கிறார். தமிழக மக்களே உங்கள் உரிமைகள், உங்கள் மானம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்றால் உங்கள் தமிழ் மொழி முதலில் காக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார். தமிழ் எங்கள் உயிர், என்கிற உணர்ச்சி இன்றைக்குச் சின்னஞ்சிறார் அத்தனை பேர் உள்ளத்திலும் கொந்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் காக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒலி விதிதோறும், தமிழக மக்கள் அனைவர் உள்ளம்தோறும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்காதவர்கள், பொறுத்துக்கொள்ள இயலாதவர்கள், பொச்சரிப்புக் கொண்டவர்கள், பதவியை இழந்த உணர்ச்சியால்—இந்த உணர்வை அவமதிக்க முன் வந்தால்—வேறுவிதமான போராட்டத்தைத் துவக்கிவிடச் சதி செய்துவிட முன் வந்தால்—பிரஞ்சு நாட்டுப் புரட்சியை மறந்து விடாதீர்கள். தமிழக மக்கள் அத்தனை பேரும் எப்படிக் கொதித்தெழுவார்கள் என்பதை தயவுசெய்து உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானம் மக்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் அத்தனை பேர்களாலும் வரவேற்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்த்தாய் கலை இழந்து, நிலை இழந்து, மானம் எல்லாம் இழந்து

[திரு. பெ. மலைச்சாமி] [1968 பிப்ரவரி 14]

நிற்கிறார் என்று திரு. வி. க. பாடினார்கள். தமிழ்த்தாய்க்குக் கலையூட்ட, மானமூட்ட தமிழ் மக்கள் திரண்டெழுந்த நிகழ்ச்சி தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் அமைந்த அரசு. அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய தீர்மானம், 1937-லேயே புன்னகையோடு குதித்து வந்த இந்தக் கன்னியை ஒதுக்கி தள்ளிய தமிழர், 1967-ல் 'நீ கிழவியாகி விட்டாய், இனிமேல் இங்கே தலையே காட்டாதே' என்று எச்சரிக்கை விடுகிறார்கள். இதில் இன்றைக்கு தமிழர் மானம் காக்கப்பட வேண்டும் என்கிற அத்தனை பேரும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறார்கள். எனவே தேசிய வாதிக்கைக் கேட்டுக் கொள்வோம். உங்களுக்கு மானம் பெரிது என்றால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். தமிழ்ச் சாதியின் வாழ்வு பெரிது என்றால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு ஆதரவையும், ஊக்கத்தையும் தாராளங்கள்.

கரும்பு தந்த திஞ்சாறே கனிதந்த நறுஞ்சுனையே--கவின
செய்முல்லை
அரும்பு தந்த வெண்ணகையே அணிதந்த செந்தமிழே
--அன்பே

கட்டி இரும்புதந்த நெஞ்சுடையார் துறை தோறும்
நின் எழிலைக் கெடுத்துவரல் நிலைக்கையிலே நெஞ்சு
பதைக்கும், பகர வாய்துடிக்கும்
எடுத்துமகிழ் இளங்குழந்தாய் இசைத்துமகிழ்
நல்யாழே--இங்குள்ளோர்வாய்
மடுத்து மகிழ் நறுந்தேனே, வரைந்து மகிழ் ஓவியமே
--அன்பே

வன்பு தொடுத்து மகிழ் நெஞ்சுடையார் துறைதோறும்
நின் எழிலைக் கெடுத்துவரல் நிலைக்கையிலே நெஞ்சு பதைக்கும்,
பகர வாய்துடிக்கும்
என்ற பாரதிதாசன் பாட்டைப்படைத்து நன்றி உரைத்து விடை
பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய அறிக்கையில் அநேக நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. சிலவைகள் மிகுந்த குறைபாடு உள்ளனவாகவும் இருக்கின்றன. முதலில் இந்த அரசுக்கு நான் என்னுடைய நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மகாநாடு சென்னையில் நடந்தபோது மிகவும் பாரட்டத்தக்க ஒத்துழைப்பை நல்கி, உலகமே அதிகாரிக் கத்தக்கவிதத்தில் நல்லமுறையில் நடத்தி வைத்தார்கள். ஆகவே அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்கள். மொழிப் பிரச் னையில் சரியான வழிகாட்டி ஒரு நல்ல தீர்மானத்தையும் இந்த அசெம்பிளியில் நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலம் இந்திய உப கண்டத்திலேயே தமிழ்நாட்டு அந்தஸ்து (பிரஸ்டிஜ்) உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

இரண்டு காரணங்களுக்காக முதலில் நான் இந்த மந்திரிசபையைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த அறிக்கையில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் சொன்னேன். மொத்தம் 21 பக்கங்களைக்கொண்ட இந்த அறிக்கையில் கிட்டத்தட்ட 7 பாராக்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதில் உள்ள நடவடிக்கைப் பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல நெல் ரகம் ஆடுதுறை 27, உர சப்ளை திருப்பதி, மற்றும் 5, 6 ஜில்லாக்களில் பூச்சிமருந்துகள் ஏரியல் ஸ்ப்ரே மூலம் தெளிக்கப்பட்டு அதன் மூலம் நல்ல பலன் கிடைத்திருக்கிறது. நல்ல முறையிலே முன் வருஷங்களைவிட, அதாவது 30 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு முன்னால் கனெக்ஷன் கொடுத்திருந்தது, இப்பொழுது 42 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுப்பதன் மூலமாக 12 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு அதிகமாக கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுதும் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு இந்த வருஷம் பல ஷரத்துக்கள் செய்யப்பட்டு இருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. இதைப்பார்க்கும் பொழுதும் இந்த அரசாங்கம் விவசாயத்துறையில் அதிக ஜனங்களின் தொழிலாக இருக்கக்கூடிய விவசாயத்தில் அதிக அக்கறை செலுத்தி வருகிறது என்பது தெரிகிறது. இது பாராட்டக் கூடிய விஷயம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களைப்பற்றி அரசியல் நிபுணர் திரு. சந்தானம் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போட்டு அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று சொல்லி இருப்பது போற்றக்கூடிய விஷயம். அதன் மூலம் ரொம்ப நாளைக் கூட்டுறவு ஊழல்களைக் களைந்து எறிவதற்கும், அதன் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டுவதற்கும் முடியும். ஆகவே அந்த அறிக்கையை துரிதப்படுத்தி கூட்டுறவுத் துறையில் அநேக பெருச்சாளிகள் உட்கார்ந்துக் கொண்டு சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருப்பதை அகற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நல்ல விஷயங்கள் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு இன்னும் சில விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்ல முன்வருகிறேன். வழக்கமாக நான் சொல்கிற பல்லவி என்று ஒரு வேளை நீங்கள் சொல்வீர்கள். சுதந்திராக கட்சியினுடைய கொள்கை உணவு முனையில் புதிய சட்டதிட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் கையாள வேண்டுமென்பது முக்கியமாக சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் 1952-இல் ரேஷன் முறைகளை நீக்கவிட்டார் என்பதற்காக நீங்கள் நீக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஒருவர் செய்தார் என்பதற்காக இன்னொருவர் அவ்வாறு பண்ணவேண்டும், பாலோ (follow) பண்ணவேண்டுமென்ற முறையில் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. உணவு விஷயத்தில் இந்தச் சர்க்கார் பழைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொள்கையை இன்னும் அப்படியே கடைப்பிடித்து வருகிறது. சொல்லப் போனால் அதனிடக் கொஞ்சம் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. அறிக்கையிலே உணவு முனையில் சாதித்து இருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. என்ன சாதிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. ஏராளமான கஷ்டங்கள்தான் ஏழைகளுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கின்றன.

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1968 பிப்ரவரி 14]

ஆகவே உணவு முனையில் இந்தச் சர்க்கார் ரொம்பவும் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய தவறியிருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய ஒரு குற்றச்சாட்டு. முக்கியமாகக் கொள்முதல் விஷயத்தில் ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அறிக்கையில் இருக்கிறது, ஆனால் நடைமுறையில் இல்லை. சென்ற வருஷம் எங்கள் திருநெல்லிவேலி ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கர் என்றால் 100 சென்ட், அதைவிடக் குறைவாக 40 சென்ட், 50 சென்ட் என்று உள்ள குறைந்த விவசாயிகளிடம் கூட நெல்லை 8 மூட்டை அவர்களுக்கு கிடைத்தால் அதிலே 4 மூட்டையைக் கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அங்கத்தினர் வீரும்புகிற பதிலேத்தான் நான் சொல்லப்போகிறேன். ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்து, 40 சென்ட் வைத்திருக்கின்றவர்களிடம் கொள்முதல் செய்தால் அதைப்பற்றிய தகவலைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் திருப்பித் தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கொள்முதல் செய்தால் அதைத் திருப்பிக்கொடுக்கும்படியாக உத் திரவிடப்பட்டிருக்கிறது. 8 மூட்டை நெல் விளைந்ததில் 4 மூட்டை வாங்கினார்கள் என்பது நல்ல குற்றச்சாட்டாக இருந்தால் பெயர், ஊர் எல்லாம் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : வாஸ்தவத்திலேயே டி.எம்.கே. மந்திரிசபையைப்பற்றி எனக்கு ஒரு ஆச்சரியம், ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. உலகத்திலேயே உள்ள கட்சிகளிலேயே, லட்சக்கணக்கான தொண்டர்களைக் கொண்ட ஒரு ஆணிவேர். ஊன்றி ஸ்திரமாக இருக்கக்கூடிய கட்சியாக அது அமைந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு பூராவிலும் மூலை முடுக்கெல்லாம் டி.எம்.கே. கட்சியினுடைய கொடிகள் பறந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட கட்சிக்கு அங்கங்கே நடக்கக்கூடிய தகவல்கள் கிடைக்க வில்லை என்றால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. சர்க்காருடைய எண்ணம் ஜனங்களுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும். சரியான முறையில் சர்க்கார் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் (Instructions) கொடுக்கவேண்டும். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கணக்கு வழக்கில்லாமல் அக்கிரமம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நிரூபிப்பேன். எழுதிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும் எழுதிக் கொடுப்பேன். ஆனால் கூட்டணியைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் இத்தனை நாளாக மூடி மறைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நான்கூட இதுவிஷயமாக எழுதியிருக்கிறேன். 26 டிசம்பரில் இந்த சர்க்காரில் உள்ள உணவுக் கொள்கையைப்பற்றி வேதனைப் பட்டு எழுதினேன், 'It would not be out of place if I take that the action of the present Government is like that of the Moghul Emperor, Mohamed Tughlak' என்று மன்னிக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி நிலைமையை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் காங்கிரஸ்

1968 பிப்ரவரி 14]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

இருந்த 1966-ஆம் வருஷத்தில் 7.26 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தது. நாங்கள் 1967-இல் 8.5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எல்லா இடங்களிலும் ரேஷன் போட்டார்கள். ரேஷன் போட்டது 1,600 கிராம், பிறகு அதை 1,260 கிராமாகக் குறைத்து எல்லா இடங்களிலும் போட்டார்கள். இப்பொழுது ஒரு ஜில்லாவில் ரெவின்யூ கிராமங்கள் 1000 இருந்தால் அதில் 250 அல்லது 300 கிராமங்களில்தான் ரேஷன் போடப்படுகிறது. மற்ற 700 கிராமங்களுக்கு ரேஷன் இல்லை. 800 கிராமத்தான் போடப்படுகிறது. 800 கிராம் என்று சொன்னால் ஒருவருக்கு அரையே மாகாணிப்படி வருகிறது. தலைக்கு 800 கிராம் என்றால் மீதித் தேவைப்படும் அரிசியை, அதாவது $1\frac{1}{2}$ படி அரிசியை, வெளியில்தான் போய் 2 ரூபாய் அல்லது $2\frac{1}{4}$ ரூபாய் கொடுத்து அதிக விலைக்கு வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது.

முற்பகல்
11-30

ஆகவே, இந்த ரேஷன் முறைகள் எல்லாம் ஒழிக்கப்படும் என்ற முறையில் அன்று கூட்டணியாக இருந்து நாம் எல்லோரும் பேசினோம். ஜனங்களும் தகுந்த நிவாரணம் கிடைக்குமென்பதாகத்தான் கருதினார்கள். அன்று எப்படி சி. எஸ். அவர்கள் தோற்றார்கள்? அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் எப்படித் தோற்றார்கள்? நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 500 ஓட்டில் தலை தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியம் என்று ஜெயித்து வந்தார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன?—எனக்குக் கொஞ்சம் இருதய நோய்; மெதுவாகத் தான் பேச முடியும்; ஆகவே, மணி அடிப்பதில் கொஞ்சம் கடைக்கண் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.—இந்த அரசு வந்தால் அதைச் செய்வோம், இதைச் செய்வோம் என்றார்களே, எங்கே என்று பொது ஜனங்கள் கேட்கிறார்கள். எதை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள்? கெடுபிடி முறையில் ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும், கொள்முதலைச் செய்து தங்களுடைய புரொமோஷனுக்கு வழி செய்து கொள்ளுகிறார்கள். கிராமத்திற்குக் கிராமம் நெல், அரிசி கொண்டுபோவது கூட 10 விட்டருக்கு மேல் கொண்டு போகக் கூடாது என்று உத்தரவு போடப்படுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கெடுபிடியின் மூலமாகச் சாப்பிடுவதற்கு அரிசி, நெல் கிடைக்காமல் விடக் கூடி விட்டது. ஏழைகளுக்கு நன்மை கிடைக்கவில்லை என்று நான் திட்டமாகச் சொல்லுவேன். பணக்காரர்கள், பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள் இதற்கு முன்னால் ஒரு கோட்டை நெல் 50 ரூபாய்க்கு மேல் விற்பதில்லை. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கடுமையான ரேஷனை வைத்திருந்தபோது கூட விலை பெருகவில்லை. இப்போது அறுவடை சமயம். ஒரு கோட்டை நெல் விலை 100 ரூபாய் விற்கிறது. நாலைந்து மாதத்திற்கு முன்னால் 150 ரூபாய்க்குப் போய்விட்டது. ஆகவே, நிலச்சுவான்தார்கள் இந்தச் சர்க்காரை வாழ்த்துகிறார்களே தவிர, ஏழை ஜனங்கள் இந்தச் சர்க்காரை வாழ்த்தவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் கேரள ராஜ்யத்திலுள்ள கம்யூனிஸ்ட் சர்க்காரை விட ஏன் கடுமையாக இருக்க வேண்டும்?

[1968 டிப்ரவரி 14]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிலச்சுவான்தார்கள் வாழ்த்துகிறார்கள் என்றால்—வாதத்திற்காகக் கேட்கிறேன்—அது எப்படி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை விட மோசமாக இருக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி சுதந்திராக கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கேரளாவிலும் நிலச் சுவான்தார்கள் வாழ்த்துகிறார்கள்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : சர்க்காருடைய உணவுக் கொள்கையில் மாற்றம் இல்லாததால் நிலச்சுவான்தார்கள் விலை கூடுதலாக விற்பதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. இதற்கு முன்னால் 1964-ல் ரேஷன் வந்தது. 1964-க்கு முன்னால் கூட 112 படி கொண்ட நெல் கோட்டை 50 ரூபாய்க்கு மேல் விலை போகவில்லை. இப்போது 130 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் இந்தச் சர்க்காரை வாழ்த்துகிறார்கள் என்று சொன்னேன். கேரளாவில் இரண்டு ஏக்கருக்கு குறைந்தவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். லெவி நோட்டீசில் தகராறு இருந்தால் பத்து தினங்களில் அதற்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூட போட்டிருக்கிறார்கள். கேரளாவில் படி அரிசி 4½ ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று விற்பனையும் கூட அங்கு ஒரு தாராள சமீஞ்ஞை காணப்படுகிறது. இங்கு கொள்முதல் விஷயம் ரொம்பவும் கெடு பிடியாக இருக்கிறது. அதற்கு நான் இரண்டொரு நிகழ்ச்சிகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஆலங்குளம் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஏழைகள் சிலர்—திரு. ஆலடி அருணாவுக்கும் தெரியும்—கோட்டை முதல், ஈருள்ளி, நவதானியங்கள், கானம் போன்ற வற்றைக் கிராமங்களில் கொண்டு போர் விற்று விட்டு அந்தப் பொருள்களுக்கு ஈடாகப் பெற்ற நெல்லை, 10 படி, 15 படி, 20 படி என்ற அளவில் கூடையில் போட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக்கொண்டு வந்த அந்தப் பெட்டிக்காரர்கள் இடைக்கால் என்ற இடத்தில் அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் ஒரு ரோடு முக்கில் தலையாரி, மற்றவர்களால் மறித்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். அவர்கள் காலை 7 மணி முதல் 3 மணி வரை அங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். பத்து விட்டருக்கு மேல் இருக்கிறது என்று சொல்லி அவர்களைப் போக அனுமதிக்கவில்லை. நான் தற்செயலாக அந்தப் பக்கம் வந்தேன். விசாரித்ததில் நிலைமையைச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் உத்தரவில் தெளிவு இல்லையென்றாலும் நீங்களாவது கொஞ்சம் மனித இருதயத்தோடு நடந்து கொள்ளக்கூடாதா என்று கிராம முனிசிப், தலையாரி போன்றவர்களைக் கேட்டேன். அதற்குப் பிறகு எப்படியோ அந்தப் பெட்டிக்காரர்களைத் தள்ளி விட்டேன். அம்பாசமுத் திரத்தில் நூற்றுக் கணக்கான அறுவடைக் கூலிகள் மூன்று நாட்களாகக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணத்தைக் கண்டசியில் சொல்லுகிறேன்.

(திரு. பெ. மலைச்சாமி தலைமை)

அவர்கள் சொன்னார்கள்—‘நாங்கள் அறுவடைக் கூலிகள்; பத்து நாட்களாக அறுத்து இருக்கிறோம். 20 மூட்டை நெல் கூலியாகக் கிடைத்தது. அதைக் கொண்டுபோக பர்மிட் வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள், துன்புறுத்துகிறார்கள். பர்மிட் வாங்க முதலில் நிலச்சுவான்தார்களிடம் எழுதி வாங்கி, கிராம முனிசிப் பார்த்து, ஆர். ஐ. பார்த்து அதற்குப் பிறகு தாசில் தாரைப் பார்த்து ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை’ என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வேதனையோடு அழுதார்கள். நான் சொன்னேன்—‘நீங்கள் அறுவடை ஜோலியையே விட்டு விடுங்கள்; மழை விட்டும் தாவானம் விடவில்லை. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் போயும் இந்த அரசாங்கத்தில் நல்ல பலன் கிடைக்கவில்லை. இந்த அரசாங்கம் ரேஷன் சம்பந்தமாக நல்ல முடிவு எடுக்கவில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது) என்னுடைய பேச்சைத் தடைப்படுத்தாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவுசெய்து 15 நிமிடங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : நாங்கள் 11-20-க்குப் பேச ஆரம்பித்தீர்கள். இப்போது 11-40 ஆகிறது. உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 10 நிமிடத்திற்கு மேலேயே ஆகிவிட்டது. ஆகவே, விரைவில் முடித்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : நான் சொல்வது, உணவுப் பற்றாக்குறை என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். எங்கே உணவுப் பற்றாக்குறை? இந்த ஸ்டேட் ஒரு ஸர்ப்ளஸ் ஸ்டேட். இதை மக்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பதால் மக்கள் தொகை பெருகி விட்டது என்றும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் போட்ட கோரலை, பின்பாட்டை, பஞ்சப்பாட்டை, பாட வேண்டாம். 1964-ல் இந்திய சர்க்கார் தங்கள் இமாலயத் தவறுகளை மறைக்க அவைசியமாக கண்ட்ரோலைப் புகுத்தினார்கள். 1964-க்கு முன்னால் மக்கள் பட்டினியாகவா கிடந்தார்கள்? ஆகவே இந்த உணவு விஷயத்தில் தெளிவான அறிக்கைகளை வெளியிடவேண்டும். ஒரு ஏக்கர், அதற்குக் குறைந்தவர்களிடம் கொள்முதல் செய்தால் உங்கள் கண்களைப் பிடுங்கி விடுவோம் என்று ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடவேண்டும்.

நான் சொல்லுகிறேன், ரேஷனை நீக்கி விடுங்கள் என்று. அதனால் இந்த நாட்டில் யாரும் பட்டினி கிடக்கமாட்டார்கள். ஒரு படி அரிசித் திட்டம் ஏன்? நீங்கள் அதிகாரத்திற்கு வருவோம் என்றிருந்தால் இதைச் சொல்லியிருக்க மாட்டீர்கள். ஏதோ சொல்லி வைத்தீர்கள். ‘டக்’ என்று பூ ஆரம் உங்கள் கழுத்தில் விழுந்து விட்டது. இந்தப் ரிப்போர்டைப் பார்க்கும்போது இத்திட்டம் பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஐந்து கோடி ரூபாய் கைப் பிடித்தம் என்று இருக்கிறது. 30 லட்சம் மக்களுக்கு 5 கோடி ரூபாய் கைப்பிடித்தம் என்றால் இங்குள்ள நான்கு கோடி மக்களுக்கு இத்திட்டப்படி கொடுத்தால் 50 அல்லது 60 கோடி ரூபாய்க்கு கைப்பிடித்தம் வரும். அப்படி கைப்பிடித்தம் 50 கோடி ரூபாய் என்று வந்தால் எப்படி மற்ற அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வீர்கள்?

[1963 பிப்ரவரி 14]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு படி அரிசித் திட்டம் நான்கு கோடி மக்களுக்கு என்றல்ல. ரேஷன் கார்டு முறை எங்கெங்கு அமலில் இருக்கிறதோ, எங்கெங்கு அரசாங்கம் அரிசி போடும் நிலை இருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்குத்தான் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : அப்படியானாலும் ஐம்பது கோடி ரூபாய் ஆகும். இந்திய சர்க்கார் பொருளாதாரச் சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அவர்களால் இதுவரை பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சுதந்திராக் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை விரிவாக்கலாம் என்று கூறுகிறார்களா? அல்லது இதோடு நிறுத்தி விடலாம் என்று கூறுகிறார்களா?

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : இந்தத் திட்டத்தால் ஒன்றும் மக்களுக்கு உருப்படியான பலன் விடைக்காது. ஆகவே அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எந்த மேடையிலும் நான் பேசத் தயார்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதன் மூலம் நீங்கள் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்ய விரும்புகிறீர்களா?

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யும் திட்டமல்ல இது. இது ஏழைகளைத் துன்புறுத்தும் திட்டம். இத் திட்டப்படி வாரத்திற்கு அரைப்படி கொடுக்கிறீர்கள். மீதி அரிசியை 2¼, 2½ ரூபாய் கொடுத்து வெளியில் ப்ளாக் மார்க் கெட்டில்தான் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே அவரேஜ் விலை இரண்டு ரூபாயாகிறது. இந்த ரேஷனை எடுத்து விடுங்கள். அப்போது 1½ ரூபாய்க்கு மேல் அரிசியின் விலை போனால் நான் என் மெம்பர் பதவியை ராஜிநாமா செய்யத் தயாராயிருக்கிறேன். ஒரு கண்டிஷன். என் மெம்பர் பதவியை ராஜிநாமா செய்வேன் என்றால்—ரேஷனை எடுத்து விடுங்கள். ஆனால் ஒரு மாதத்திற்கு விலை முன்னும் பின்னும் ஏறி இறங்கும் (சிரிப்பு) சிரிக்காதீர்கள். சிரித்து மழுப்பாதீர்கள். தயவுசெய்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்யுங்கள். நடப்பியல் என்ற ஒரு அதிகாரம் திருக்குறளில் வருகிறது.

“ நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.”

கொல்லர் தெருவில் ஊசி விற்பதாக நினைக்க வேண்டாம். சிரிப்பதற்காக நம் சினேகிதம் அல்ல. ஆங்காங்குள்ள தவறுகளை அப்போதைக்கப்போது எடுத்துக் கூறுவதற்குத்தான் My criticism is in good faith. இந்தச் சர்க்கார் இன்னும்

20 வருடங்களுக்காவது நீடிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை உள்ளவன் நான். காங்கிரஸ் தலைவர் ஒருவர் சொன்னார், படுத்திக் கொண்டே ஷெயிப்போம் என்று. 25, 50 வருடங்கள் எங்களை

அசைக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். உணவு விஷயத்தில் இந்த டி.எம்.கே. சர்க்கார் ரேஷனை ரத்து செய்து (Free movement of foodgrains) 'ஃப்ரி மூவ்மென்ட் ஆப் ஃபுட் க்ரெயின்ஸ்'—க்கு ஆர்டர் போடுங்கள். திடீரென்று அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் தாலுகாவிற்குள் தாராளமாக அரிசி நெல் போக்குவரத்து போகலாம் என்று உத்தரவு போடுங்கள். அதன் மூலம் கணிசமாக விலை குறையும். கிராமங்களில் அரிசி போடாவிட்டாலும் அவர்கள் தாராளமாக 1½ ரூபாய்க்கு வாங்கிக் கொள்வார்கள். இப்போது 2 ரூபாய், 2½ ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதை மிக முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் நான் இப்போது கூறும் இதே கஷ்டங்களைச் சென்ற காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபோது 8-3-1966-ல் 'வோட்டிங் ஆன் டிமான்ட்ஸ் பார் கிரான்ட்ஸ்' (Voting on Demands for grants) என்ற தலைப்பில் விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதே நிலைமை இப்போது இந்த சர்க்காரிலும் நீடித்தால் பின் என்ன மாறுதல், என்ன 'சேன்ஜ் ஆஃப் பாலிசி' (change of policy) இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். என் 'க்ரிட்டிசிஸம்' (criticism) 'குட் ஃபெயித்தின்' (good faith) அடிப்படையில் உள்ளது. ஆகவே என் யோசனையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மந்திரிசபை 'டெஸன்ட், காம்பாக்ட் மினிஸ்ட்ரி' (a decent, compact Ministry) என்று பெருமைப் படக்கூடிய மந்திரிசபை. இந்த உணவு விஷயத்தைத் தவிர காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு பேச வேறு சப்ஜெக்ட் (subject) கிடையாது. இது ஒன்றைத் தான் பிடித்துத் தொங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அவையியமாக இடம் கொடுக்க வேண்டுமா என்று வேதனையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மந்திரிகள் வந்தவுடன், இந்தியாவில் புதுமையான ஒரு சிக்கன நடவடிக்கையைக் கடைப்பிடித்தார்கள். அதாவது, மந்திரிகளின் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார்கள். அதுபோல் இன்னும் எவ்வளவோ சிக்கன நடவடிக்கைகளைக் கையாள்ளலாம். காங்கிரஸ்காரர்கள் கராச்சி காங்கிரஸில், அவர்கள் சர்க்கார் வந்தவுடன் உற்பவனுக்கே நிலம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அதை உடன் பண்ணிவிட்டார்களா? நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னால்தான் அதுபற்றிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். சில காரியங்களை 'ஸ்லிப் ஷாட்டாக்' (slip stod) சொல்லி விடலாம். இதை ஸ்காப் இரன் (scrap iron) மாதிரி தூக்கி எறிந்து விட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உங்களை யாரும் குற்றம் சொல்ல மாட்டார்கள். அல்லாமல் அந்தத் திட்டத்தையே வற்புறுக்கி அதற்காக ஐம்பது கோடி ரூபாய் கேவை என்று சொல்லி இந்திய சர்க்காரை கை காண்பிப்பதும் மேடைகளில் பேசுவதிலும் பிரயோஜனமில்லை. ஒரு பயில்வான் ஒரு ஊர்காரர்களிடம்

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்] [1968 பிப்ரவரி 14]

சென்றாலும். எனக்கு நன்றாகச் சாப்பாடு போடுங்கள், நான் மலையைச் சுமக்கிறேன் என்று சொன்னாலும். ஒரு வருட காலத்திற்கு புகாரி ஹோட்டலிலிருந்து பிரியாணி போன்ற வற்றையெல்லாம் கொடுத்தார்கள். ஒரு வருட கெடு ஆயிற்று மலையைச் சுமக்கப் போகிறான், பார்க்கலாம் என்று மக்கள் கூடினார்கள். அவன் உடனே ஊராட்சிப் பார்த்து, மலையை என் தலையில் தூக்கி வையுங்கள் என்றாலும். அந்தக் கதை மாதிரி, ஒரு படி அரிசித் திட்டம் என்று சொல்லி இந்திய சர்க்காரை கிறான்ட் கேட்டோம், அவர்கள் தரமாட்டேன் என்று ஏமாற்று கிறார்கள் என்று சொல்லி வடக்கே கையைக் காண்பிப்பதனால் பிரயோஜனமில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது). எனக்கு இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் தயவு செய்து தரவேண்டும். ஏனெனில் நான் வேறொரு பிரச்சனைக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும்போது அவர்கள் கவனத்திற்கு நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. தாம்பிரபரணி ஷிஸ்டத்தில் 'அட்வான்ஸ்' கார் க்ராப்' விஷயமாக நாலேந்து தினங்களுக்கு முன்பு திருநெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டர் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். அதில் சில முடிவுகள் எடுப்பது மாதிரி ஒரு விதத்தில் கலெக்டர் பேசினார். தாம்பிரபரணி ஷிஸ்டத் தில் எப்போதும் அப்போகைக்கப்போதுள்ள பருவ நிலையை அனுசரித்து இவ்வளவு ஆயிரம் ஏக்கர்கள் ஸ்ரீவைகுண்டம் கீழ் பகுதி அணைக்கட்டுப் பகுதிகளுக்கு அட்வான்ஸ் கார் க்ராப்பிற்கு என்று உத்தரவு கொடுப்பார்களே தவிர கூட்டு மொத்தமாக ஒரு ஏக்கரேஜை (acrage) தீர்மானம் செய்துவிட்டால் அனாவசிய மான கஷ்டங்கள் மேற்குபகுதி விவசாயிகளுக்கு உண்டாகும். நான் கூறிப்பு வைக்கிறார்களேன். 1965-ம் வருடத்தில் 3,862 ஏக்கருக்குத் தான் கலெக்டர் உத்தரவு கொடுத்தார்கள். சர்க்கார் அங்கீகாரத் தோடு 1966-ல் 36,000 ஏக்கருக்கு உத்தரவு வாங்கி விட்டார்கள் 3,862 என்கே 36,000 ஏக்கர் எங்கேயிருக்கிறது? 36,000 ஏக்கருக்கு உத்தரவு வாங்கி 60,000 ஏக்கர் விவசாயம் செய்து விட்டார்கள். அதனே. மணிமத்தாறு அணைக்கட்டு அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் இருந்த போதிலும். பாபநாசம் நீர்தேக்கம் அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் இருந்த போதிலும். அம்பாசமுத்திரம் தாலுக்கா விவசாயிகள் துன்பம் அடைந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு கவனத் தோடு இருந்த காரணத்தினால், மராமத்து இலாகா மந்திரி இருந்து கவனித்து, 8,121 ஏக்கர் அளவுக்குத் தான் தண்ணீர் விடப்படும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. சென்ற வருஷம் அந்தப் பகுதியிலும், இந்தப் பகுதியிலும் சமாளித்துக் கொண்டார்கள். பெரியவர்கள் தலையிட்டு கஷ்டம் வந்துவிடாமல், பருவத்தை அனுசரித்து—இந்த அணைக்கட்டுகள் எலெக்ட்ரிசிட்டி உற்பத்தி செய்வதற்கான அணைக்கட்டுகள், விவசாயத்திற்கான அணைக்கட்டு கள் அல்ல—எந்த அளவுக்கு எலெக்ட்ரிசிட்டி உற்பத்தி செய்ய

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

வேண்டுமென்று பார்த்து அந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் திறந்து விட வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த ஏக்கரேஜை அந்தந்த வருஷம் நிர்ணயிக்கவேண்டும். எது எப்படி ஏக்கரேஜ் தீர்மானம் செய்தாலும், ஏப்ரல், மே ஆகிய இரண்டு மாதங்கள் தவிர, ஜூன் 1-ம் தேதி முதல் பழந்தொழில் விவசாயத்திற்கென்று தனிச் சலுகை காண்பித்து பாபநாசம், மணிமுத்தாறு நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து தண்ணீர் திறந்து விடக் கூடாது என்று ஒரு உத்திரவைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, வணக்கத்தோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சின்னசாமி : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க மேன்மைமிகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் முகத்தான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

1947 ஆகஸ்ட் 15-க்குப் பிறகு இன்று வரைக்கும் தமிழகத்தில் நடைபெற்ற கவர்னர் உரைக்கு அப்பால், இது வரைக்கும் சரித்திரத்தில் எப்போதும் இல்லாத முறையில், இன்று மொழிப் பிரச்சனையில் ஒரு மாநில ஆட்சித் தலைவர் திட்டவட்டமாகக் கூறியிருக்கிற கருத்து, இந்திய துணைக் கண்டத்தின் அரசியல் வரலாற்றிலேயே பொன் ஏட்டில் பொறிக்கக் கூடிய புனித நன்னை ஆகும். இதையொட்டிய வேதனை மிகுந்த, வருத்தத்தைத் தரும் சம்பவங்கள் சிலவற்றைப் பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொறுப்பு வாய்ந்த, புனிதமான, சட்டப் பேரவையில் இரு மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு தீர்மானம் செய்த பிறகு, பொறுப்பு வாய்ந்த அரசியல் தலைவர் தமிழகத் சட்ட மன்றத்திலேயும் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் நாடாளு மன்றத்திலும் அமைச்சர் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த, மதிப்புமிக்க திரு. சி. சுப்பிரமணியம், தமிழகத்தில் இது ஒரு மோசடி என்று சொன்ன வார்த்தை, அதற்குச் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் 16-ம் தேதி தீர்ப்புக் கூறுகிற பிரச்சனையை மனத்திலே வைத்து, அதை அதிகமாகப் பேசாமல் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக ஒரு சம்பவத்தை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 25-ம் நாள் முடிவிலுள்ள வரைக்கும் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை நடந்து கொண்டிருந்தது. நானும் அப்போது திரு. சுப்பிரமணியம் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியில் அங்கம் வகித்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்தப் பிரச்சனையை மோசடி என்று எந்தக் காரணத்தினால் கூறுகிறாரோ—இதே திரு. சுப்பிரமணியம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் அங்கம் வகித்தார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்—அன்று பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்களின் தலைமையில் நடந்த அரசியல் நிர்ணய சபையில், இந்த நாட்டின் தேசிய மொழி அல்லது ஆட்சி மொழி எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் இந்திக்கு ஆதரவாக உள்ளவர்கள் எண்ணிக்கையும், இந்திக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவர்கள்

எண்ணிக்கையும் சமமாக உள்ள நிலையில் அரசியல் நிர்ணய சபை தோற்றம் அளித்தது. அப்போது தலைவராக அமர்ந்திருந்த, காலம் சென்ற பாபு ராஜேந்திரப் பிரசாத், அதனுடைய தலைவர் என்ற அந்தஸ்தில், காஸ்டிங் ஓட்டில், அதை இந்திக்குச் சாதகமாகச் செலுத்தி, ஒரு ஓட்டி வந்தியாசத்தில் இந்திக்கு பலம் கொடுத்தார் என்று அரசியல் நிர்ணய சபையின் ஏட்டில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகச் சொல்லுவேன், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களே, நீங்கள் உண்மையில் தமிழகத்தின் பிரதி நிதியாக வீற்றிருக்கும்போது, இந்திக்கு ஆதரவாகவும் எதிர்ப் பாகவும் ஓட்டுக்களின் எண்ணிக்கை சமமாக இருந்தபோது, உங்கள் மேலான திருக்கரத்தை உங்கள் உள்ளத்தில் வைத்து, தாய்மையான கருத்தைக் கூறியிருந்தால், இந்திய துணைக் கண்டத்தின் சரித்திரமே மாற்றப்பட்டிருக்கும். 1965-ம் ஆண்டில் ஆயிரக்கணக்கான நண்பர்கள் மரணம் அடையாமல், துக்ககரமான சம்பவத்தைத் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது எனது கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இது மாத்திரமல்ல. இதே திரு. சுப்பிரமணியம் எந்தச் சட்டப் பேரவையின் முழுமையான தீர்மானத்தை, அரசியல் அதிகாரம் பெற்ற தீர்மானத்தை மோசடி என்று சொன்னாரோ. இதே மதிப்புமிக்க தலைவர் 1965-ம் ஆண்டில் ஏதோ ஒரு நாள் ராஜிநாமா செய்கிறேன் என்று சொன்னார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை மோசடி என்று சொல்லுகிற அரசியல் பக்குவம் இல்லாத கட்சியல்ல; ஆதலால் மரியாதையோடு அவருக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டிருந்தோம். மதிப்புக்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் தமிழக வீரர்கள் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், புலித்தேவன், வ.உ.சி. எல்லோரையும் மறந்து இருந்த நிலையில், ஒரே ஒரு புனித உருவம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் நின்று, என் கன்ஸரிக் தமிழ், ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் என்று திரு. காப்தே மில்லத் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதற்கு இன்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக அந்தப் பெருமகனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். இப்படிக் கூறியதற்குக் காரணம் 1934-ம் ஆண்டிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டு வரையில், 34 ஆண்டுகள் அரசியல் பொது வாழ்வில் மேலோட்டமாகப் பங்கெடுத்ததன் காரணத்தினால் தான். பாகிஸ்தான் பிரிய என்ன அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டதோ அதே அவநம்பிக்கை குமரி முதல் வேங்கடம் வரையில் இருக்கப் பார்க்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் ஐந்து லட்சம் தொண்டர்கள் உணர்ச்சி பூர்வமாகப் பிரிவினைக் கோரிக்கையை விட்டு, ஐக்கிய இந்தியா, சக்தி வாய்ந்த பலம் பொருந்திய இந்திய யூனியன் இருக்க வேண்டும் என்று இதயபூர்வமாக ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் வடக்கேயிருந்து, அது சமய வெறி என்று சொன்னாலும், மொழி வெறி என்று சொன்னாலும், ஆதிக்க வெறி என்று சொன்னாலும், சரித்திரத்திற்கு விரோதமாக, நாகரிகத்

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. மு. சின்னசாமி]

திற்கு விரோதமாக, அந்த முறையில் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் அவர்களைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு சாதாரணக் கேள்வி கேட்கிறேன். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் முன்னாள் தலைவரும், இன்னாள் தலைவரும் இன்று பங்களூரில் கூடிப் பேசுகிற உணர்ச்சி, காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற திரு. சி. சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களுக்கு அன்று ஏற்பட்டிருக்குமானால் தமிழகத்தில் சோக நிகழ்ச்சி நடைபெற்று இருக்குமா என்று சிந்திக்குமாறு கேட்டு, இந்தப் பிரச்சனையில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் ஈடுபட்டு இந்த நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரையிலே நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைவது, நான் இருந்து கொண்டிருக்கிற லோயர் பவானிப் பிரதேசத்தில், கோபி, பவானி, ஈரோடு, தாராபுரம் ஆகிய நான்கு வட்டங்களைக் கொண்ட இரண்டு லட்சத்து பத்தாயிரம் ஏக்கர் பாசனத்தைப் பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் மேலான உள்ளத்தில் வைத்து, விவசாயப் பெருமக்களை மனத்தில் இருத்தி, அதைப் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டியமைக்கு அந்த வட்டாரப் பிரதிநிதி என்ற முறையிலும், அந்தப் பகுதி விவசாயி என்ற முறையிலும் தனித்து நின்று நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு அதைப்பற்றிச் சில சம்பவங்களையும், சில செய்தி களையும் இந்த மன்றத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமை. காரணம் சமீபத்த சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் நேற்று சட்டமன்றத்திலே கொஞ்சம் வீரமாக, ஆவேசமாகப் பேசியதைப் பார்த்தேன். அதனால் இந்த மன்றத்தில் அந்த லோயர் பவானி பிரச்சினை என்ன என்பதை சட்டமன்றத்தின் ஆளும் கட்சியின் உறுப்பினர் என்பது மாத்திர மில்லாமல் இந்த நாட்டிலே உள்ள ஒரு பொறுப்புள்ள அரசியல் ஊழியன் என்னும் முறையிலேயும் இந்த மன்றத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்துக் முழுக்க முழுக்க எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத் திருமன் அவர்களும் ஒப்புதல் அளிப்பதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இந்த ஒரே ஒரு பிரச்சினையிலாவது பொறுப் புள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற காரணத்தால் நல்ல நோக்கத்தோடு, பொறுப்புணர்ச்சியோடு ஒத்துப்போவார்கள் என்று நான் இதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதைக் கொண்டு வருவதற்கு முன் சமீபத்த சோஷலிஸ்ட் உறுப்பினரவர் களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வடபுலத்திலேயுள்ள சமீபத்த சோஷலிஸ்ட் கட்சியினர் இந்தி வெறியர்கள் என்பதை நாடு அறியும், நாம் அறிவோம். அவர் களுடைய தலைவர், முன்னாள் தலைவர் டாக்டர் லோஹியா அவர்

ந. ப.
12-00

[திரு. மு. சின்னசாமி] [1968 பிப்ரவரி 14]

களின் இரங்கல் கூட்டத்திலே நாடாளுமன்றத் தலைவர் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசும்பொழுது இந்தியிலே பேசவேண்டும்மென்று மென்று சுட்டிக்காட்டிய அந்த வெறியைப் பார்த்தோம்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், சமயுத்த சோஷலிஸ்டு கட்சியினர் இந்தி வெறியர் என்று கனம் உறுப்பினர் சின்னசாமி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தி வெறியர் என்ற வார்த்தைக்குள் போக நான் ஆசைப்படவில்லை. இந்தக் கட்சியின் கொள்கைகளைப் புரிந்து கொண்டு பேசுகிறார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : இதை பாயின்ட் ஆப் ஆர்டராக ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. காரணம், உணர்ச்சிகளை எப்படி வெளியிடலாம் என்று அவர் கூறிய காரணத்தாலே.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : இந்தி வெறியர் என்று சொல்வது சரியானதுதானா? அங்கத்தினர்களின் உரிமை ஒரு புறம். . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : முன்பு அவர் அந்தக் கட்சியிலே இருந்த காரணத்தால் அந்தக் கொள்கை புரியும்.

THIRU S. BALASUBRAMANIAN : The hon. Member is misleading the House. Then I will have to give notice of a motion of breach of privilege for having misled the House.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : சட்டமன்றத்தைத் தவறான வழியில் அழைத்துச் செல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சின்னசாமி : மகிழ்ச்சி. நான் இந்தி வெறியர் என்று சொன்ன வார்த்தையைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, அந்தக் கட்சியின் கொள்கை தெரியுமா என்று கேட்டார். மிகப் பணிவன்போடு சொல்வேன், அந்தக் கட்சியிலே உயர்மட்டத் தலைவராக, கொள்கை வகுக்கும் பொறுப்பிலே இருந்தவன் என்ற முறையில் பேசுகின்ற நண்பரைவிட எனக்குத் தெரியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்திப் பிரச்சனையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிலை வேறு ; மாமன்றத்தில் பங்குபெறும் நிலை வேறு. கொள்கையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற இந்தப் பொன்னா வாய்ப்பில் வம்புக்கு இழுக்கவில்லை. வெறியர் என்ற சொல் பற்றி வாதம் பிறந்ததால் சொல்கிறேன். நேற்றைய தினம் கீழ்பவாணிக்குத் தான் பிரதிநிதி என்ற நோக்கத்தோடு பேசும்பொழுது 'வெறியோடு' இருக்கிறார்கள் என்று பேசுவதற்கு அந்த உறுப்பினருக்கு உரிமையிருந்தால் அதே வார்த்தையைக் குறிப்பிடுவதற்கு ஆளுங்கட்சி

1968 பிப்ரவரி 14]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

யைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்காக எனக்குத் தடை செய்யப்படுமானால் பெருமையோடு ஏற்றுக்கொள்வேன். அவர்கள் ஏற்கனவே தொடர்ந்தார்கள், நான் தொடர்கிறேன், அவ்வளவுதான்.

கீழ்பவானித் திட்டத்திலே வாணியாற்றுக்கு அணை கட்டுவதற்கு முன்பு இருந்த நிலை உண்டு. காலிங்கன் வாய்க்கால், அரசக்கன் வாய்க்கால் பற்றியும் இருந்தது. அதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இந்த மூன்று திட்டங்களுக்குப் பிறகு மீதியுள்ள தண்ணீர் காவிரியில் விழுந்தது. அதைத் தஞ்சை வாழ் பெருமக்கள் அனுபவித்தார்கள்.

முந்திய அரசு மிகப்பெரிய தவறு செய்துவிட்டது. அதைச் சுட்டிக்காட்டித்தான் ஆக வேண்டும். லேயர் பவானி, ஈரோடு, பவானி, ஆயக்கட்டு பிரதேசமாக ஆரம்பத்திலேயே அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அரசியல் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக, மதிப்புமிக்க எதிர்க்கட்சி நண்பரவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள், பழைய கோட்டை எஜமானர்களின் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக ஏற்பட்ட நிலையை, தண்ணீர் இரண்டாம் போகத்திற்கு விடுவது இல்லை என்று முந்திய அமைச்சர்கள் முடிவெடுத்ததுபோல கழக அமைச்சர்கள் யாரும் முடிவெடுக்கவில்லை. மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சரவர்கள் கோபி, ஈரோடு, தாராபுரம் போன்ற தொகுதிகளிலுள்ள அனைத்துக் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கூட்டி விவரங்களைச் சொல்லி அவர்களுடைய ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் கூறினார்கள். சட்டமன்றத்திலே வருத்தத்தோடு மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு அரசியல் கலர் கொடுத்து, அரசியல் ரீதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சந்திக்க வேண்டுமென்றார்கள். மொழிப் பிரச்சனையில் நாட்டு மக்கள் தூக்கி எடுத்து ஏறிவார்கள் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட ரீதியில் முயற்சிக்கிறார்கள். மொழிப்பிரச்சினையை விலக்கிவிட்டுக்கூட சந்திக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வலிவு உண்டு. அவரவர்கள் கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்ப்பதால் சாத்தியப்படாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கண்ணாடி விஞ்ஞான சொஷலிஸ்டு. அந்தக் கண்ணாடியைப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். டெல்லி ஆட்சிமொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும் என்னும் கண்ணாடியைப் போட்டுப் பார்த்தால் எங்களின் நிலை தெரியும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

சட்டமன்றத் தலைவரவர்கள் என்னை கொஞ்ச நேரமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு இன்னும் இரண்டே இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுத்தால் சில பிரச்சினைகளைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

[1968 பிப்ரவரி 14]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலேச்சாமி) : அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் இரண்டு உறுப்பினர்கள், அதனால்தான்.

திரு. மு. சின்னசாமி : குந்தா மின்சார நிலையத்திலிருந்து விடப்படும் தண்ணீர் லோயர் பவானிக்கு ஒரு மாதம் வந்து கொண்டிருந்தது. பிறகு அது பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. பிறகு கிணறுகள், பம்பு செட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. குந்தா நிர்வாகத்திலே உள்ள 2½ இலட்சம் விவசாயிகள் போதிய தண்ணீர் இல்லாமையால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறே சென்றால் 13 இலட்சம் ஏக்கர் பாசனம் பாதிக்கப்படும் என்று இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தச் சமயத்தில் அரசினருக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொள்கிறேன். அந்த வேண்டுகோளின்படி செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். இந்த ஆண்டு தண்ணீர் இல்லாததால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அவர்களிடமிருந்து அபிவிருத்தி வரியையோ, அல்லது எந்த வரியையோ வசூலிக்கக்கூடாது. இதற்காக மாவட்ட கலெக்டரின் ரிப்போர்ட்டை வர வேண்டுமென்று காததுக்கிடக்காமல் இந்த நல்ல கோரிக்கையை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU S. BALASUBRAMANIAN : Sir, on a point of Personal explanation. My party has been unnecessarily dragged in this House. I want to say a few words about its language policy and nothing else. Therefore, I must be permitted to give my personal explanation.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலேச்சாமி) : உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த முறையில் விளக்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : மொழிக் கொள்கை சம்பந்தமாக இங்கு சம்பந்தமில்லாமல் பேசப்பட்டிருக்கிறது. லோயர் பவானிபற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் மொழிக் கொள்கையில் இந்திக்காக மட்டுமே ஒடுபவர்கள் நாங்கள் என்னும்படியான ஒரு உருவத்தைக் காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக எங்கள் கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள உரிமை உண்டு. அதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களுடைய கட்சியின் மொழிக்கொள்கை, இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் என்ன என்பதை விளக்கத் தடையில்லை. முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் அவர்களுடைய மொழிக்கொள்கையைப்பற்றிப் புரியாமல் பேசியிருந்தால் அதைப் புரிய வைக்க வேண்டியது உறுப்பினருடைய கடமை என்ற காரணத்தினால் அதை அவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்கலாம்.

1968 பிப்ரவரி 14]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : மொழிக் கொள்கைபற்றி சென்ற 23-ஆம் தேதியே திருத்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறோம். சமீபத்தில் மதுலிமாயி அவர்களும் சுற்றுப் பிரயாணத்தின்பொழுது மொழிக்கொள்கையைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி மூன்று மொழிகளை இந்தத் தேசத்தில் திணிக்க விரும்புகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இரண்டு மொழிகளைத் திணிக்க விரும்புகிறது. சோஷலிஸ்டு கட்சியினர் ஒரே ஒரு மொழியைப் படித்துக் கொள்ளலாம் என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். எங்களுடைய கொள்கை மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தாய் மொழி, மத்தியில் பல மொழி.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த ஒரு மொழி என்ன மொழி ?

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : இங்கு தமிழ்மொழி.

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆளுநர் உரையிலே முதல் பக்கமாக தமிழர் மாநாடு சிறப்பையும் தமிழர் மாநாடு நடந்த முறையையும் விளக்கிக் கூறப்பட்டு இருக்கின்றது. இந்த தமிழர் மாநாடு சிறப்பான முறையில் நடந்தது என்று பத்திரிகை வாயிலாகத்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகவும் இருக்கிற நாங்களே தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு நிலை இருந்தது. அதற்குக் காரணம் அந்த விழாவைக் கண்காணித்தவர்களோ அல்லது அந்த விழாவை முன்னே நின்று நடத்தியவர்களோ சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பவில்லை என்பதைத்தான் இங்கு பல நண்பர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) மதிப்பிற்குரிய நண்பர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார். எனக்கே வரவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, விவசாயத்தைப்பற்றியும் மற்றும் இந்த ஆட்சி மொழிபற்றியும் அதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மொழி விவகாரத்தில் தி.மு.க.-வும் ஒரு குழப்ப நிலையில் இருந்து தான் இந்த நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கிறது. இவர்களுடைய குழப்ப நிலைதான் மக்களிடத்திலே ஒரு குழப்ப நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவசாயக் கொள்கையைப்பற்றியும் எதுவும் புதிதாக ஆளுநர் உரையிலே இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் ஏற்கனவே காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்த ஒரு நிலையிலேதான் இன்றைக்கும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு எந்த ஒரு புதிய திட்டத்தின் காரணமாக இந்த அமோக விளைச்சல் என்று அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. விவசாயிகள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பைப் போன்றவர்கள். இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பே அவர்கள்தான். இந்த நாட்டிலே பெரும் பகுதி

[திரு. இல. பலராமன்] [1968 பிப்ரவரி 14]

யிலே வாழ்க்கூடியவர்கள், ஏறத்தாழ 80 சத விகிதம் உள்ள மக்கள் விவசாயிகள்தான். அதுவும் கிராமப் புறத்திலே அவர்கள்தான் பெரும் பகுதியாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய பொருளாதாரம் உயர்ந்தால்தான் நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் உயரும். நாட்டினுடைய வளர்ச்சி இவர்களால்தான் என்ற ஒரு நிலை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு எந்தவித ஒரு தெளிவான வழியும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ஆடுதுறை 27 என்ற நெல்லின் மூலமாக அமோக விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆடுதுறை 27-க்கு செலவழிக்கும் தொகையையும், அதனால் உண்டாகும் வருமானத்தையும் கணக்கிட்டால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டமே தவிர, லாபம் கிடையாது என்பதை நான் நிச்சயமாக சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அந்தக் கணக்கினுடைய விவரத்தைக் கொஞ்சம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகள் எல்லாம் அதிலேதான் பயிர் செய்கிறார்கள். விவசாயம் செய்கின்றவர்கள் அதை விரும்புகிறார்கள். குற்றச்சாட்டு சொல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்வது முறையான காரியமாக இருக்காது. புள்ளி விவரத்தோடு சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. இல. பலராமன் : மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரத்தோடு இருக்கிற கணக்கை கேட்கிறார்கள். நான் புள்ளி விவரத்தை வேண்டுமானால் எழுதிக் கொடுக்க முடியும். ஒருவன் ஒரு வியாபாரத்தில் முதல் போட்டு ஈடுபடுகிறான் என்றால் அந்த வியாபாரத்தில் அவன் லாபம் பார்த்துத்தான் ஈடுபடுகிறான். ஆனால் விவசாயிகளோ அந்த அளவுக்கு இல்லாமல் தங்களுடைய உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைத்தால் போதும் என்ற ஒரே நிலையில் இருக்கிறார்கள். 'உழுவன் கணக்கிட்டால் உழக்குத் தான் மிஞ்சும்' என்ற அன்றைய பழமொழி இன்றைக்கும் பொருந்தும். இன்றைய விஞ்ஞான காலத்திலே ஆடுதுறை 27 நெல்லின் மூலமாக லாபம் வருகிறது என்று சொல்வது மேலே மூந்த கண்ணாட்டத்துடன் பார்ப்பதால்தான். அடிப்படையான உணர்வின் மூலம் அதைப் பார்த்தால் அதில் லாபம் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நானும் அந்த ஆடுதுறை 27 நெல்லை பயன்படுத்திப் பயிரிட்டு அதன் மூலம் வருகிற வருவாயைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறேன். அப்படிக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது எந்தவித லாபமும் கிடையாது. அடுத்த போகம் பயிரிடும்போது இதனால் பெருவாரியான விளைச்சல் கிடையாது. அடுத்த போகத்தில் நெல்லினுடைய விளைச்சல் முதல் போக விளைச்சலை விட மிக மோசமாகி விடுகிறது. இதனால் அந்த நெல்லை பயிரிடுவது லாபம் அளிக்கிறது என்று சொல்வது திருப்தி அளிக்கக் கூடிய வகையில் இல்லை. இருந்தாலும் உற்பத்தி மற்ற நெல்களைக் காட்டிலும் அதிகம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்

1968 பிப்ரவரி 14]

[திரு. இல. பலராமன்]

கிறேன். (மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உற்பத்தி அதிகம் என்று ஒத்துக் கொள்கிறீர்களே !) உற்பத்தி அதிகம் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அரசாங்கம் நினைக்கும் அளவுக்கு லாபம் இல்லை என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகள் தங்களுடைய பயிர்களை வேறு திசை திருப்ப இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கூட தமிழ் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி விஸ்தரிக்கப் பெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். விஸ்தரிக்கப்பெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிடும்போது விலைகள் எல்லாம் இறங்கி இருக்க வேண்டும். ஆனால் விலைகள் எல்லாம் இறங்கி இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் எதுவும் இறங்கி இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தன்னுடைய மாவட்டத்திலே விலைகள் எல்லாம் மிகவும் அதிகமாக கூடியிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அந்த அளவில் விலைகள் இறங்கவே இல்லை. என் மாவட்டத்திலே இயற்கையின் கோளாறாலும், மழையின்மையாலும் பயிர்கள் எல்லாம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அடுத்த போகத்தில் தாங்க முடியாத தொல்லைகள் ஏற்படும். விவசாயிகள் கூட இலாபம் இல்லாத நெற் பயிரை செய்து கொண்டு இருப்பதை நிறுத்தி விட்டு, கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து, துட்டுப் பயிரான கரும்பு, வாழை, மணிலா போன்றவைகளை பயிரிடுகிறார்கள். நெல்லினால் இலாபம் இல்லை என்ற காரணத்தாலும் இந்தப் பயிர்களால் இலாபம் உண்டு என்ற காரணத்தாலும்தான் அவர்கள் இந்தப் பயிர்களை எல்லாம் பயிரிடுகிறார்கள். இதனால் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே நடப்பு போகத்திலே கூட உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதை அரசாங்கத்தின் ரூபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இவர்கள் நெல்லினாலே அதிகம் லாபம் வருகிறது என்று எண்ணினால் அவர்களாக முன் வந்து நெற் பயிர் செய்ய முன் வந்து இருப்பார்கள்.

ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று கூறினார்கள். இந்த 5 கோடியை வேறு வகையிலே விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டினால் அவர்கள் மற்ற பயிர்களைக் காட்டிலும் நெற் பயிரில் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் எந்தவித முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது வருந்துதற்குரியது. இந்த நெற் பயிரினால் விவசாயி மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றான். நம்முடைய ஆளும் கட்சியின் பக்கமாக இருந்த ஒரு நண்பர் விவசாயி இராப் பகலாகப் பாடுபடுகிறான் என்று தெளிவாகக் கூறினார்கள். இராப்பகலாக பாடுபட்டும் விவசாயிகளுக்கு எந்த வித இலாபமும் இல்லை. அதை அரசாங்கம் ஒத்துக் கொள்ளுகிறதா, இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

[1968 பிப்ரவரி 14]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரசாங்கம் ஒத்துக் கொள்கிறதா இல்லையா என்பது இருக்கட்டும் சுதந்திரா கட்சிக் கொள்கையை காங்கிரஸ் ஒத்துக் கொள்கிறது என்பதுதான் இதிலிருந்து தெரிகிறது.

திரு. இல. பலராமன் : மேலும் நெற் பயிர் செய்பவர்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டும் வகையில் இந்த அரசாங்கம் பல மானியங்களை வழங்க வேண்டும். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபோது நெற் பயிர் செய்த விவசாயிகளுக்கு குறிப்பாக வட ஆர்க்காடு மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு ரூ. 2¼ போனஸாகத் தந்தார்கள். அந்த போனஸ் தொகையை தி.மு.க. அரசாங்கம் வந்த பின்னால் வெகுவாக குறைத்திருக்கிறது. இதனால் ஊக்கம் மங்கி விட்டது என்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கொடுத்திருந்த போனஸையே குறைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த சர்க்கார் இருக்கிறது என்றால், அவர்களுக்கு மேலும் என்ன நன்மையை செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது எனக்கு அச்சமாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது). வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் வேலூரில் 75,000 டன் நெல் கொள்முதல் செய்வதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 75,000 டன் மிகவும் அதிகம். விளைந்த விளைவோ மிகவும் குறைவு. அரசாங்கம் இப்படி உத்தரவிடும்பொழுது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மக்களைத் துன்புறுத்தி 'வாங்காமல்' இருக்கிற சூழ்நிலை இல்லை. அப்படி உத்தரவிட்டிருப்பதினால், அந்த அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்வதற்கு ஒரு வழி வகுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லாவாரியாகப் பார்த்தால் பல இடங்களில் கடன் தொல்லைகள் மிகவும் அதிகம் என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்த பொழுது—

‘வேலொடு நின்றான் இடுவென் றதுபோலும்

கோலொடு நின்றான் இரவு’

என்ற குறளை மேற்கோள் காட்டி, மக்களிடமிருந்து அரசு துன்புறுத்தி வரி வசூலிப்பது, கையிலே வேல்கொண்டு கள்வன் பொருளை வசூலிக்கும் நிலையை ஒக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்று பல திட்டங்களின் கீழ் மக்கள் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டு, பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, கடன் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் துன்புறுத்தி வசூலிக்கப்படுகிறது. ‘ஜிஞ்ஜிஸ்கிம்’ என்ற திட்டத்தின் கீழ்...

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் கூறியது வரியைப் பற்றி, நீங்கள் சொல்வது கடன் திட்டத்தைப்பற்றி, இரண்டையும் குழப்ப வேண்டியதில்லை.

திரு. இல. பலராமன் : கடனாக இருந்தாலும் சரி, வரியாக இருந்தாலும் சரி, எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும் சரி, மக்களிடமிருந்து அரசாங்க அதிகாரிகள் மூலம் வசூலிக்கும் பணம் சர்க்காரைத்தான் சார்ந்ததே தவிர ஒரு

1968 பிப்ரவரி 14]

[திரு. இல. பலராமன்]

தனிப்பட்ட முதலாளியையோ வேறு யாரையோ சாராது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள். நான் 1957-ம் ஆண்டு சட்டமன்றத்தில்

‘வேலொடு நின்றான் இடுவென் மதுபோலும்

கோலொடு நின்றான் இரவு’

என்ற குறளைக் குறிப்பிட்டேன். எதற்காக என்றால், கொள்ளிடம் போன்ற பாலங்களில் சுங்கத் தீர்வை வசூலிப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அப்போழுது குறிப்பிட்டுவிட்டு, அதைப்பற்றி ஆளும் கட்சியாக வந்த பிறகு அக்கரையற்று இருந்துவிட்டோமா என்றால் இல்லை. இப்போழுது அங்கு செல்லுகின்ற வண்டிகள், ஏழை மக்களுடைய வாகனங்கள் இவைகளுக்காவது இந்த வரி களை நீக்க வேண்டும் என்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்பதற்கு முன்பே அந்த வரி வசூலிப்பதற்கான ஏலங்கள் விடப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே, அவை முடிவுற்ற பிறகு அந்தத் தீர்வைகளை ஏழை மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர் களிடமிருந்து வசூலிக்காத அளவில் நீக்குவதற்கு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித் துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. இல. பலராமன் : எங்கள் மாவட்டத்தில் மின்சார இலாகா விற்காக எழுப்பிய கடனை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல வந்தமாக என்றுகூடச் சொல்லலாம். ரூபாய் கொடுத்தால்தான், மின்சாரம் தரப்படும், கம்பம் நடப்படும், கம்பி இழுக்கப்படும் என்று ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவரவர்கள் நிலைக்குத் தக்கவாறு மக்களைத் துன்புறுத்தி வசூலிக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு திட்டத்தை அரசாங்க அதிகாரிகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேல் மட்டத்தில் அவர்கள் ஏதோ ஒரு கம்பெனியுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, அதற்காக பணத்தை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 100-க்கு 12½ என்ற அளவில் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு மறுபடியும் அந்தப் பணத்தினால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. அது ஆற்றிலே கரைத்த பெருங்காயம் மாதிரிதான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. என்னிடம் தாசில்தார் ‘நீங்கள் கொஞ்சம் பணம் கொடுங்கள்’ என்று கேட்டார். ‘என்னிடம் பணம் இல்லையே?’ என்று சொன்னேன். தாசில்தார் ‘ஜிஞ்ஜிலி ஸ்கீம்’ இருக்கிறது என்று சொன்னார். அதற்கு அவரிடம் விளக்கம் கேட்டேன். 12½ சதவிகிதம் கொடுத்துவிட்டால் போதும், ரூ. 1000, 2000 டார்ஜெட் என்று அரசாங்கத்திற்கு கலெக்டர் சொல்லி விடுவார் என்று சொன்னார். இம்மாதிரி எள்ளுத் திட்டத்தின் கீழ் மக்களிடமிருந்து பணம் துன்புறுத்தி வசூலிக்கப்படுகிறது. இதுபோன்று மக்களிடமிருந்து துன்புறுத்தி வசூலிக்காத ஒரு நிலையை சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இல. பலராமன்]

[1968 பிப்ரவரி 14]

பொதுவாக, கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், திடீரென்று எந்த வருஷமும் இல்லாமல் இப்பொழுது இடைக்காலத்தில் ஸ்பெஷல் பீஸ் என்று ரூ. 10, 15 வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் வருவிக்கப்படுகிறது. கல்வியே இல்லாது படிக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் கொண்டுவந்த (ஓர் உறுப்பினர் : சம்பளமே இல்லாது). 'ஐ ஆம் சாரி', சம்பளமே இல்லாது படிக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட உத்தரவு எந்தப் பள்ளிக்கும் இடப்படவில்லை. பள்ளி நிர்வாகிகள் சில கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, பள்ளியினுடைய காப்புக்காக ஒரு தொகை வசூலிக்கப்பட்டால் நல்லது என்று தெரிவிக்கப்பட்டு, அந்தக் கோரிக்கையை கன்ஸல்டேடிவ் கமிட்டியில் வைத்து அதைப்பற்றி ஆலோசித்து வசூலிக்கலாமா என்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர, எந்தப் பள்ளியிலும் ரூ. 10, 15 வசூலிக்கலாம் என்ற உத்தரவு தரப்படவில்லை. அப்படி எந்தப் பள்ளியிலாவது வசூலித்தால், அதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அதுபற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. இல. பலராமன் : வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பூராவும் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அத்தனை பள்ளிகளிலும் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் இது தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அத்தனை பேர்களுக்கும் புரார் கூட வந்திருக்கும். இதற்கென்று எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க மாணவர்கள் ஆயத்தம் செய்து தேதியையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ரூபகப்படுத்துகிறேன் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : பேசுகிறவர்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே தயவு செய்து எல்லா உறுப்பினர்களும் 10 நிமிட காலவரையறைக்குள் முடிக்கு மாறு கேட்டுக்கொண்டு, அடுத்ததாக திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்களை பேசும்படி அழைக்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு ஆளுநர் உரையின் மீது என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் உரையில் முக்கியமாக பணியாளர்களுக்கு நன்றி செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்று சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால் நம்முடைய மாகாணத்தில் உயர்ந்த முறையில் அதிகாரிகளெல்லாம் பணியாற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். அதிகம் பேர்கள் நம் மாகாணத்தில் இருந்தவர்கள் பொறுப்புடன் நன்றாக பணியாற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வழியில் வந்திருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் ஆளும் கட்சி மாறிய நிலைமை இருந்தாலும், அதற்குத் தகுந்தமாதிரி அந்தக் கட்சிக் கொள்கையின்

1968 பிப்ரவரி 14]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

அடிப்படையில் நிர்வாகத்தை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைவிட முக்கியமாக நம் முடைய கவர்னர் அவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், இன்று ஆளும் கட்சியினுடைய அபிப்பிராயத்திற்குத் தகுந்தபடி தன்னையும் மாற்றிக் கொண்டு, தன்னுடைய அபிப்பிராயமும் அதுதான் என்பதை வற்புறுத்தக் கூடிய நிலைமையில், ஆர்டிகிள் 163-ன்படி தானே அந்த வழியை வகுத்துக்கொண்டு ஆளும் கட்சியினுடைய நிலைமைதான் தன்னுடைய நிலைமை, நாட்டினுடைய நிலைமை என்ற எண்ணத்தில், அவருடைய அபிப்பிராயத்தையும் மாற்றிக் கொண்டிருப்பது வரவேற்கக்கூடியது. இதே மாதிரி எல்லாக் கவர்னர்களும் அந்த வழி முறையை வகுத்துக் கொண்டால், நாட்டுக்கு நல்ல நிலைமை வரும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கவர்னர் அவர்கள் முக்கியமாகச் சொல்லியிருப்பது 'டெர்ம்ஸ் ஆஃப் ரெபரென்ஸ் ஃபார் ஃபிளூயன்ட் கமிஷன்' முன்பிருந்த பிளூயன்ட் கமிஷன் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் காங்கிரஸ் கட்சி என்ற உணர்வுடன் மத்திய சர்க்காரும், மாகாண சர்க்கார்களும் இருக்கும்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் ஒரு வழி வகுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மாகாணங்களில் ஆளும் கட்சி மாறுதல் ஏற்பட்ட பிறகு பிளூயன்ட் கமிஷனில் அங்கம் வகிக்கக் கூடியவர்கள் மாகாணங்களுடைய கொள்கையை, அபிப்பிராயங்களை தெரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தினால், பிளூயன்ட் கமிஷனுடைய முடிவு எல்லோருக்கும் நன்மையாக இருக்கும், ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்படும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

மொழி சம்பந்தமாக ஓர் உறுதியான அபிப்பிராயத்தை சர்க்கார் வைத்திருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கக்கூடியது. இப்படி ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் உறுதியான அபிப்பிராயம் இருந்தால் முன்னேற்றம் காணமுடியும். அப்படி ஓர் உறுதியான அபிப்பிராயம் வைத்துக்கொண்டிருக்காவிட்டால் பல காரியங்கள் அதனால் தடைபடுகின்றன. இரு மொழிக் கொள்கையைப் பற்றி உறுதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நடத்தவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி ஒவ்வொரு காரியத்திலும் இருக்கவேண்டும், உதாரணமாக, விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நீர்ப்பாசனத்திற்காக கருத்தரங்கு, விவசாயத்திற்காக கருத்தரங்கு என்றெல்லாம் நடத்துகிறார்கள். கருத்தரங்கு முடிந்தவுடன் இந்த சர்க்காரினுடைய முடிவு என்ன, எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நாம் போகப்போகிறோம் என்பதை உறுதியாக வகுத்து விட்டால், பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அதேமாதிரி கூட்டுறவை எடுத்துக் கொண்டால், பல சங்கங்களில் இன்று சர்வாதிகாரம்தான் இருக்கிறது. பரம்பரை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவை எல்லாவும் நல்ல முறையில் செயல்படவேண்டும் என்று நாம் நினைத்தாலும், அது நடப்பதில்லை. முக்கியமான விவசாயக் கடன்கள் மக்களுக்குக்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1968 பிப்ரவரி 14]

கிடைக்க வழி இல்லை. அதற்கான வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு லான்ட் மார்ட்கேஸ் பாங்கை எடுத்துக் கொண்டால், 1967-ம் வருஷ அரம்பாட்டில், சர்க்கார் கடன் ஃபர்ஸ்ட் சார்ஜ் என்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, ஒரு தனி பில் தயாரிக்கப்பட்டு, மாநில சர்க்காரால் அனுப்பப்பட்டு, மத்திய சர்க்காரால் ஒரு ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூட இருந்தார்கள். அது ஏதோ காரணத்தால் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. அப்படி ஒத்திவைக்கப்பட்ட பில்லை உடனடியாக எடுத்து, அந்த மசோதாவை சட்டமாக உருவாக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை, ஃபர்ஸ்ட் சார்ஜ் ஆன் லான்ட் என்பதை செயல்படுத்தினால், விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க வசதி ஏற்படும். இன்று இருக்கும் நிலை, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்கவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் தனிப்பட்ட குடும்பங்களுக்குத்தான் நன்மை கிடைக்கிறது. அந்த மசோதாவை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டு வந்தால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

பருவம் தவறிவிட்ட இடங்களுக்கு பரிகாரம் கொடுக்கும் வகையில் உரையில் எதுவும் இல்லை. அது ஒன்றுதான் இந்த உரையில் வரவேற்கமுடியாத ஒன்று. விவசாய அபிவிருத்திக்காக பல திட்டங்கள் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு பெரிய குறை, மாநிலத்தில் வறட்சி தாண்டவம் ஆடும் இடங்களுக்கு என்ன பரிகாரம் என்று ஒன்றும் இல்லை. கவர்னர் உரையை 'பிரி-பட்டிங் ஸ்பீச்' என்று சொல்வார்கள், பட்டிட்டுக்கு முன்னோடியாக கொடுக்கப்படும் உரை என்று சொல்லுவார்கள். பருவம் தவறிய பகுதிகளுக்கு என்ன பரிகாரம் என்று ரூசக மாகக்கூட எதுவும் இல்லை. துருவிப் துருவிப் பார்த்தாலும் இல்லை.

பதினான்கு மில்கள், தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருந்தவற்றை நடத்த திட்டம் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் திட்டம். ஆனால் அதேபோல, சென்ற வருடம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வாசுதேவநல்லூர், தென்காசி, கடைய நல்லூர், ஆலங்குளம் முதலிய பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பருவ மழை பொய்தவுடன் அமைச்சர் அவர்களிடம் எங்களுக்குப் பரிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்டு, பரிகாரமும் கிடைத்தது. அதே மாதிரி, வருங் காலத்தில், வரவிருக்கும் பட்டிட்டில் நன்மைகள் இருக்க வேண்டும். அதற்கான திட்டங்களைப் போட்டிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஒரு வரா காலத்திற்குள்ளே நாம் இப்பொழுது கேட்பதை இணைத்துச் செய்ய முடியுமோ என்னவோ தெரியவில்லை. இதற்கு முன்னமேயே ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்திருப்பார்கள். ஆனாலும், பருவம் குறைந்த இடங்களில், நான்கு வருஷங்களாக மழை இல்லாமல் நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம். திருநெல்வேலியில், பட்டிணிச்சாவாக இருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய திரு. அதிமூலம் உற்பத்திக்குப் பிறகு இருக்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். எங்களுக்கு

1968 பிப்ரவரி 14]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

உற்பத்தியே இல்லை. எங்கள் பகுதியில் உணவுக் கார்டு கிடையாது. பரிதாபமான நிலைமை. மூன்று டோகம் விளையும் இடத்தில் குடும்பக் கார்டு இருக்கிறது. ஆனால், நான்கு வருஷமாக பருவம் தவறிக் தவிக்கும் எங்களுக்குக் குடும்பக் கார்டு இல்லை. நீதி விசாரணை என்று வைத்தால் உண்மை விளங்கும். அமைச்சர்கள் பாரபட்சம் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நிர்வாகத்தில் பாரபட்சம் இருக்கிறது. கொள்கை சரி, ஆனால், நிர்வாகம் சரியில்லை. நான்கு வருஷமாக எட்டுப் பு. விளைவு இல்லாமல் நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம்; எங்களுக்கு நிவாரணம் இல்லை. ஆனால் வருஷத்தில் மூன்று பு. விளைவும் பகுதிகளுக்கு கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் சரியாக நடக்கிறீர்கள். உங்கள் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் சரியாக நடக்கவில்லை. ஆளும் கட்சியே மாறியதற்குக் காரணம் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் குறைதான். எங்கள் பகுதி கஷ்டப்படும் தொகுதி. பஞ்சம் தாண்டவமாடும் தொகுதி. பிச்சை எடுக்கும் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. உடனடியாக உணவுக் கார்டு கொடுக்க வேண்டும்.

அது போக, பஞ்சம் தாண்டவமாடும் பகுதியாகிய எங்கள் தொகுதியில் ஈரல் மேன்பவர் ஸ்கீமை அமல் நடத்த வேண்டும்; ஃபேமிலி கார்டு விஸ்டம் கொண்டுவர வேண்டும். விவசாய அரங்கு, நீர்ப்பாசன கருத்தரங்கு இவையெல்லாம் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. அது வரவேற்கக் கூடியதுதான். ஆனால் 'ஃபாலோ அப்' இல்லை. கருத்தரங்குகள் நடந்து 4 மாதம், ஆறு மாதம் ஆகியிருக்கும். ஆனால் அந்தக் கருத்தரங்கின் ப்ரொசீடிங்கல் இன்னும் கூட வரவில்லை. ஏதோ ஒரு மாநாடு நடக்கிறது, அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள், பேசுகிறார்கள். ஆனால் அந்த கருத்தரங்கிற்குப் பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பது தெரியாது. அதுபற்றிய ப்ரொசீடிங்ஸ் இருக்கிறது என்றால், என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குக் கூடக் கிடைக்கவில்லை. நீங்கள் ஃபாலோ செய்யத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு மொழித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே ஒரு முடிவை உருவாக்க எப்படி நினைத்தீர்களோ அதே மாதிரி மிக முக்கியமான விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அவர்களுக்கு முன்னேற்ற வழியைச் செய்ய ஒரு திட்டத்தை வகுங்கள், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வழியைக் காணுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமகனின் பேருரையை முன்னிட்டு, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்லதொரு திட்டத்தைத் தீட்டித் தந்திருக்கும் தன்மைக்கு கவர்னர் அவர்களை மனமார்வாயோடு பாராட்டுகிறேன். இருபத்து மூன்று பக்கங்கள் கொண்ட இந்தப் பத்தகத்தில் ஏறக்குறைய பாதிக்கு மேற்பட்டு விவசாயத்தைப் பற்றியும், கிராம மக்களைப் பொறுத்தும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைப் பொறுத்தும், அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக போட்டிருக்கும் திட்டங்களைப் பார்க்கும் போது, மிக மிக பூரிப்படைகிறோம். எவ்வு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் ஒருவர் விவசாயத்தைப்

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1968 பிப்ரவரி 14]

பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, உழுதவன் கணக்குப்பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது என்றார். இன்னொன்றும் சொன்னார்கள், எரு போட்டவனுக்கு காடு விளையுமா, ஏர் உழுதவனுக்கு காடு விளையுமா என்று.

நானும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். கட்டுபடியாகவில்லை என்கிறார்கள். எங்கள் நிலைமை அப்படியில்லை. எழுபத்தைந்து அடி ஆழத்தில் கிணறு லெட்டி, பம்ப் செட்டு வைத்து, தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்கிறோம். ஆற்று நீரைக் கொண்டோ, ஏரித் தண்ணீரைக் கொண்டோ பாசனம் செய்யவில்லை. கட்டுபடியாகவில்லை என்கிற நிலை எங்களுக்கு இல்லை. விவசாயத்தில் புள்ளி விவரங்கள் கேட்டார்கள், எவ்வளவு செலவு என்று கேட்டார்கள். ஏக்கருக்கு 30 மூட்டைக்கு ஒவ்வொரு போகமும் செய்கிறோம். எங்களுக்குக் கட்டுபடியாகிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. முன்பு இருந்த வாழ்க்கையைவிட, இன்று தரமாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயத்தை அக்கறையோடு சண்காணித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, விவசாயத்தை நல்ல முறையில் காலா காலங்களில் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம். மீதம் ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. படிப்படியாக முன்னுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறோம். கட்டுபடியாகவில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. விவசாயத்தைச் சரிவர பாதுகாக்காவிட்டால், பயிர்களை அந்த அந்த காலங்களில் கண்காணிக்காவிட்டால், விவசாயம் அழிந்துவிடும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், சர்க்கார் வேலைக்கு 11 மணிக்குப் போக வேண்டுமென்றால், கரெக்டாக 11 மணிக்குப் போகிறோம்; அதேபோல கோர்ட்டிக்குப் போக வேண்டும் என்று சம்மன்ஸ் வந்தால், 11 மணிக்குப் போக வேண்டும் என்றால், போகிறோம். அதே மாதிரித்தான் விவசாயமும். காலாகாலத்தில் எதையும் செய்ய வேண்டும். விவசாயத்தை அலட்சியம் செய்து, 'சரிதான், நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று விட்டு விட்டால் விவசாயம் முன்னுக்கு வரக்கூடிய நிலைமை வராது. விவசாயிகளுக்கு, கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு, நல்ல வாழ்க்கைத் தரம் கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையில் நிறையச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காகவே அதைத் திரும்பத் திரும்ப நான்கு தடவை, ஐந்து தடவை படிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. கூட்டுறவு முறையில் உரம், நல்ல விதை, மின்சார வசதி, இதுபோன்று எவ்வளவோ நல்ல திட்டங்களை விவசாயிகளின் நன்மைக்காக வகுத்து, சர்க்காருக்கு நல்ல நல்ல யோசனைகள் கூறியிருப்பதற்காக கவர்னர் பெருமகனரைப் பாராட்டுகிறேன். அவருடைய உரையைப் பெரிதும் வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த மின்சார பம்ப் செட்டுகளைவிட இந்த ஆண்டு 42 லட்சம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருப்பதாகக் கணக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்ததை 7½ கோடி ரூபாயாக உயர்த்தி, விவசாயத்திற்காக பம்ப் செட்டுகளுக்கு வகை செய்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு நாம் மிக மிகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. தி. பொன்னுமலை]

கிறோம். விவசாயத்திற்கு பம்பு செட்கள் முக்கியம். அவற்றிற்கு மின்சாரம் அதைவிட முக்கியம். அதன் முக்கியத்துவத்தை நன்றாக உணர்ந்து, கிராமப் பகுதிகளில் மக்கள் நல்ல முறையில் விவசாய வேலைகளில் ஈடு பட்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்காக, அதற்கு வேண்டிய மின்சாரத்திற்காக ஒன்றரை கோடி ரூபாய் அதிகமாக இந்த அரசு உயர்த்தியிருப்பதைக் குறித்து கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் மீண்டும் மீண்டும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தும் இந்த அரசு நல்ல உணக்கம் காட்டி வருகிறது. பருவ மழையில் வரும் தண்ணீர் ஓடை உடைப்புகளில் ஓடி, காவிரியில் கலந்து, அதிலிருந்து சமுத்திரத்தில் வீணாகக் கலந்துவிடுகிறதென்பது எல்லா விவசாயிகளும் கண்டு வரும் உண்மையான. ஓடை உடைப்பு களில் வீணாகப் போகும் தண்ணீரை அந்தந்தக் கிராமங்களில் உள்ள ஏரிகளில் தடுத்து நிறுத்தி, தேசுவப்படும்போது, ஏரிகளிலிருந்து வாய்க்கால்கள் வழியாகப் பாய்ச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். அதற்குரிய வகையில், சிறு பாசனத் திட்டம் என்ற முறையில் நல்ல திட்டத்தை இந்த அரசு வகுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் இந்த அரசை மிக மிகப் பெருமையோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கூட்டுறவு முறையில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல உர வகைகள் கிடைக்கவும், கடன் வசதிகள் கிடைக்கவும், ஏ.டி.டி. 27 ரக நெல் விதை குறைந்த விலையில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைக்கவும் வழிவகைகளை இந்த அரசு செய்திருப்பதைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விதைத் தானியங்கள், உரங்கள், கடன் வசதி முதலியவற்றை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுத்திருப்பதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். தற்போது கிராமப் பகுதிகளில் நைட் ஷிப்ட் ஏற்படுத்தி நூற்றுக் கணக்கான மின்சார பம்பு செட் மூலம் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு நல்ல முறையாகத் தோன்றுகிறது. மேற்கொண்டு அந்த முறையைத் தீவிரப்படுத்தி அமல்படுத்த இந்த ஆண்டு திட்டத்தில் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் மின்சாரக் கம்பங்களுக்கும், கம்பியையும் வைத்துக் கொண்டே இப்பொழுது ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பம்பு செட்களைவிட 50 சத வீதம் அதிகமான பம்பு செட்களை இயக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை நாங்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார இலாக்கா அதிகாரிகளிடம் கலந்து ஆலோசிக்க அனுமதி தந்தால், அவர்களிடம் கலந்து பேசி, இன்னும் நல்ல முறையில் நல்ல திட்டத்தை வகுக்க முடியும். இப்பொழுதுள்ள கம்பங்களில், அதே கம்பிகளில் நூற்றுக்கு 50 மோட்டார்கள் அதிகமாக ஓட்டுவதற்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த யோசனைகளையெல்லாம்

[திரு. தி. பொன்னுமலை] [1968 பிப்ரவரி 14]

கலந்து பேசி, கூடிய விரைவில் விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட் வைக்க முடியவில்லை என்ற பிரச்சனையே இல்லாமல் தீர்ப்பதற்கு நல்ல வகை இருக்கிறது. விவசாயத்திற்குப் பல வகைகளில் ஆக்கம் தரும் வகையிலும், விவசாயத்தைப் பெருமைபடுத்தக் கூடிய வகையிலும் உள்ள கவர்னர் உரைக்காக நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தினருக்கு அளித்த உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை ஏதோ சம்பிரதாயமாக நிகழ்த்தப்பட்ட சடங்காகவே இருந்ததே தவிர, அந்த உரை மூலம் தமிழக மக்கள் என்ன அறிவிடபும மகிழ்ச்சிச் செய்தியும் வரும் என்று எதிர்பார்த்தார்களோ அந்த அறிவிப்பும் மகிழ்ச்சிச் செய்தியும் அந்த உரையில் இல்லாதது அவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது.

அமைச்சர் பெருமக்களால் வெகுவாகப் பேசப்பட்டு, பெரிதும் மக்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட படி அரிசி விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இந்த ஆளுநர் உரையில் இல்லாதது எல்லோருக்கும் ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. அமைச்சர் பெருமக்கள் ஆங்காங்கு, படியரிசி விஸ்தரிப்புத் திட்டம் எந்த எந்தத் தேதியில் வரும் என்பதை, அவர்களுக்கு உசிதம்போல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். பொதுவாக, படி அரிசி விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்பது “எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாகப்” போய்விட்டதே தவிர, உண்மையிலேயே அது செயல்படுத்தப்படவில்லை.

ஜனநாயகத்தில் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் ஆளும் கட்சியினர் செய்யும் நல்ல காரியதனுக்குத் துணை செய்ய வேண்டும், ‘co-operation if possible’ என்பதற்கினங்க, மக்களுக்கு நலன் விளைவிக்கும் திட்டத்திலே காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசுக்கு முழுஒத்துழைப்பும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆளுநர், தம் உரையில், ஓராண்டுக் காலத்தில் இந்த அரசு என்ன செய்திருக்கிறது என்று விமரிசனம் செய்திருக்கிறார்கள். நடுநிலை மையில் இருந்து, விருப்பு வெறுப்பு இன்றிப் பார்ப்போமானால், பொதுவாகவே, தேர்தலுக்கு முன்னால், இன்றைக்கு ஆளுநர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் மக்களுக்கு என்ன என்ன வாக்குறுதிகள் அளித்தார்களோ அந்த வாக்குறுதிகளை அவர்கள் சரியாகச் செவ்வனே ஓராண்டுக் காலத்தில் நிறைவேற்றவில்லை என்ற அதிருப்தி மக்களுள்ளத்தில் ஆழப் பதிந்திருக்கிறது.

உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். உலகத் தமிழ் மாநாடு வெகு கோலாகலமாகவே ஆடம்பரமாகவே நடைபெற்றது. உண்மையிலேயே அது ஆளுநர் கட்சியினர் நடத்திய ஒரு விழாவாக இருந்ததே தவிர, மற்ற எல்லாக் கட்சிகளுக்குச் சம வாய்ப்பும், எல்லாத் தமிழ் அறிஞர்களுக்குச் சம வாய்ப்பும் அளிக்கப்படவில்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்பு

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கிறேன். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், அந்த மாநாடு ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக விளம்பர மாநாடாக இருந்தது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே, 9-வது பாராவில், வேளாண்மையைப் பற்றிச் சொல்லும் இடத்தில், “இதற்கு முந்திய திட்டங்களில் வேளாண்மை உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தாமல் இருந்தமைதான் இன்றைய நமது பொருளாதாரச் சீர்கேடுகள் அனைத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணம் என்று இந்த அரசாங்கம் உணர்கிறது,” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வேளாண்மை சிறக்க வேண்டும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, வரப்பு உயர்ந்தால் நாடு செழிக்கும் என்பதை நினைவில் இருத்தி, வானத்திலிருந்து வரும் தண்ணீரில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரையும் வினாக்கக் கூடாது என்பதற்காகப் பல அணைகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். பாலையாக இருந்த இடங்கள் இன்று சோலைகளாக வளம் கொழிக்கின்றன. இதை மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது.

கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில் தமிழகம் உணவு உற்பத்தியில் வியக்கத்தகு முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது. 1950-ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் மொத்த உணவு உற்பத்தி 30 லட்சம் டன் ஆகும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்த பின்னர் தமிழகத்தின் மொத்த உணவு உற்பத்தி 38 லட்சம் டன் என உயர்ந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் அது 53 லட்சம் டன் என உயர்ந்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் அது 60 லட்சம் டன் என உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் 70 லட்சம் டன் அளவை எட்டும் என்று கருதியிருந்த நிலையில், பருவ மழை தவறியதன் காரணமாகவும், ரசாயன உரம் கிடைக்காமையாலும் உற்பத்தி ஓரளவு குறைந்தது. சுருக்கமாகப் பார்த்தால், பதினைந்து ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களினால் விவசாயம் இரு மடங்காகப் பெருகியிருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கி இருந்த நிலையில், எட்டியிருக்கிற அந்தச் சாதனை இமாலயச் சாதனையல்லவா? கடந்த அரசாங்கம் போட்டிருந்த திடமான தீர்க்கமான, தெளிவான திட்டங்களினால், அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த ஆக்கத்தினாலும் ஊக்கத்தினாலும் தமிழகம் 1950-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் பற்றாக்குறை மாநிலமாக இருந்த நிலை மாறி, இன்று அண்டை மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்து உதவும் அளவிற்கு உபரி மாநிலமாக இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது இந்த அரசு ஏ.டி.டி. 27 ரக நெல்லை விரும்பி, வரவேற்று பாராட்டி, முனைந்து செயல்படுத்தி வருகிறதே, இந்த ஏ.டி.டி. 27 ரக நெல் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொண்டுவந்த திட்டமாகும். ஆக, இந்த அரசாங்கம் செயல்படுத்துகிற திட்டங்களுக்கு அஸ்திவாரம் போட்டது காங்கிரஸ்தான். அதனைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக, நன்றி சொல்லுவதற்குப் பதிலாக, குறை கூறியிருப்பது எந்த நாகரிகத்தைச் சேர்ந்தது என்பது விளங்கவில்லை.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] 1968 பிப்ரவரி 14]

கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக தமிழகத்தில் சட்டமும் ஒழுங்கும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பல முறை சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். போலீஸ் நிலையங்கள் எனப்படும் காவல் நிலையங்களில் அட்டகாசங்கள் அதிகரித்தும் கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், போலீஸ் “லாக்-அப்ஸ்” கசாப்புக் கடைகளாக மாறுகின்றன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். உதாரணத்திற்குப் பல சொல்ல முடியும். அண்மையில் வேட்டைக்காரன் புதூரில் விவசாய வருமான வரி பாக்கிக்காக ஒரு விவசாயி கொடுமைப்படுத்தப் பட்டதையும், தூத்துக்குடியில் அரசாங்கத் தரப்பிற்கு எதிராக சாட்டி சொன்னதற்காக ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டதையும் என்னால் சான்றுகளாகக் கூற முடியும். விடுதலைக்காய்ந்த ஆமத்தூர் என்ற கிராமத்தில் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் உயர்ஜாதி மக்கள் வாழும் பகுதியில் வீடு வாங்கினார் என்பதற்காக, லாக்-அப்பில் வைக்கப்பட்டு, அடித்து கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் பல தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. மதிப்பிற்குரிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அண்மையில் பேசிய கூட்டங்களில் நடந்த ரகசியைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திண்டுக்கல்லில் டிக்கட் வசூல் செய்து மாநாடு நடந்துகொண்டிருந்த இடத்தில் குழப்பம் விளைவித்தார்கள். அந்தக் குழப்பத்தை, அந்த ரகசியை, அந்த வன்முறைச் செயலைத் தடுப்பதை விட்டு, “கூட்டத்தைச் சிக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று போலீஸ் அதிகாரிகள் அறிவுரை கூறுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது எங்களுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் பல தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. திருநெல்வேலியில் மதிப்பிற்குரிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மயிரிழையில் உயிர் தப்பினார். அவர் கார் அடித்து நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் காரணங்களுக்காக காங்கிரஸ் காரர்கள் பரிவாங்கப்பட்டும் செயல் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. வன்முறைச் செயல்களை எதிர்த்துப் போராட, சமாளிக்க நாங்கள் தெளிவாகவும் துணிவாகவும் இருக்கிறோம். இது போன்ற அராஜகங்களைக் கண்டு நாங்கள் மனம் கலங்க மாட்டோம். ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட அடித்த நேரத்திலேகூட, கொள்கையில் உறுதியாக நின்று, பிடித்த கொடியை நடுவ விடாதிருந்த குமரன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள். படை பலம் இன்றி, பண பலம் இன்றி, ஆள் பலம் இன்றி, மனப் பலம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு, “சூரியன் எங்கள் சாம் ராஜ்யத்தில் ஒருபொழுதும் மறைவதில்லை” என்று சொன்ன ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நாங்கள் பெருத்த வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் ஆனால் இதுபோன்ற வன்முறைச் செயல் தொடர்ந்து நடைபெறுமானால், சமூக விரோத சக்திகளை அரசாங்கம் ஏடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், அரசாங்கத்தின் மீது மக்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை தளரும் என்பதை

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் தினசரி நிர்வாகங்களிலும் பல இடங்களில் தலையிட்டுக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் தலையிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் என்பதே நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்வதற்குத்தான்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தியமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசு தவறாகத் தலையிடுகிறது. அண்மையில் நமது சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் விருதுநகருக்கு அருகிலுள்ள துலுக்கப்பட்டியில் சட்டத்தை மீறியதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டு, அரசாங்கம் தலையிட்டதன் பேரில் அவர் மீதுள்ள வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் அவர்கள் குறிப்பாகச் சொன்னதால் இதற்குப் பதிலளிக்க விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர் சட்டத்தை மீறியதாகக் கைது செய்யப்பட்டார். பொதுவாக ஒருவர் வழக்குப் போடும் போது முதலில் எஃப்.ஐ.ஆர். பதிவு செய்கிறார்கள். பிறகு சார்ஜ் ஷீட் போடுகிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு போட்ட வழக்கைத் திரும்பப் பெறும் உரிமை சட்டத்திலே இருக்கிறது. வழக்கு போட்டவரையும், வழக்குக்கு உள்ளாவவரையும் அழைத்துப் பேசி, இருவரும் சமாதானமாகப் போகிறோம் என்று சொல்லும் நேரத்தில், மேற்கொண்டு வழக்குத் தொடராமல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே அந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். சட்டப்படி அவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யும்போது தனிப்பட்ட கட்சிக்கோ, தனிப்பட்ட நபருக்கோ சாதகமாகச் செய்தால், சட்ட நிர்வாகத்திற்கு முரணாகச் செய்தால் அது தவறு. இருசாராரையும் அழைத்துப் பேசி, சமாதானம் செய்து பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட்டால், அவர்களிடத்தில் ஒப்புதல் பெற்றுக்கொண்டு வழக்கைத் திரும்பப் பெறலாம். அம்முறையிலேயே சட்டமன்ற உறுப்பினர் விவகாரமும் நடந்திருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Is it on the motion of the District Collector that the case was withdrawn or on the application of the individuals concerned?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதென்று முன்பு கூறியிருக்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதிகாரத்தை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்பது அவருடைய விருப்பம். நாங்கள் பின்பற்றிவரும் கொள்கை என்னவென்றால், இரண்டு கார்ப்பாரையும் அழைத்துப் பேசி, அவர்களுக்குள்ளே இருக்கிற பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்து, உடன்பாடு செய்துகொள்ள முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்வதுதான்.

[1968 பிப்ரவரி 14]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : May I take it that the management initiated the proceedings for the withdrawal of the case?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர் என்ன கேட்கிறார் என்று புரியவில்லை. இரண்டு தரப்பாரையும் அழைத்துப் பேசி, பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து ஒப்புதல் தண்டபிறகு, நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வழக்கைத் திரும்பப் பெறுகிறார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : My question is : Is it the management that presented the petition and initiated the proceedings for the withdrawal of the case?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இக் கேள்விக்கே இடம் இல்லை. இரண்டு பேரையுமே அழைத்து சர்க்கார் தரப்பில் பேசப்படுகிறது. பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டு, இரண்டு பேரும் சமாதானத்திற்கு வருகிறார்கள். அதன்பேரில் வழக்கு வாபஸ் பெறப்படுகிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஜனவரி என்று சொன்னாலே வரியை நினைவுபடுத்துவதுபோல 1968-ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் தேதியிலிருந்து வெல்லம், சர்க்கரைமீது வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டொரு மாதத்திலே பட்ஜட் வரவிருக்கிறது. இதற்கிடையிலே இப்பொருள்களின் மீது வரி போட வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? வெல்லமும் சர்க்கரையும் அன்றாடம் ஏழை மக்களால் உபயோகிக்கப்படுகிற பொருள்கள். இந்த வரியினால் ஏழை மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, இந்த வரியை அரசு ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பரிவோடும் கனிவோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த ஆண்டு மழை இல்லாததால், தமிழகத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதி பஞ்சப் பகுதியாக இருக்கின்றது. இதை 'பஞ்சப் பகுதி' என்று அறிவித்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்துகொடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்துடன் உறவை ஏற்படுத்தி, Famine Relief Act மூலம் தக்க உதவிகளைக் கோர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக மதுரை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் இந்த ஆண்டு பஞ்சம் நிலவுகிறது. ஆகவே, அங்கும் வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துள்ள கடன்களை இப்போது வசூலிக்காமல், கடன் வசூல் செய்வதை ஒத்திப்போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, எல்லாக் கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி, அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் உணவுத் தானியங்கள் வழங்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பல இடங்களில் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு பொருத்துமாறு கோரி மாதங்கள் பல ஆகியும் இன்னும் வேலைகள் நடைபெறவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறையில் மின்சார கம்பங்கள் நடுபவர்கள் ஒரு துறையினராகவும், மின் கம்பிகள் பொருத்துபவர்கள்,

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மின் இணைப்பு தருபவர்கள் வேறு துறையினராகவும் இருப்பதால் பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு தருவதில் அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த இரு வேலைகளைச் செய்பவர்களையும் ஒரே துறையின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரை மாவட்டத்தில் கனரகத் தொழில்கள் ஒன்றும் அரசாங்கத் துறையில் இல்லை. இருக்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு நிறுவனங்களும் தனியார் துறையில்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசுத் துறையில் கனரகத் தொழில் நிறுவனம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருமங்கலத்தில் உள்ள மாவட்ட முன்சீப் கோர்ட் அலுவலகம் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும். அந்த இடத்தில் அரசினர் மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்தக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மான்டூமிசு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் நான்கைந்து மாதங்களுக்கு முன்னால் அவ்விடத்தை வந்து பார்த்தார். ஆகவே, மாவட்ட முன்சீப் கோர்ட் அலுவலகம் வேறு இடத்திற்கு விரைவில் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு நேரம் பேச என்னக்கு அனுமதி அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை நிறைவாக்குகிறேன்.

திரு. செஞ்சி. வெ. முனுசாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்களின் பேருரையின்மீது நடக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு, நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்கலாம் என்றிருக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையின் துவக்கத்திலேயே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மற்ற மாநிலங்களில் ஏற்படுகின்ற கொந்தளிப்பையும், சூல்நிலைகளையும் விளக்கி, தமிழகத்தில் நிலையான முறையில் அரசு நடைபெறுகிறது என்பதை—தாய் தன்னுடைய சூழ்நிலையை மடியிலே வைத்துக் கொண்டு தட்டிக் கொடுத்து பூரிப்படைகிற வகையில்—பாராட்டி யிருப்பது கண்டு உண்மையிலேயே அனைவரும் பெருமிதமடைகிறோம். அரசியல் வட்டார சூழ்நிலை நன்றாக அமைந்துள்ளது.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நடைபெறுவது தமிழர் ஆட்சி, தமிழருக்காக இருக்கின்ற ஆட்சி, தமிழ் உணர்வுடன் இருக்கின்ற ஆட்சி என்று கவர்னர் அவர்கள் மொழிக் கொள்கையைப்பற்றிக் திட்டவாட்டமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியாக இருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் மேடைகளிலும், முச்சந்திகளிலும் தமிழ், தமிழ் என்று பேசலாமே தவிர, உண்மையில் இவர்களுடைய மொழிக் கொள்கை என்னவென்று கேட்டால், திட்டவாட்டமாகக் கூறமாட்டார்கள். இன்றையதினம் கிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடனே, தமிழக அரசின் மொழிக் கொள்கை இதுதான் என்று திட்டவாட்டமாக அறிவித்துவிட்டார்கள். தமிழகத்தில் தமிழும் ஆங்கிலமும் தான் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் மாற்றப்படுகிறவரையில் இணைப்பு மொழிகளாக இருக்கும் என்று

[திரு. செஞ்சி. வெ. முனுசாமி] [1968 பிப்ரவரி 14]

அறிவித்துவிட்டார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் மொழிக் கொள்கையைப்பற்றி ஒன்றும் தெளிவாக பேசவில்லை. இப்பொழுது கேட்கிறேன். 'எது உங்களுடைய கொள்கை?' நாங்கள் கூறுவதெல்லாம், 'எந்த மொழியும் எந்த மொழியின் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடாது. இந்தி இங்கே நுழைந்தால் அதை எதிர்த்து நிற்போம். இங்கே தமிழும் ஆங்கிலமும் இணைப்பு மொழிகளாக இருக்கும்' என்பதே ஆகும். உங்களுடைய கொள்கைகள் என்ன என்பதை வெளியிலே சொல்லுவதைவிட, இங்கே சட்ட மன்றத்திலே அறுதியிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே தமிழ் வந்தால் ஆங்கிலத்தின் தரம் குறைந்து கெட்டுவிடுமே என்று கூறிவருகிறார்கள். தம்முடைய கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் 4-வது பாராவில் மிக அழுத்தமாக, "எந்த வகையிலும் ஆங்கிலத்தின் தரத்தைக் குறைத்து விட மாட்டோம். தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டையும் பள்ளிகளில் சொல்லித் தருவோம்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மொழிக் கொள்கையைத் திட்டவாட்டமாக அறுதியிட்டுச் சொல்லியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். முந்தைய அரசு, மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே திரை போட்டு இருந்தார்கள். அந்தத் திரை இப்போது அகற்றப்பட்டு இருக்கிறது. 'இதுதான் சென்னை மாநில அரசின் கொள்கை' என்று கவர்னர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ் உணர்வு, தமிழர் தன்மானம் போன்றவற்றை நாம் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு யாரும் தடையாக இருக்க மாட்டார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் கட்சியை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டுமே, மேலிருந்து தாக்கீது வரும் என்று பயப்படலாம். அந்தப் பயம்தான் அவர்களுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் இருக்கிற அரசியல் சட்டம் நிச்சயமாக மாற்றப்படவேண்டும். திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி ஒன்றும் திருத்தப்பட முடியாதது என்று சொல்வதற்கில்லை. காலுக்குத் தகுந்த செருப்பே தவிர, முப்பது வருடத்திற்கு முன்னால் போட்டுக் கொண்ட செருப்பைத்தான் இன்றைக்கும் போட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் செருப்பு காலைக் கடிக்கும். கால் வீங்கத்தான் செய்யும். 1945-இல் இருந்த சட்டங்கள் இப்போது இல்லை. உண்மையில் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால் இருந்த இந்து திருமண சட்டமே வேறு. இன்றைக்குள்ள சட்டமே வேறு. அன்றைக்கு இருந்த சட்டங்கள் தான் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன என்று கூற முடியாது. அன்றைக்கு அம்பேத்கார் போன்றவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட அரசியல் அமைப்புச் சட்டமேதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இருபத்தோரு தடவைகள் அதைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள். கடந்த 1967 ஏப்ரலிலே கூட திருத்தப் பட்டிருக்கிறது. திருத்தப்படாத புனித சட்டம் என்று சொல்ல முடியாதபோது மொழிப் பிரச்சனை விஷயத்திலும் அதைத் திருத்துவதனால் ஒன்றும் கெடுதல் வந்துவிடப்போவதில்லை.

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. செஞ்சி. வெ. முனுசாமி]

மானில் அரசுகளை அடிமைப்படுத்தவேண்டும், வடவரின் ஆதிக்கம் நிறுவப்படவேண்டும் என்பதற்காக இந்தியைத் திரிப்பதை ஒருநாளும் தமிழகம் ஏற்காது.

ஆளுநர் அவர்கள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் எந்த எந்த வகையில் திருத்தப்படவேண்டும் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாரா பாராவாக எடுத்துக்கொண்டால் 3, 5, 7, 13, 17 என்கிற பாராக்களைப் பார்க்கிறபோது, ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் புனர் ஆய்வுக்கு விடப்பட்டாகவேண்டும். ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இருந்தும் நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் அங்கு ஒன்றும், இங்கு ஒன்றமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்று பாராவில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 14 மொழிகள் அல்ல, இந்தியையும் சேர்த்து 15 மொழிகள் தேசிய மொழிகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 15 மொழிகளிலும் நிர்வாகம் நடைபெறவேண்டும். அதுவரை ஆங்கிலமே தொடர்ந்து நிர்வாக மொழியாக இருந்தாக வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கான திருத்தம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் செய்தாக வேண்டும்.

அடுத்து, ஐந்தாவது பிரிவுக்கு வருகிறோம். மத்திய அரசு வழங்கும் விருப்பக் கடன்களும் மானியங்களும் என்கிற பிரிவு. பெயரே டிஸ்கிரிஷனரி லோன்ஸ் அண்டு கிராண்ட்ஸ்--விரும்பினால் கொடுக்கலாம், விரும்பாவிட்டால் இல்லை என்று சொல்லலாம். அதுதான் இப்போது நடந்து வருகிறது. இப்படி விருப்பத் திற்கு கொடுப்பது, மறுப்பது என்கிற முறை மாறவேண்டும். அந்த அந்த ராஜ்யங்களுக்குள்ளது நியாயமான அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டாக வேண்டும். டெல்லியில் உள்ளவர்களுக்கு--அவர்களது ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களுக்கு--கொடுப்பது, அதை மறுத்தால் அவர்களது உதவியையும் மறுப்பது என்கிற அதிகாரம் அங்கே இருக்கக் கூடாது. இதைக்கொண்டு அவர்கள் எப்படி காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சியைக் கவிழ்க்க வழி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அது போல இந்த ஆட்சியையும் கவிழ்த்துவிடலாம் என்று நினைத்தால் அதுவெறும் கதை, நிச்சயமாக நடைபெறாது என்பதை திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி டெல்லி சர்க்கார் அதிகாரங்களை எல்லாம் தங்கள் கையில் குவித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலை மாறவேண்டும்.

நண்பர் திரு. மார்டின் அவர்கள் பொருளாதாரத் தத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்லும்போது வருவாய் பெருகப்பெருக இந்த சடன், மானியத் தொகைகளும் பெருகவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதுவரை அப்படி வளர்ந்து வந்திருக்கலாம். ஆனால் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் குறைந்திருக்கிறது. அதுவும் தமிழகத் திற்கு மிகமிகக் குறைந்திருக்கிறது.

அடுத்து, 20 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கேரளாவுக்கு அரிசி அனுப்பச் சொன்னால் அனுப்பவேண்டும், மைசூருக்கு

[திரு. செஞ்சி. வெ.-முனுசாமி] [1968 பிப்ரவரி 14]

அனுப்பச் சொன்னால் அனுப்பவேண்டும். அதுதான் ஒருமைப்பாடு என்று சொல்கிறோம். ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய சர்க்காரிடம் எங்களுக்கு 20 கோடி ரூபாய் கொடுங்கள், இங்கே இருந்து அரிசி ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க அளவுக்கு விளைவைப் பெருக்கிக்காட்டுகிறோம் என்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார். மத்தியில் இருக்கிறவர்கள் காதில் இது விழவில்லை. கேட்டும் கேளாதவர்கள் போல் இருக்கிறார்கள். மறுக்கிறார்கள் . . . (மனியடிக்கப்பட்டது)

* திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களின் பேருரையின் மீது எனது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று முன் நிற்கிறேன். அந்த அறிக்கையில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருந்தபோதிலும், மக்கள் இன்று எதிர்பார்த்த திருக்கக் கூடிய நிலையையோடு ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்போது அந்த அறிக்கையில் சிலவற்றை எடுத்துக் கூற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. முக்கியமாக உணவு உற்பத்தி ஒரு பக்கம் பெருகியிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஓரளவு விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. குறிப்பாக, மதுரை மாவட்டத்தில் மேலூர் தாலுக்கா, திண்டுக்கல் தாலுக்கா, மதுரை தாலுக்கா இவைகளில் பல கிராமங்கள் பெரும் அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா பூமி வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டுள்ள நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய இன்னும் தொடர்ந்து இரண்டாண்டுகள் ஆகும். அவ்வளவு சிரமத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம், இந்த அரசு அவர்களுக்கு தக்க நிவாரணம் அளிக்கும் என்று எதிர்பார்த்து பல மனுக்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கும் சரி, மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கும் சரி, அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக இந்த அரசு அவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். அதோடு அடுத்த ஆண்டுக்கு கடன் வழங்கக்கூடிய ஏற்பாட்டையும் செய்தாக வேண்டும். அதோடு, விளைச்சல் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களுக்கு தானியங்கள் கிடைக்கச் செய்ய நிவாரணக் கடைகளை அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதுதான் நில அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்கக்கூடிய சமயம். ஆகையால் அபிவிருத்தி வரியையும் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். இதுபற்றி மதுரை மாவட்ட கலெக்டரிடமும் கூறியிருக்கிறேன். மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் தம் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதைச் செய்வதாகவும், எங்களது மனுக்களை அரசுக்கு அனுப்பி வைப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இந்த அரசு அதைக் கவனித்து விவசாய மக்களுக்கு அனுசூலம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், விளைச்சல் இல்லாது பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கண்மாய் வெட்டுதல், ரோடு போடுவது போன்ற வேலைகளை எடுத்து நடத்தி

[1968 பிப்ரவரி 14 [திருமதி கே. ஜானகியம்மாள்]]

வேலை வாய்ப்பை அளிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சாகுபடியாளர்களுடைய நிலைமையும் கவனிக்கப்படவேண்டும். ஏற்கனவே நிலச் சுவான்தார்கள் 60, 40 வாரம் கொடுக்காமலே ஏய்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைய தினம் விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தினால் குத்தகை அளக்கவில்லை என்ற காரணம் காட்டி அவர்களை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றும் முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. மேலும் நிலச் சுவான்தார்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக அதிகாரிகளையும், போலீஸ் காரர்களையும் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு சாகுபடியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டாக வேண்டும். மேலும் நியாய வராய் சட்டம், வருகிற 1968 ஏப்ரல் மாதத்தோடு முடியும் நிலை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தையும் நீடிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபையில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று இருக்கக் கூடிய சட்டங்கள் நல்ல முறையில் இல்லை என்று ஒரு வருஷமாகவே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே அரசு நல்ல முறையில் சட்டங்களைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்கள் விநியாயத் பகுதிகளில் இருக்கின்ற மக்கள், நகரப் புறங்களில் இருக்கின்ற மக்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றால், இவ்வாண்டு விநியாயத்தால் அடுத்த ஆண்டில் என்ன நெருக்கடி ஏற்படுமோ என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, வெளி மார்க்கட்டிலே இரண்டு ரூபாய்வரையில் இன்று அரிசினிலே இருக்கிறது என்றாலும் அடுத்த ஆண்டில் 3 ரூபாய் 4 ரூபாய் என்று வந்துவிடுமோ என்ற ஐயப்பாடு வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய 6 அவுன்ஸ் அரிசியை 12 அல்லது 10 அல்லது 12 அவுன்ஸ் என்ற அளவுக்குப் போட்டால், அதை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களிடத்தில் பணம் சுருங்கி விட்டது—வாங்கும் சக்தி குறைந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே அவர்கள் வெளி மார்க்கட்டிலே இரண்டு ரூபாய்க்கு அரிசி வாங்கக்கூடிய நிலைமையே சமாளிக்க முடியாதது. ஆகவே 10 அல்லது 12 அவுன்ஸ் என்ற அளவுக்குப் போட்டால், அதை வைத்துக்கொண்டு ஐந்தாறு நாட்களுக்குச் சமாளித்துக் கொள்ளலாம். வெளியிலே மீதியுள்ள நாட்களுக்காக வாங்க வேண்டிய அரிசியின் அளவு குறைந்துவிடும். ஆகவே அதிகப்படியாக அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

ஆளுநர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே 8.5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்திருப்பதாக விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டே 10 அல்லது 12 அவுன்ஸ் கொடுத்துவிட முடியாது. ஆகவே மூன்று ஏக்கர் வரையிலும் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகளை விட்டுவிட்டு, மூன்று முதல் 10 ஏக்கர் வரையில் வைத்திருக்கிறவர்களிடம் லெவி சிஸ்டத்தில் கொள்முதல் செய்யும், 10 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக் கூடியவர்களிடத்தில் உபரியாக உள் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்யும் முயற்சிகள் மேற்

[திருமதி கே. ஜானகியம்மாள்]

1968 பிப்ரவரி 14]

கொள்ள ஆரம்பித்தால்தான் 15 லட்சம் டன் வரை கொள்முதல் செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்வதற்கு முன்வந்தால் நாங்கள் முழு ஆதரவையும் அதற்கான முழு ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அம்மாதிரி கொள்முதல் செய்தால் 12 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதைத்தான் இன்று மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்கவேண்டிய கடமையும் நமக்கு அவசியமாகிறது. நாம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் பேசியிருக்கிறோம், காங்கிரஸ் அரசு கொண்டுவந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் மோசடியானது என்று. உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே விதிவிலக்கு அளித்து அதன்மூலம் மாடு மேய்க்கும் தரிசு, புஞ்சைத் தரிசு, பழத் தோட்டங்கள், எலுமிச்சைத் தோட்டங்கள், புஷ்பத் தோட்டங்கள், மேய்ச்சல் தரிசு இவற்றிற்காகவும் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வினாக்கக்கூடிய நிலைமையைச் செய்துள்ளார்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே அந்த நிலங்களுையெல்லாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். இதைப்பற்றி அரசு கவலையுடன் யோசித்து உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் விதிகளை மாற்றியமைத்து விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்ற முறையில் ஒரு நல்ல சட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்து, இந்த அறிக்கையில் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பற்றிய விஷயம் விட்டுப்போய் இருக்கிறது என்பதை மிகவும் மனவருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இன்று தமிழகத்தில் 5 லட்சம் தறிகள் உள்ளன; 30 லட்சம் நெசவாளர்கள் இருக்கின்றனர். குறிப்பாக தளவாய்புரம், பரமக்குடி இந்த இடங்களிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு பட்டினியால் வாடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் துணி ஸ்டாக் தேங்கிவிட்டது. விற்பனையாகவில்லை. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களைவிட்டு வெளியேறிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பரமக்குடி பகுதியில் உள்ள மக்களின் நிலைமையை கவலையோடு அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நிவரணக் கடன் கொடுத்தும், அரிசியின் அளவை அதிகமாகக் கொடுத்தும் உதவி செய்ய உடனடியாக அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மேல் நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் 'முந்திய திட்டங்களில் வேளாண்மை உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தாமல் இருந்தமைதான் இன்றைய நமது

[திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்] [1968 பிப்ரவரி 14]

பொருளாதாரச் சீர்கேடுகள் அனைத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணம்' என்று மொட்டையாகச் சொல்லியிருப்பது கண்டிக்கத் தக்கது. முந்தைய அரசு என்ன என்ன வழிகளில் எல்லாம் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டதோ அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு இன்றைக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க மேற்கொண்டு செய்ய முடிகிறது. குறிப்பாக ஆடுதுறை 27 திட்டத்தை அதிகப்படியாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஏற்படுத்தி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி விளைச்சலை அதிகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள். எந்தத் திட்டமும் இயற்கை முரணாக இருந்தால் வெற்றி தராது. வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்கு புதிய கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும் எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் விசையேற்றங்களையும் நிறுவுவதற்கும் கடன் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. முதல் தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டாவது தவணை கொடுக்கப்படவில்லை. கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு ஆறு மாத காலமாகியும் இரண்டாம் தவணை கொடுக்கப்படவில்லை. உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் உபரி நிதிகளைக்கொண்டு டிராக்டர்கள், ஏனைய வேளாண்மைக் கருவிகள் இவற்றை வழங்குவதற்கு முயற்சி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏ.பி.சி.டி. என்று நான்கு பிரிவுகளாக இருக்கின்றன. ஏ.பி. பிரிவுகளில்தான் உபரி நிதி அதிகமாக இருக்கமுடியுமே தவிர சி.டி. பிரிவுகளில் இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால் ஏ.பி. பிரிவுகளில் நஞ்சை நிலங்கள் உள்ளன. சி.டி. பிரிவுகளில் புஞ்சை நிலங்களைத்தான் சேர்த்திருக்கிறார்கள். டிராக்டர்கள் பொதுவாக சி.டி. பிரிவுகளுக்குத்தான் தேவையாக இருக்கும். ஆகவே சி.டி. பிரிவுகளில் உள்ளவர்கள் டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் அரசாங்கம் கடன் வசதி அளிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படும் வேளாண்மை மானியத்திலிருந்து வாங்க வழி வகை செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு படியரிசித் திட்டம். இது நல்ல திட்டம் தான். ஆனால் ஒரு படி அரிசியை கோயம்புத்தூர், சென்னை மக்களுக்குப் போட்டுவிட்டால் போதாது. எல்லோருக்கும் போடவேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கட்சியின் கோரிக்கை. ஒரு படியரிசித் திட்டத்தைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையில் 'படி அரிசித் திட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஓர் அருட் கொடையாக இருந்து வந்துள்ளது' என்று இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் சென்னையிலும் கோவையிலும் மட்டும்தானா இருக்கிறார்கள்? மற்ற ஊர்களிலே இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உங்களுடைய அருட்கொடை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1966-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் 7.26 டன் உணவுத் தானியங்களை கொள்முதல் செய்ததற்கு மாறாக 1967-ஆம் ஆண்டில் 8.5 டன் கொள்

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்]

முதல் செய்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1966-ஆம் ஆண்டில் 7.26 டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டாலும்கூட தமிழகத்தின் எல்லா இடங்களிலும் உணவு விநியோகம் நன்றாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது 8.5 டன் கொள்முதல் செய்திருந்தாலும் கூட குறிப்பாக பின்தங்கிய பிரதேசங்களில், வறண்ட பிரதேசங்களில் உணவுப் பங்கீடு சரிவாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தென்காசி, சங்கரன்கோவில், நாங்குநேரி ஆகிய வட்டங்களில் நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் கரிவு ஏற்பட்டு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் இங்கே கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி இருந்தும் கூட, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய கவனத்திற்கும் பல தடவை கொண்டு வந்தும் கூட, ஏன் உணவுப் பங்கீட்டு முறை இதுவரை கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய கேள்வி. முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் கூறியது போல் மூன்று போகம் பயிராக்கூடிய தாமிரவரணி பாசனத்தில் ஓரான்டுக் கால்மாக உணவுப் பங்கீடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட பாரடட்சம் ஏன் காட்டவேண்டும்?

மாவட்டத்திற்குள்ளே அரிசி, நெல் கொண்டு போகக் கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராதாபுரம் உப வட்டத்திற்கு ஒரு பக்கத்தில் இருந்தும் அரிசி வரமுடியாத நிலை இருப்பதால் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள்; பஞ்சத்தால் வேதனைப்படுகிறார்கள். ராதாபுரம் உப வட்டத்தைப் பொருத்தவரை வரிவஜா செய்ய இந்த அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக, புதுக் கிணறுகள் தோண்டவும், பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகைகளை இப்போது வசூலிக்காமல் பின்பு செலுத்த இந்த அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் புதுக் கிணறுகள் தோண்டவும், பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் கடன் கொடுப்பதோடு பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்யவேண்டும்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு சென்னையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அது தமிழர்கள் அனைவருடைய மகிழ்ச்சிக்கும் உரிய விஷயம். இந்த மாநாடானது அரசாங்கமும், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகமும் நடத்திய மாநாடு என்று சொன்னார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சி. அந்த மாநாட்டுக்காக அரசாங்க ஊழியர்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள். அதற்காகச் செய்த நிதி வசூலைப்பற்றித்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் காவல் துறை (Police) மூலமாக நிதி வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் தமிழ் மாநாட்டுக்காக எல்லோரும் நிதி அளிக்கத் தயாராக இருந்தும் கூட நன்கொடைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட சீட்டுகளின் மதிப்பைப் பார்க்கும்போது ரூ. 250, ரூ. 500, ரூ. 1,000 என்ற அளவில் நன்கொடை வசூலிக்கப்பட்டது. என்ன அங்கு எல்லாம் பணக்காரர்களா இருக்கிறார்கள்? வட்டார ஆட்சித் தலைவர், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்கள்

[திரு. எம். சி. பாலன்] [1968 பிப்ரவரி 14]

நிதி வசூலித்தார்கள். ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் 25 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று வசூலித்து மொத்தமாக 250, 500 1,000 ரூபாய்க்குச் சீட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த கணக்கு எப்படி இருக்கும் என்பதை அரசு நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டும். யாராவது 250 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று கொடுத்திருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு அழைப்புக் கூட அனுப்பவில்லை என்பதை வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில் மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் பொதுப் பணித் துறைக் கருத்தரங்கு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பல திட்டங்கள் பற்றி அந்தக் கருத்தரங்கிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவற்றையெல்லாம் சீக்கிரத்திலே முடித்துத் தருவதாகக் கூறினார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் பணகுடி மலையில் ஆலத்துறையாறு திட்டத்தை இந்த ஆண்டு மார்ச் முடிவுக்குள் அரசு அனுமதி வழங்கி வேலையை நடத்துவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். இதுவரை அதுபற்றி ஏதும் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கருத்தரங்கில் எடுத்த முயற்சி வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் கருத்தரங்கிலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை நன்றாக கவனித்து என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சிந்தித்து இந்த வரவு-செலவுத் தொடருக்குள்ளாகத் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும். ஆலத்துறையாறு திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மானாவரி குளங்களில் 60 நாட்களுக்குத் தண்ணீர் இருந்து அத்துப் பகுதி நிலங்களில் பயிர்கள் விளைந்தாலும் சரி, கரிவு ஏற்பட்டாலும் சரி, இப்போது வரி வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவே, கரிவு ஏற்பட்டுவிட்டால் எப்படி தீர்வை செலுத்த முடியும்? இதை அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து எப்படி இருந்தாலும் வரி கட்ட வேண்டுமென்று இல்லாது தீர்வு ஏற்பட்ட நிலங்களுக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேரணிப் படையைப் பற்றி ஒரு சரத்து. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரை சேரணிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அனுதாபிகளையும், அங்கத்தினர்களுையுந்தான் சேர்க்க வேண்டுமென்று சூசகமாகச் சொல்லப்பட்டு அந்த முறையில் சேர்க்கப்பட்டு அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்காக அனுப்பப்பட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கட்சிசார்பற்ற முறையில் சேரணிப் படையில் உறுப்பினர்களாக ஆகலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ் இதைச் செங்காவல் படை என்று கூறிவிட்ட காரணத்தால் யாரும் இதிலே சேர வேண்டாம் என்று சூசகமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் உறுப்பினர்களாக ஆகாமல் இருக்கின்ற குற்றம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்ததுதான். அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுவது முறையல்ல.

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்]

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : அப்படி காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்கள் விண்ணப்பம் செய்தும் கூட அதிகார பூர்வமாக அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : யார் யார் உறுப்பினராக வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் அனுப்பினார்கள், எது எது நிராகரிக்கப்பட்டது என்பதைத் தயவு செய்து அவர்கள் பட்டியல் தருவார்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : அடுத்த தடவை வரும்போது பட்டியல் தருகிறேன். சீரணிப் படைக்குச் சீருடை வழங்க வேண்டுமென்பதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் 50 பேருக்கு சீருடை வழங்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையர் தெருத் தெருவாக பிச்சை எடுத்து 50 பேருக்குச் சீருடை கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட அளவில் இது போன்ற காரியங்கள் நடக்கின்றன என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே தொழில் அபிவிருத்தி பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படாதது வருந்தத்தக்க விஷயம். நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்தி அதிகமாகப் பெருக வேண்டும். குறிப்பாக, விவசாயக் கருவிகள் செய்வதில் நாம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். தற்போது உலகவர்த்தகக் கண்காட்சி நடைபெறுகிறது. அங்கு பல நாடுகளில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற விவசாயக் கருவிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை நமது நாட்டுக்கும் உகந்தவைகளாக இருப்பதால் மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்களும், தொழில் துறை அதிகாரிகளும் அதைக் கண்ணுற்று அப்பேர்ப்பட்ட கருவிகளை நம்முடைய நாட்டிலேயே செய்ய வழி செய்தால் விவசாய அபிவிருத்திக்கு வழி கோலுவதாக இருக்குமென்று கூறி அதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் தலைமை)

* திரு. எம். சி. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானார் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச சந்தர்ப்பம் தந்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குமரி மாவட்டத்தில் பஸ் போக்குவரத்துகளில் 100-க்கு 90 பங்கு தீவிரமாக தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய தடங்களிலும் பஸ்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. தனியார் பஸ் துறையில் வேலை பார்த்து வந்த தொழிலாளர்களில் கிட்டத்தட்ட 35 டிரைவர்களையும், 35 கண்டக்டர்களையும் அரசாங்க பஸ் துறையில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றுக்காக நான் அமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சரவையையும் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. எம். சி. பாலன்] [1968 பிப்ரவரி 14]

அருமை நண்பர் ஜார்ஜ் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் இரண்டு பெரிய குற்றச் சாட்டுகளைத் தமிழக அரசுக்கு எதிராகத் தெரிவித்தார்கள். ஒன்று, குமரி மாவட்டத்திலே ரேஷன் ஒழுங்காக விநியோகிக்கப்படவில்லை என்பது. பொதுவாக, குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள 80,000 ஏக்கர் நிலங்களில் இரண்டு போகமும் கிருஷி செய்யப்படுகிறது. பத்து லட்சம் மக்கள் வாழ்கின்ற 600 சதுர மைல் பரப்புள்ள இந்த மாவட்டத்தில் இவ்வளவு நிலங்களில் கிருஷி செய்தும் அது போதாது என்று சொல்லி குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள எல்லோருக்கும் குடும்பக் கார்டு இருக்கிற நிலையில் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து 30,000 டன் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் ரேஷன் கடைகளில் போய்ப் பார்த்தால் அரிசி அரிசியாக இல்லாமல் கட்டி கட்டியாக இருந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் ஓட்டு கேட்கப் போகும் போது நாற்றமடிக்கும் அரிசியை அள்ளி அள்ளிக் காட்டினார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்போது முனைத்த நெல் கொடுக்கப்பட்டது தங்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

திரு. எம். சி. பாலன் : அதைப் பற்றியும் பேச இருக்கிறேன். அன்று பெரிய கட்டி கட்டியாக, புழு நெளிந்த அரிசி கொடுக்கப்பட்டது. எந்தப் பகுதியில் ரேஷன் கடை இருக்கிறது என்பதை அதை நெருங்குவதற்குள்ளாகவே தெரிந்து விடக்கூடிய அளவுக்கு அரிசி மோசமாக, நாற்றமாக இருந்தது. அன்று தனி நபர் ஒருவருக்கு ஆயிரம் கிராம் அரிசிதான் தரப்பட்டு வந்தது. இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு விளவங்கோடு தாலுகாவில் 1,400 கிராம் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. நாகர்கோவில், தக்கலை, குளச்சல் ஆகிய மூன்று நகரசபைப் பகுதிகளிலும் 1,200 கிராம் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. கடலோரப் பகுதிகளில் வாழுகிற மீனவர்களுக்கும் மலையடிவாரத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கும் 1,200 கிராம் அரிசி போடப்பட்டு வருகிறது.

இப்படி 30,000 டன் நெல் குமரி மாவட்டத்திற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு தரப்படுகிறது. அதில் சென்ற வருடம் திருத்துறைப்பூண்டியில் மில் அதிபர்கள் நெல் கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள்--அதோடு அங்கு பெரு மழையும் ஏற்பட்டிருந்தது--சில மூட்டைகள் முனைத்திருந்ததை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. நானும் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் சென்று பார்த்தோம். பத்தாயிரம் மூட்டைகளில் இரண்டு மூட்டைகளில் தான் முனைத்திருந்தது. காங்கிரஸ் தலைவர்கள் 57 கிலோ இருப்பதற்குப் பதிலாக 17 கிலோ தான் இருக்கிறது என்று பெரிய பெரிய அறிக்கைகளை எல்லாம் தந்தார்கள். நானே சென்று பார்த்தேன், 10,000 மூட்டைகளில் இரண்டு மூட்டைகளில்தான் முனைத்திருந்தது. அதற்குக் காரணம் திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. எம். சி. பாலன்]

கொள்முதல் செய்யப்பட்டு ரயிலில் ஏற்றி திருநெல்வேலியில் இறக்கி நாகர்கோவிலில் உணவு தானியக் கிட்டங்கியில் மூன்று மாதங்கள் வைக்கப்பட்டு பிறகுதான் விநியோகிக்கிறோம். மழை காலத்தில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதாலும், அங்கு சரியான காய்வு இல்லாததினாலும் சில மூட்டைகளில் எடை குறைவாக இருந்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கல்குளம், விளவங்கோடு பகுதிகளில் 128 பனைவெல்லக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வழியாகவும், கிட்டத்தட்ட 40 மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வழியாகவும், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் வழியாகவும் ஆக 450 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழி வந்த அரிசி விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. அந்த 450 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்--அவர்கள் மனதில் கை வைத்துச் சொல்லும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்-- 99 சதவிகிதம் காங்கிரஸ்காரர்களிடம் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் காங்கிரஸ் காரியாலயமாகக் காட்சி தருகின்றன. அவர்கள் ஒரு மூட்டையில் 75 கிலோ இருக்கவேண்டியதில் இரண்டு மூன்று கிலோ குறைவாக இருந்தாலும் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஒரு யூனிட்டிக்கு 50 அல்லது 100 கிராம் குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

THIRU V. GEORGE rose.

THIRU M C. BALAN: I am not yielding,

இப்படி ஒவ்வொரு சொஸைட்டியிலும் இரண்டு அல்லது மூன்று மூட்டை அரிசியை மிச்சப்படுத்தி அந்த அரிசியை கோளாவிற்கு மறைமுகமாக அனுப்பி வருகிறார்களென்பதை நான் பல முறை பல சந்தர்ப்பங்களில் என் மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா மக்களிடமும் அரசுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இப்படி அவர்கள் அரிசியை கோளாவிற்கு அனுப்பும் நோக்கம் ஒன்று லாபம் பெறவேண்டுமென்பது. மற்றொன்று இந்த சர்க்காரின் பேரில் மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்பது. லாப நோக்குடன் அரிசியை பனை வெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழியாக கோளாவிற்கு அனுப்புகிறார்கள். பனை வெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும். அங்குள்ள ஏழை பனை மரத் தொழிலாளிகளுக்கு கடன் தருவதற்காகத்தான், அந்தக் கடனை கருப்புக்கட்டியாக திரும்பப் பெறவேண்டும், பணம் தும்பு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்றுதான் அவை ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்களுக்கு வேண்டிய அவ் வசதிகளைச் செய்யாமல் இவர்கள் அரிசிக் கடைகள் வைத்துக்கொண்டு நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குமரி மாவட்டத்தில் விநியோகக்கூடிய நெல்லும், தஞ்சையிலிருந்து வருகிற 30,000 டன் நெல்லும் குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களுக்கு தாராளமாக போதுமானதாகும். ஆனால் அங்கிருந்து நெல்லையும் அரிசியையும் பல கைகளில் கோளாவிற்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆகவே அங்குள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்கள் மக்களிடம் சொல்லி தயவுசெய்து

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. எம். சி. பாலன்]

நெல்லையும் அரிசியையும் கோளாவிற் கு அனுப்பாதீர்கள் என்ற அளவிற்கு பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள மக்கள் நான்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வாங்காமல் செய்ய முடியும். குமரி மாவட்டத்திலுள்ள மக்கள் உயலில் ஆறுத்த வுடன் முழுமையும் கோளாவிற் கு அனுப்பவேண்டுமென்ற குறிக்கோள் இருந்தால் நான்கு அல்ல பத்து ரூபாய் வரை அரிசியின் விலை போகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கம் அல்ல. இதற்கு முன்னால் இருந்த சர்க்கார் ஆட்சியில் ஆறு ரூபாய்க்குக்கூட அரிசியின் விலை வந்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அவர்களின் கட்சிக்காரராகிய ராஜகோபால் அவர்கள் மார்த்தாண்டத்தில் நடத்துகிற மொத்த டிப்போவிலிருந்து ஒழுங்காக தானியம் விநியோகம் செய்து தூக்கிக் கொடுக்கிறார்களா என்பதை அருள்கூர்ந்த விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சி. பாலன் : எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களே ஒரு நாள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசினார்கள், ராஜகோபால் அவர்கள் மட்டும் கொடுக்கும் அரிசியும் நெல்லும் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் சர்க்காரிலிருந்து அவர்களுக்கு நன்கு நிறுத்துத் தருகிறார்கள் என்றும் ஆனால் பாக்கியுள்ள காங்கிரஸ் ஹோல் சேலர்க்கு அப்படி நிறுத்துத் தருவதில்லை என்றும் தெரிவித்தார்கள். இதிலிருந்து காங்கிரஸ் மொத்த வியாபாரிகளின் மோசடி நமக்குப் புரிகிறது. வேர்ஹெஸிங் கார்ப்பரேஷனில் இருந்து அரிசியை அல்லது நெல்லை எடுக்கும்போது நன்கு நிறுத்துப் பார்க்காமல் கிடைத்ததை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள், தாங்களும் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்குக் கிழுவள்ள சொசைடி நடத்துகிற காங்கிரஸ்காரர்கள் படுமோசடி செய்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவேதான் எடை குறைகிறது. இதை திரு. ஜார்ஜ் மறுக்கிறாரா? அடுத்தபடியாக, அங்கு ஒரு விவசாயக் கருத்தாங்கு நடைபெற்றது. பம்ப் வைத்து தண்ணீர் அடித்து விவசாயம் செய்வதுபற்றி பேசப் பட்டது. அங்கு வந்திருந்த அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தாங்கு முடிந்த பிறகு சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். இங்கு வந்த பிறகு அவர்களோ அல்லது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களோ அதைப் பற்றிக் கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நானும், திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்களும் அதில் கலந்து கொண்டோம். வேறு எந்த எம்.எல்.எ.-யும் அந்த கருத்தாங்கில் கலந்துகொள்ளவில்லை. திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் விவசாயத்தில் அக்கறை உள்ளவர்கள் என்றிருந்தாலும் அவர்களும் அந்தக் கருத்தாங்கில் கலந்து கொள்ளவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தவுடன் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லி அவர்கள் மறுநாளே சிப் என்ஜினியர் அவர்களை குமரி மாவட்டத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அங்குள்ள

[திரு. எம். சி. பாலன்] [1968 பிப்ரவரி 14]

மாவட்ட கலெக்டர் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பி குப்பரினென்டிங் என்ஜினியர், எக்ஸ்ப்ளூட்டிங் இன்ஜினியர் இவர்களையும் அழைத்து வைத்து என்ன செய்யலாம் என்பது பற்றி ஆலோசனை நடத்தினார்கள். ஜார்ஜ் அவர்களை அப்போது அங்கு காணவில்லை. அவருக்கு என்ன வேலையோ, யாம் அறியோம்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன். அந்த மகாநாட்டிற்கு எனக்கு அழைப்பே மகாநாடு கழிந்த பிறகுதான் கிடைத்தது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சி. பாலன் : எல்லோருக்கும் அழைப்பு அனுப்பப் பட்டது, ஜார்ஜ் அவர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பவில்லை என்பது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் வரவில்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போது சீப் என்ஜினியர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தண்ணீர் வற்றிப் போய் விட்டால் உள்ள தண்ணீரை பம்பைப் பொறுத்தி அடிக்கமுடியும், ஆனால் கோதையாறு போன்ற நான்கு ஆறுகளிலிருந்து 140 கன அடி 100 கன அடி அளவிற்குத்தான் இறைக்க முடியும் என்றும் அப்படி தானே வரும் தண்ணீரை இறைப்பது தேவையா என்றார்கள். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் உட்பட நாங்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தோம்.

நேற்றைய தினம் இங்கு பேசிய சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் என்மீது பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தினார்கள். என்னை தனிப் பட்ட முறையில் பேசினார் என்பதற்காக நான் பதில் சொல்ல வில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம்.எல்.ஏ. நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறார், ஆகவே திராவிட முன்னேற்ற கழகம் நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறது என்று அவர்கள் பேசிய காரணத்திற்காக மட்டும் நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் அனுபவம் பெற்றவர். பதினெட்டு ஆண்டு காலமாக எம்.எல்.ஏ.- ஆக இருக்கிறார். அடிக்கடி அவர் இந்த மன்றத்தில்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாரும் என்னை மறந்து விடாதீர்கள் நான் மந்திரியாக இருந்திருக்கிறேன், மந்திரியாக இருந்திருக்கிறேன் என்று அவர் அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வார். பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்போது கூட நான் மந்திரியாக இருந்தேன் என்பார், மக்கள் அதை மறந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக. அவர்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர். அவர் பி.ஏ., பி.எல். கூட; அவர் பி.ஏ., பி.எல். படித்திருக்கிறார். நான் எங்கள் மாவட்ட எம்.எல்.ஏ.-க்களைப் பணியோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிதம்பரநாதன் அவர்கள் கடந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில் எவ்வளவு ஆபீசர்களை மாவட்டத்தைவிட்டு தூக்கி எறிந்திருக்கிறார், எவ்வளவு பேர்கள் அவரால் வேலை இழந்திருப்பார்கள். சென்ற இருபது வருடங்களில் இவர் அங்கு செய்துள்ள அக்கிரமங்கள், அட்டேழியங்கள் கொஞ்சமா?

1968 பிப்ரவரி 14]

திரு. வ. ஜார்ஜ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். ஒரு குறிப்பிட்ட அங்கத்தினருக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டுகள் கூறுவது விதிமுறைகளுக்கு எதிரானது. எனவே அதை அனுமதிக்கலாமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நேற்றைய தினம் மாஜி அமைச்சர் சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்ட உறுப்பினர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலன் அவர்களின்மீது தனிப்பட்ட முறையில் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். சொன்னது மட்டுமல்ல. இதையெல்லாம் சொன்னால் என் உயிருக்குக் கூட ஆபத்து நேரிடும் என்று பாலன் அவர்களை பயங்கரமாக நேற்றையதினம் சித்தரித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்குப் பதில் சொல்ல பாலன் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : நேற்றைக்கு திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் பொதுவாகத்தான் பேசிக் கொண்டு சென்றார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்) : இது ஒழுங்குப் பிரச்சனை அல்ல. தயவு செய்து அமருங்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. எம். சி. பாலன் : எனது சகோதரர் ஒருவர் நாகர்கோயிலில் அரசாங்க வக்கீலாக இருந்தார். அவர் திரு-கொச்சியிலிருந்து "He is allotted to Kanyakumari District as Kanyakumari District Assistant Public Prosecutor" இருந்தாலும் "He is the brother of a D. M. R. Lawyer" என்று கூறி, விருதுநகருக்கு மாற்றினார்கள். என்னைப் பாதுகாப்புக் கைதியாக திருச்சியிலே அடைத்தார்கள். எனது நண்பர்கள் பலரை அந்த மாவட்டத்திலிருந்து தூக்கியெறிந்தார்கள். என்னுடன் படித்த காரணத்திற்காக உதவிப் போலீஸ் அதிகாரி ஒருவரை இடம் மாற்றினார்கள். மாவட்ட கல்வி அதிகாரியை ஒழித்துக்கட்டியிருக்கிறார்கள், சிதம்பர நாடார் அவர்கள் சென்ற வாரம் கோட்டார் என்ற பகுதியில் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று ஹெட் காஸ்டபிளைப் பார்த்து ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, அவர் செய்ய மாட்டேன் என்ற பிறகு, இவர் அவரை உதைக்கப்போய், ஜி.டி.யில் எழுதப்பட்டு, மாறாத அவமானத்துக்கு ஆளாகி இருக்கிறார். ஜி.டி.யில் யார் பெயர் வரும் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், மந்திரிக்கு ஜி.டி. போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் என்னைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாகர்கோயிலிலே சுசீந்திரம் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் அவரை ஆதரிக்காமல் விசாரித்ததற்கே தமது ஜோலியை ராஜினாமா செய்ய நேரிட்டதும் டி.ஐ.ஜி என்கொயரி நடந்ததும் உண்மையா? அதற்கு ஏதேனும் ஆதாரம் உண்டா?

[1968 பிப்ரவரி 14]

திரு. எம். சி. பாலன் : அதேபோல் தம்பத்து கோணத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் 4 பேர் காங்கிரஸ்காரர்களை கோடரியால் வெட்டிவிட்டார்கள், கேஸ் இல்லாமல் போய் விட்டது என்றார்கள். இரண்டு கூட்டத்தினர் மோதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எந்தக் கட்சியும் கிடையாது. ஒருவர்கத்தியால் குத்தினார், ஒருவர் கோடரியினால் வெட்டினார். முறையே இ.பி.கோ. 324, 326-இல் வழக்கு தொடர்ந்தார்கள். எனவே நண்பர் சிதம்பர நாடார் அவர்கள் இப்படிப் பேசுவது அவரது வயதுக்கும், அனுபவத்துக்கும் உகந்தது அல்ல. தெங்கம் பூர் பகுதியில் காங்கிரஸ்காரரை அடித்ததாகவும், அடித்தவர் தி.மு.க.-வையும் சேர்ந்தவர்கள் என்றார். இரண்டு பேருமே எனக்குத் தேர்தலில் வேலை செய்தவர்கள். தனிப்பட்ட சண்டை வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளது.

நண்பர் சிதம்பரநாத நாடார் அவர்களுக்கு தினமும் பத்து முறையாவது போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போகாமல் உறக்கம் வராது. அவருக்குப் போலீஸுக்குப் போவதே 'புரொஃபஷன்'. அவர்க் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வக்கீலாகப் பணியாற்றுகிறார். நண்பர் எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஏ.ஈ.-ஆக இருந்தபொழுது என்னுடன் தங்கினார்கள். உடனே அவரை மாற்றினார்கள். இருபது ஆண்டு காலமாக கலெக்டர், டெபுடி ஆர்.டி.ஓ. அவரை வீட்டிலே போய் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். காட்டு ராஜாவாக அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை என்ன? இப்பொழுது யாரும் திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை. அதனால் ஆத்திரப்படுகிறார் ஆவேசப்படுகிறார். அதனால் இப்படிப் பேசுகிறார்கள். அவருடைய டாக்டர் கூட வாத நோய் காரணமாக இப்படிப் பேசுகிறார் என்று சொன்னார். அந்த நோய் காரணமாக இப்படி பேசியிருக்கிறார்களோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இதுவரை பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை மீது என்னுடைய கட்சி சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களைத் தெளிவாகக் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பற்றி கடந்த நேரத்திலே இந்த மன்றத்திலே வெகு அழகாகச் சித்தரித்தும், அதைத் திருத்தியும், அதைப் புறக்கணித்தும் பல நண்பர்கள் பேசினார்கள்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையிலேயே நடந்த விஷயங்களைப்பற்றியும், நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றியும் சற்றுத் தெளிவாக அதிலே எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் விவசாயத்திற்கு எவ்வளவோ முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை நல்ல முறையிலே அபிவிருத்தி செய்து வந்திருக்கிறார்கள், ஏ.டி.டி. 27 என்ற நெல் பழமையான நெல்லாக இருந்தாலும்

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

அதற்குப் புத்துயிர் அளித்து அதை நல்ல முறையிலே செய்து அபிவிருத்தியைக் கண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில் வெகு அழகாக அவைகளை முறைப்படுத்தி நடத்த வழிதொகைகள் ஏற்படுத்தப் படவிருக்கிறது, முயல்கிறது, முயலவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இறுதியாக நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றிச் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, கடற்கரையோரங்களிலே உள்ள பிரதேசங்களில் உள்ள ஆற்றுப்பாசன நீர் கடலிலே போய் விழாமல் வழி தொகைகள் செய்யலாம். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியிலே வளமும், மற்றொரு பகுதியிலே வரட்சியும் இருக்கிறது. பட்டுக் கோட்டை, அறந்தாங்கி, ஓரத்தநாடு வளமான பிரதேசமாகக் காணப்படவில்லை. அந்த இடங்களிலே தண்ணீரை பம்புசெட்டு மூலமாகச் செலுத்தி அவைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த ஒரு திட்டம் மிகச் சிறந்த திட்டமாகக் கருதப்பட்ட போதிலும் அது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் விஷயங்களைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையிலே காணப்படுகிறதே தவிர நடைபெறப் போகின்ற விஷயங்களைப்பற்றி ஒன்றும் புதியதாகக் காணப்படவில்லை.

இந்த உரையின்படி இருக்கின்ற விஷயங்களை முறைப்படி எடுத்துக் கொண்டால் நம்முடைய தாய்மொழிக்கு முதலிடம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமிழில் வெகு அழகாகப் பேசினார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது எனக்கு வேடிக்கையாகவும், வியப்பாகவும் இருக்கிறது. அவர் எப்படித் தமிழ்மொழியில் பேசினார்? எப்படி ரோமன் உருது பேசப்படுகிறதோ அப்படி ரோமன் தமிழில் இரண்டொரு குறளைச் சொன்னார். உண்மையிலே தமிழ் படித்துப் பேசவில்லை. இது மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சியை அளித்துவிட்டதாக ஆக முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கவர்னர் அவர்களுடைய உணர்ச்சியைத்தான் பாராட்ட வேண்டுமே தவிர அவர் தமிழைச் சரியாகப் படிக்கவில்லை என்று கூறுவது நல்ல மரபு அல்ல.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தமிழ்மொழிக்கு உண்மையிலேயே ஆக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிற நாம் திட்டவட்டமாக ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். வெள்ளைக்காரர்கள் சாம்ராஜ்யத்திலே வெள்ளைக்காரர்கள் ஆங்கிலத்தை தேசத்திலே நுழைத்து ஆட்சிமொழியாக்கிவிட்டார்கள், அதன் பலனாக பெரிய உத்தியோகங்களிலே ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்தான் வரமுடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக டிஸ்டிரிக்ட் கலெக்டர்கள் போன்ற பதவிகளில் வெள்ளைக்காரர்களையே வைத்திருந்தார்கள். அந்த முறையைத்தான் இந்தியும் பின்பற்றி ஆதிக்கம் செலுத்த முயல்கிறது. மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ்காரர்களும் இதை உணராமல் இல்லை, உணர்கிறார்கள். ஆனால் எப்படி ஒப்புக்கொள்வது என்று நினைக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1968 பிப்ரவரி 14]

இந்த தேசத்தைவிட்டுச் சென்ற பிறகும் 15, 20 வருஷங்கள் ஆகி விட்டன நாம் அவர்கள் விட்ட இடத்தைப் பிடிப்பதற்கு. அவர்கள் விட்டுப்போன செக்ரட்டேயட்டில் உள்ள மேலான இடங்கள், கலெக்டர் பதவிகள், இன்னும் இரயில்வே டிபார்ட்மெண்டில் டிரைவர் பதவியைக்கூட நாம் பிடிப்பதற்கு 15 ஆண்டு காலம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் கூட சில இடங்களில், வட இந்தியாவிலே அவர்கள் மேல் நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அப்படி இந்தி தேசப் பொதுமொழியாக்கப்பட்டால், அதைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட வட இந்தியர்கள் முதலிலே அந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்வார்கள். நாமும் அதைச் சிறுகச் சிறுகப் படித்து அந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளலாம். அந்த அறிவு நமக்கு இருக்கிறது என்றாலும் கூட, அவர்கள் பிடித்துக் கொண்ட இடங்களை மறுபடியும் நாம் பிடிப்பது என்பது முடியாத காரியம். காரணம் அவர்கள் பாரம்பரியத்திலேயே அதைக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள். ஆகவே இதற்கு ஒரு வரையறை செய்து கொள்ள வேண்டும். இப்படி ஒரே கொள்கையிலே இப்பொழுது மூன்று கட்சிகள் உள்ளன. ஒன்று ஒரு மொழிக் கொள்கையைப் பரப்புகின்ற கட்சிகள். மற்றொன்று இரண்டு மொழிக் கொள்கையைப் பரப்புகின்ற கட்சிகள். இன்னொன்று மூன்று மொழிக் கொள்கையைப் பரப்புகின்ற கட்சிகள். இப்படி மூன்று கட்சிகளாகப் பிரிந்து பிரிந்து விட்டன. இந்த முறையிலே நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த ஒரு மொழிக் கொள்கையை வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிற நிலையிலே பெரும்பாலானவர்கள் வட இந்திய இராஜ்யங்களில் இருக்கிறதால் இந்த மொழிப் பிரச்சினையை ஒரு சுமுகமான முறையிலே தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்று என்னால் கருத முடியவில்லை. நாங்கள் கருதவில்லை. இதற்குக் காரணம் அடிப்படையிலேயே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. மறைந்த உலகச் சமாதானத்தின் மாதா என்று சொல்லப்பட்ட நேருஜி அவர்கள் காலத்திலேயே அவர்களாலேயே இந்தியாவை ஒன்றாக கட்டி ஆள முடியாது என்பதை உணர்ந்து விட்டார்கள். இதற்கு உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டுமானால் 1946-லே அங்கே மகாராஷ்டிரா ரெஜிமென்ட்ஸ், அதாவது 'மேகா ரெஜிமென்ட்ஸ்' என்று ஒரு 'ரெஜிமென்ட்' இருந்தது. இந்த 'மேகா ரெஜிமென்ட்' முற்றிலும் அங்கு இருக்கிற மகாராஷ்டிர தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் கொண்டது. அந்த ரெஜிமெண்டிலே தான் பாபாஜி, டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய தந்தையார் சபேதாராக இருந்தார். அந்த ரெஜிமென்ட் தான் இவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே முதன் முதலாகக் கலைக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், ஹிந்தி வெறியர்களுடைய ஆளுகையிலிருந்து மகாராஷ்டிர வெறியர்கள் பிரிந்து விடுவார்கள் என்று. ஆகவே தான் அதை முதலில் கலைத்து விட்டார்கள். மகாராஷ்டிர மக்களைக் கொண்ட தனி ஒரு ஆர்மி ஃபோர்ஸ் இருந்தால் அவர்கள் பிரிந்து விடுவார்கள் என்று உணர்ந்ததனால் தான் அவர்கள் அதைக் கலைத்து விட்டார்கள். உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்தக் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கான்ஸ்டிட்டுயூஷன்-லே முதல் திருத்தம் கொடுத்தது, ஜெனரல்களுக்கு பதவியிலே எந்த சக்தியும் இருக்கக் கூடாது என்பது. அப்

1968 பிப்ரவரி 14] கே. பி. எஸ். மணி]

பொழுது ஜெனரல்களுக்கு அதிக சக்தி இருந்தது. ஆகாயப் படையும், கப்பற் படையும், தரைப் படையும் ஒரே ஜெனரல் கையிலே தான் இருந்தது. அந்த ஜெனரல் கையிலே எல்லா சக்தியும் இருந்தால், அவர்களைக் கட்டிக் காப்பது முடியாது. எதைக் காக்க முயன்று நாடகம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோமோ அந்தத் திரை கிழிக்கப்பட்டு, ஒரு காலத்திலே மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பு வரும் என்ற அந்தக் காரணத்தாலேயே யும் அவர்கள் தனித்தனி ஜெனரல்களை வைத்துக் கொண்டு தனித்தனி மக்களைக் கொண்ட ஃபோர்ஸ்களை அமைத்துக்கொண்டு இவர்களே எல்லா பொறுப்புகளையும் வைத்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆகவே, முதலில் இந்த ஜெனரலுக்கு எந்தவித சக்தியும் இல்லாத பாடச் செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்தால், முதல் திருத்தத்தையே இந்த ஜெனரல் கையில் இருக்கிற சக்தியை வாங்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் இப்பொழுது இருக்கிறபடி நிலப்படைக்கு ஒரு தனி ஜெனரல், நீர்ப்படைக்கு ஒரு ஜெனரல், ஆகாயப்படைக்கு ஒரு ஜெனரல் என்று தனித்தனி யாத ஜெனரல் பதவியைப் பிரித்தார்கள். ஆகவே . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தங்களுடைய மொழிக் கொள்கையையும் தயவு செய்து விளக்க வேண்டுமென்று பொது வாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: நான் முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். கல்வி மானியம் வரும்போது விளக்குகிறேன்.

படைப் பிரிவினை எப்பொழுதும் வரும் என்று எதிர்பார்த்துத் தான் முன் கூட்டியே அவர்கள் செய்து வைத்தார்கள். ஆக, இப்போது நாம் ஏதோ பிரிவினை கேட்கிறோம், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது சபைக்கு உதவாத பழைய விஷயம். அதற்கு ஏதோ ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தைத் திருத்தினோம். அதைக் கொண்டு பயங்கராப்படுத்தி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். மழை வரும்போதுதான் வெள்ளம் வரும். மழை வராதபோது வெள்ளம் வராது. ஆகவே, மக்கள் உணரும்போது தான் அவர்களுடைய உரிமையைப் பற்றி எண்ணுகிறார்கள். ஜனநாயக முறை என்று வந்த பிறகு அடங்கியிருந்த மக்கள் ஒடுங்கி இருந்த மக்கள் தங்கள் நிலைகளைப் பற்றி எண்ணுகிற பொழுது தான் தங்கள் தங்கள் இடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று முயற்சிக்கிறார்கள். இப்படி முயற்சி செய்வதைத் தடுப்பது தவறு என்று உணர்ந்த அண்ணல் அம்பேத்கார் அவர்கள் மாநில குடியாட்சியைக் கொடுத்து விடுங்கள், நீங்கள் அடக்கிக் கட்டிக் காக்க முடியாது என்று அன்றே சொல்லிவிட்டார்கள். யாரும் சொல்லுவதற்கு முன்னாலே அம்பேத்கார் அவர்களே முதலிலே சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாததால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலை வந்தது. இவர்கள் எந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டாலும் நாங்கள் உலகத்தைக் கட்டிக் காப்போம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் முடிவு கண்ட பிரச்சினையைப் பற்றி ஒன்றாவது சொல்ல முடியுமா? காஷ்மீர்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1968 பிப்ரவரி 14]

பிரச்சினையில் முடிவு கண்டிருக்கா? அல்லது மொழிப் பிரச்சினையில் முடிவு கண்டிருக்கா? அல்லது அந்திய நாட்டு உறவுப் பிரச்சினையில் முடிவு கண்டிருக்கா? எதற்குமே முடிவு காணாத நிலையிலே மதிப்பிற்குரிய நேருஜி அவர்களே மறைந்து விட்டார்கள். மீதி இருக்கிறவர்கள் பிரச்சினையை வைத்துக் கொண்டு இந்த மக்களுடைய மத்தியிலே தீர்வு காணாத நிலையிலே இருந்து வருகிறார்கள். மொழிப் பிரச்சினை காரணமாக ஏதேதோ புரிந்துவிட முயற்சிக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் சட்டத்தைப் போட்டு பயமுறுத்துவது என்பதும் முடியாது. அதற்கு நாம் பயந்து கொண்டிருப்பது என்பதும் முடியாது. ஆனால் அதைத் தான் காங்கிரஸ் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு நாம் வந்தாக வேண்டும். அப்படி இல்லை யென்று சொன்னால் நிச்சயமாக நாம் நம்முடைய பின் சந்ததியார்கள் அவர்களுக்கு அடிமையாக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியவர்களாவோம்—அந்த நிலை வந்துவிடும் என்று இந்த மன்றத்திற்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயப் பண்ணை சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே பம்பு செட்ஸ் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதிலே ஒரு தீர்வு காண வேண்டும். இந்த ஆண்டு எந்தெந்த இடங்களிலே பம்பு செட் தேவை என்பதைத் தெரிந்து உடனடியாக அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். 1969-லே யாரும் பம்பு செட் கேட்கக் கூடாது. அந்த முறையில் முறைப்படுத்திச் செய்ய வேண்டும். ஏதோ ஒரு 10 இடங்களிலே பம்பு செட் போட்டு விட்டால் போதுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த சாம்ராஜ் யத்திலேகூட மாடு கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி ஒரு கிராமத்திற்கு 2 ஜோடி அல்லது 4 ஜோடி மாடுகள் கொடுத்தார்கள். அந்த 2 ஜோடி அல்லது 4 ஜோடி மாட்டை வைத்து உழ முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்வார்கள். அப்படிச் சொல்லுகிற நிலையிலே நாம் பம்பு செட் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி ஒரு கிராமத்திற்கு 10 பம்பு செட் கொடுத்து, அதிலே 4-க்கு மின்சார கனெக்ஷன் கொடுத்து, அதிலே இரண்டு வேலை செய்து, ஒன்றுக்கு கரண்டி கிடைக்காமல், மற்றொன்று ரிப்பேராகிவிட்டது என்று சொன்னால் நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இருக்கிற மற்ற செலவினங்களை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, இரண்டு பாலங்கள் கட்டுவதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, வேறு வகையான அவசரம் இல்லாத காரியத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இந்தக் காரியங்களுக்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வர முடியும்.

இன்னும் ஒரு வருத்தமான செய்தி கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே நாம் காண்பது, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி

1968 பிப்ரவரி 14] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

செய்ய வேண்டும், பம்பு செட் போட வேண்டுமென்று தான் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்காக உழைக்கிற உழைப்பாளிகள் பாட்டாளிகள் அவர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லப்படாமல் இருப்பது. இது மிகுந்த வருந்தத்தக்க விஷயம். உழைக்கிறவர்கள், பாட்டாளிகள், ஆயிரக்கணக்கான லட்சக் கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இல்லாமல் நீங்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமா? இப்பொழுது மன்னார்குடியிலேகூட ஒருவர் கூடப்பட்டுச் செத்தார். ஏன்? அதுவடைக் கூலித் தகராறு. அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலியையாவது நிர்ணயிக்க வேண்டாமா? விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக இப்பொழுது அதிகமாக இருக்கிற அளவிற்படி ஆதி திராவிட மக்கள் தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட கிடையாது. இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே மூன்றிலே ஒரு பங்கு நாங்கள் இருக்கிறோம். எங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சலுகை உண்டா? அவர்கள் காட்டிய வழியிலே தான் நீங்களும் நடக்கிறீர்கள். எப்படி ஆமாம் ஆமாம் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்க முடியும்? கேட்கக் கேட்க, கொடுப்பார்கள் கொடுப்பார்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டே தான் இருக்க வேண்டுமா? நாங்களும் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட வேண்டிய காலம் வந்து விடும். அந்த அளவிலே எங்களுடைய வாழ்க்கை சிந்திக் கிடக்கிறது. விவசாய வாழ்க்கையிலே பின் தங்கி இருக்கிறோம். வாழ்க்கையிலே பின் தங்கி இருக்கிறோம். அரசியல் வாழ்க்கையிலே அடிமைகளாக வாழ்கிறோம். நாங்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? மிகப் பெரிய அகில மகா சபை எங்களை வைத்துக் கொண்டே தான் ஆண்டது. அதே நிலை தான் இன்றும் நீடிக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து இதை நீங்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே இந்த மாநிலத்திலே வாழக் கூடிய மூன்றில் ஒரு பங்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லப் படவில்லை. அவர்களுடைய கல்வி உயர வேண்டுமென்று, பொருளாதாரம் உயர வேண்டுமென்று, தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று இன்னும் எத்தனையோ சொல்வேன். இன்னும் ஒன்று இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சொல்வேன். எது எப்படி இருந்தாலும் எந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் போட்டாலும் இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிக்காத வரையில் நீங்கள் எந்தத் திட்டத்திலும் வெற்றி பெற முடியாது. காரணம் உழைக்கிறவர்கள் நாங்கள், உழைப்பவர்கள் நாங்கள். வாழ்வெல்லாம் அவதிப்படுபவர்கள் நாங்கள்.

ஹரிஜன நல இலாகாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சர்க்காரால் நடத்தப்படுகிற ஹாஸ்டலிலே தங்கியிருக்கிற ஹரிஜன மாணவனுக்கு ரூ. 40 அளிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்திலே பக்கத்திலே இருக்கிற சர்க்கார் பாடசாலை ஹாஸ்டலிலே தங்கி இருக்கிற மாணவனுக்கு கொடுக்கிற பணம் ரூ. 70. உழைப்பவனுடைய மகன் சாப்பிடுவது ரூ. 40-க்கு. உண்டு களித்திருப்ப

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1968 பிப்ரவரி 14]

வனுடைய மகன் சாப்பிடுவது ரூ. 70-க்கு. அவர்கள் தான் 19 வருஷம் இப்படி எங்களை வைத்திருந்தார்கள். உங்கள் காலத் திலாவது எங்களுக்கு ஒரு விடுதலைக் கொடுக்கக் கூடாதா?

போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும், நாங்கள் அதில் அதிகமாக சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்த நாட்டை அன்னியன் ஆண்ட காலத்தில் மிகப் பெரிய ரெஜிமெண்டு எங்க ளுடையதுதான். பங்களூரில் 'ஸாப்பர்ஸ் அண்டு மைனர்ஸ்' என்று கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். 1946-ம் ஆண்டில் மதிப்பிற்குரிய முதலியார் அவர்கள் உலக மகாநாட்டில், அமெரிக்காவில் நடந்த மகாநாட்டில், எங்களுடையதுதான் பெரிய உயர்ந்த சேனையாக இருந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ரஷ்யாவிலுள்ள ரெட் ஆர்மியைக் காட்டிலும் மிக உயர்ந்தது. . . . (மணி அடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்): இத்துடன் பேரவையின் கூட்டம் நாளைக் காலை 9 மணி வரையில் தள்ளி வைக்கப்படுகிறது. மீண்டும் பேரவை நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.—Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

5. Report and Proceedings of the Select Committee on the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 18 of 1967).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS